ROMÂNIA
Newsweek®

Anul 2 ■ Numărul 53 ■ Preț: 11,90 lei

10-16.05.2019

52 DE APARIȚII
3.600 DE PAGINI
6.300 DE ARTICOLE
350.000 EXEMPLARE
20 DE JURNALIȘTI
2.000.000 DE UNICI
7.000.000 DE AFIȘĂRI

PRIMUL AN

19053
5 948494 000029

MATINALUL #1 DIN ROMÂNIA

KISS FM

LUNI-VINERI • 06:00-10:00

Newsweek ROMÂNIA

10-16.05.2019 _ ANUL 2 _ NR.53

SUMAR

Periscop

06 **Bogăție**
Arsene, baronul resurselor minerale
10 Brațul baronului ajunge la Guvern

Opinii

12 RĂZVAN CHIRUȚĂ
Anul întâi. Mergem înainte!
MIRCEA MARIAN
Tudorel Toader trebuie dat afară din Universitatea Iași
13 CRISTIAN PREDA
Liste

Dosar

14 ***Newsweek România* Primul an**
16 Anchetele care au schimbat viața publică
18 PSD își respectă promisiunile: crește pensiile! Doar pe cele speciale
19 Judecătorii condamnați de completul academic
20 Guvernul studiilor „după ureche"
21 România, un dezastru social
22 „Revoluția" și „Mineriada", trei decenii de diversiune și de nedreptate
23 Stăpânii scenei globale
24 De ce nu vor să părăsească țara intelectualii României
25 Diaspora: Români care schimbă lumea
26 Excepțiile care confirmă performanțele în sport
27 Flashback auto. 365 de zile cu cheia în contact

Periscop

28 **Social**
Mii de destine ratate
30 **Interviu**
VLAD ALEXANDRESCU: E cutremurător să vezi copii care îți spun că sunt condamnați să moară
32 **Tupeu**
Cum au furat Dragnea și Dăncilă Mondialul de Fotbal
34 Am construit stadioane prea mici
36 Întârzierea întârzierii

Internațional

40 **Europarlamentare**
Cinci mituri spulberate despre alegerile europene
45 **Libertatea presei în Turcia**
Situația e mai rea decât ați crede...
49 **SUA**
Atât de multe conflicte, atât de puțin timp

Magazin

52 **Știință**
Lupii între noi
56 **Legende pe roți**
120 de ani Opel: Pionierul european al SUV-urilor compacte
58 **Călătorii**
Trei mii de ani de istorie, în Tunisia
60 **Tehnologie**
Mașina „smartphone-ghidată"

Calendar

62 Scutul de la Deveselu devine operațional

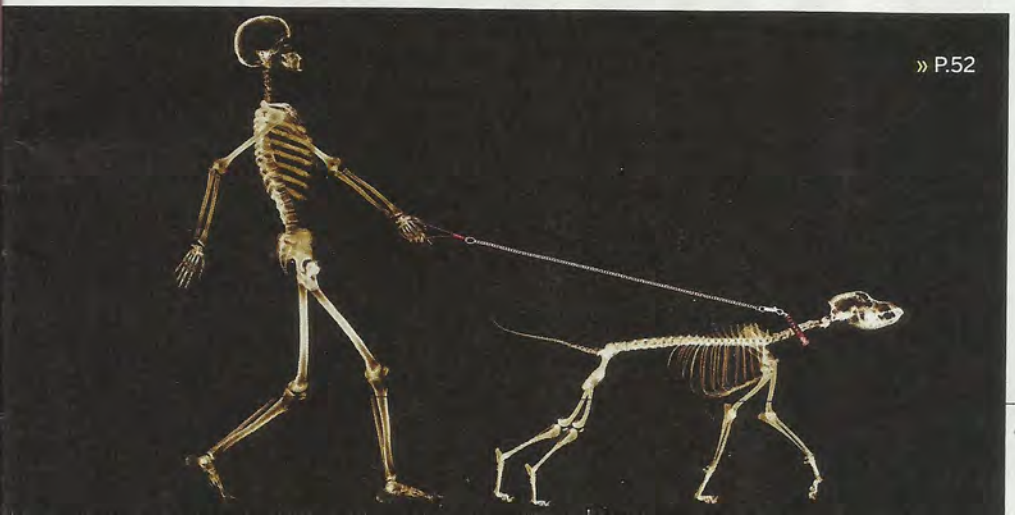

» P.52

Newsweek ROMÂNIA

Află cum te poți abona » P.64-65

REDACȚIA

DIRECTOR _ **Sabin Orcan**

REDACTOR-ȘEF _ **Răzvan Chiruță**

REDACTOR-ȘEF ADJUNCT _ **Cătălin Prisacariu**

Online manager _ **Ștefan Onica**
Senior editor _ **Mircea Marian**
Senior editor _ **Silviu Sergiu**
Senior editor _ **Mihai Duță**
Senior editor _ **Petre Bădică**
Senior editor _ **Ramona Ursu**
Editor _ **Flavia Drăgan**
Editor _ **Răzvan Scăețeanu**
Reporter special _ **Petru Zoltan**
Reporter _ **Adelina Sahlean**
Contributori _ **Sabin Gherman, Alexandru Lăzescu, Cristian Preda, Iulian Fota**

ART DIRECTOR

Cecilia Bălănescu

DTP

Ionuț Aldea

TRADUCERE

Monica Ady

GRAFICĂ

Cătălin Zaharia

FOTO

INQUAM shutterstock gettyimages

EDITOR

SC News Internațional SA

Bd. Mărăști, nr. 65-67, Sector 1, București
(Pavilion G3, Complexul Romexpo, Intrarea B)
Telefoane:
0374.00.23.81
0374.00.23.82
Email:
redactia@newsweek.ro
abonamente@newsweek.ro
publicitate@newsweek.ro

DIRECTOR COMERCIAL _ **Carmen Dincă**

DIRECTOR PUBLICITATE _ **Adrian Dinu**
Telefon: 0722 250 070

OFFICE MANAGER _ **Andrei Sabin Orcan**

TIPAR:
IPG Infopress™ Group

ISSN 2601 - 5897

Newsweek este o marcă înregistrată a Newsweek LLC (SUA)

Focus _ ȘTIRI ÎN 4 FOTOGRAFII

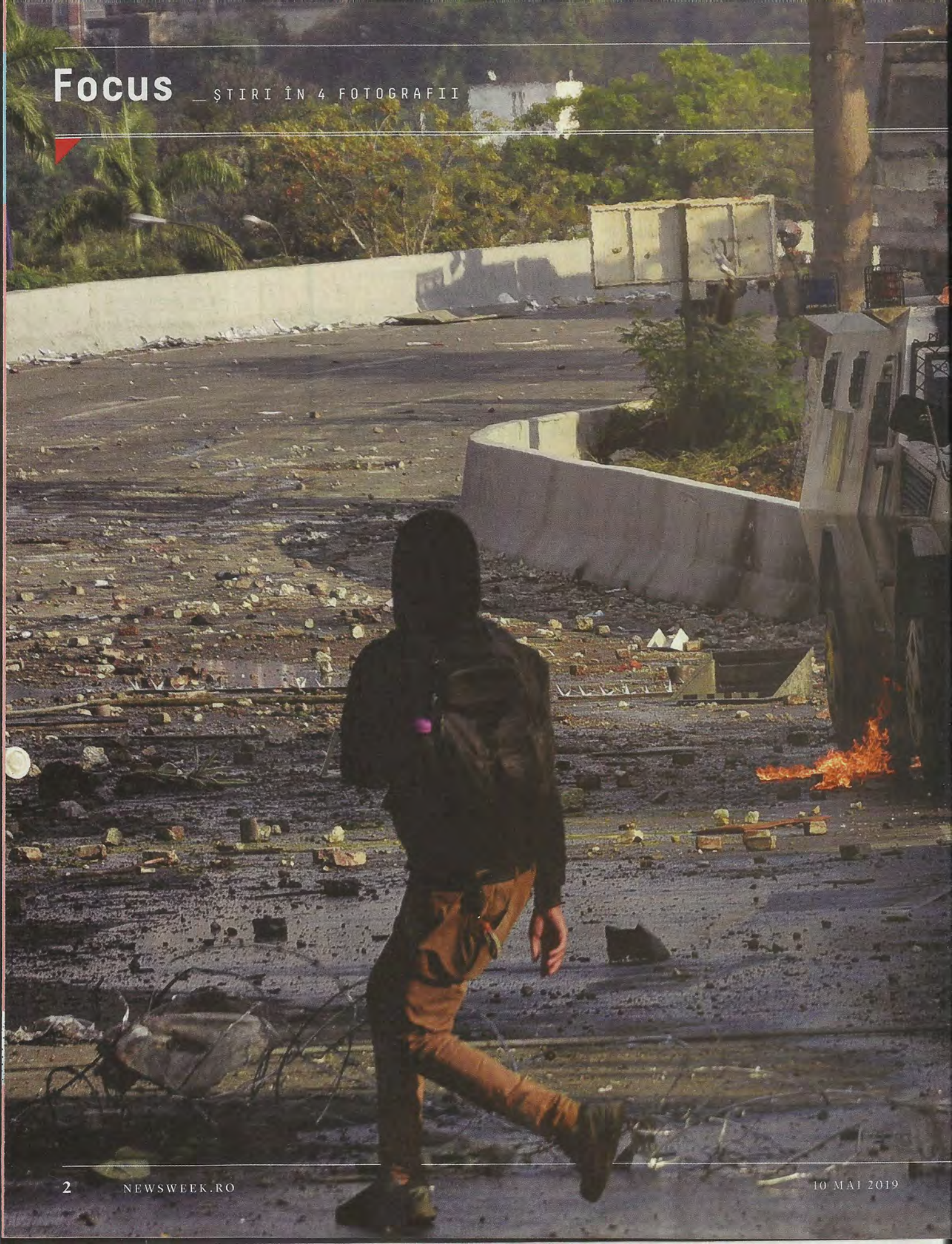

CARACAS, VENEZUELA

În fața blindatelor

Ciocniri violente între protestatari și militari au avut loc pe 1 mai, pe străzile capitalei Venezuelei, Caracas, după tentativa nereușită a liderului opoziției, Juan Guaidó, de a obține sprijinul Armatei pentru a-l răsturna de la putere pe președintele Nicolas Maduro. Deoarece forțele armate nu au răspuns apelului lui Guaidó, acesta încearcă să își atingă scopul cu ajutorul civililor care se opun regimului.

CARLOS BECERRA/BLOOMBERG VIA GETTY IMAGES

VOX

MADRID, SPANIA

Extrema dreaptă se întoarce!

O protestatară FEMEN a întrerupt un miting electoral al formațiunii de extremă dreaptă „Vox", care a reușit să intre în Parlamentul Spaniei, o premieră de la abolirea dictaturii generalului Francisco Franco. „Vox" a reușit să obțină 24 de locuri (10,26%) în Legislativul de la Madrid, devenind surpriza acestui scrutin.

PABLO BLAZQUEZ DOMINGUEZ/GETTY IMAGES

TOKYO, JAPONIA

O nouă eră

Un zgârie-nori din Tokyo este iluminat festiv pentru a celebra intrarea Japoniei în noua eră „Reiwa", după ce Împăratul Akihito, în vârstă de 89 de ani, a abdicat. Este o premieră în istoria ultimilor 200 de ani a Țării Soarelui Răsare. După trei decenii petrecute pe Tronul Crizantemei, Akihito i-a cedat locul fiului său cel mare, Prințul Naruhito.

MASASHI HARA/GETTY IMAGES

VAMA VECHE, ROMÂNIA

Petrecere de 1 Mai

Ca în fiecare an, stațiunea „Vama Veche" a fost luată cu asalt de tineri în mini-vacanța de 1 Mai. Mii de oameni s-au strâns în jurul focului de tabără la malul Mării Negre, au ascultat și fredonat piese folk. Stațiunea de pe Litoral a fost plină ochi de turiști, locurile de cazare epuizându-se cu câteva săptămâni înainte.

MUGUR VĂRZARIU PENTRU NEWSWEEK ROMÂNIA

BOGĂȚIE

Arsene, baronul resurselor minerale

Șeful CJ Neamț, pesedistul „șosete albe" și-a instalat loiali penali la vârful Agenției Naționale de Resurse Minerale.

BARONUL PSD DE NEAMȚ, controversatul Ionel Arsene controlează prin interpuși două instituții strategice care gestionează bogățiile naturale ale României: Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Compania Națională a Sării. Unul din oamenii lui Arsene prin intermediul căruia controlează Agenția Națională pentru Resurse Minerale (ANRM) este Dorinel Ursărescu, condamnat la un an de pușcărie cu suspendare pentru că a protejat o rețea de de evazioniști din industria petrolieră. Pe numele său mai este deschis un dosar de corupție.

DE

PETRU ZOLTAN
petru.zoltan@newsweek.ro

Cu toate acestea, Ursărescu a fost uns pe funcția de consilier al președintelui ANRM. Dar nu s-a mulțumit numai cu atât, a vrut să acapereze și Compania Națională a Sării. Chiar a reușit pentru scurt timp să-l plaseze pe fiul său, Andrei Ursărescu, în funcția de președinte al Consiliului de Administrație. Pentru această numire și-a dat acordul Dănuț Andrușcă, un alt (fost) ministru din panoplia lui Ionel Arsene. Toată afacerea a picat, însă, pentru că Ursărescu Jr. avea cazier fiscal, acesta fiind responsabil pentru un prejudiciu de 3,3 milioane de lei. Dar Arsene nu a renunțat la

Ursărescu are două dosare penale: unul pentru că ar fi primit șpagă, altul pentru că ar fi dat

Sare: în locul lui Ursărescu Jr. a fost numită Oana Bulai, fosta consilieră de la Neamț a lui Ionel Arsene.

Ursărescu, protejat și de Vâlcov

ANRM gestionează toate bogățiile subterane și de suprafață ale României. De la piatră, aur și argint, la uraniu, petrol și gaze. În februarie 2018, Ursărescu a fost impus de Arsene pe funcția de consilier al președintelui ANRM. Baronul de Neamț nu a reușit să-și impună protejatul în funcția de președinte pentru că acesta din urmă era implicat în afaceri de corupție, deci nu ar fi primit certificatul de acces la documente secrete. Din postura de consilier, Ursărescu se întâlnește în privat cu afaceriștii din industria minieră și petrolieră, a impus formula de calcul a prețului de referință la gaze, dar se implică și în elaborarea actelor normative din domeniu, fără să aibă nicio atribuție oficială în acest sens.

Cum reușește să facă toate aceste lucruri? Simplu: când nu se află la Neamț, în preajma lui Arsene, se află lângă Darius Vâlcov, eminența cenușie a Guvernului condus de Viorica Dăncilă.

Ca deputat PNL, critica PSD

Ursărescu și-a început cariera politică în 1990. Atunci, a devenit membru în organizația PNL Târgu Neamț. Șapte ani mai târziu, s-a transferat la PNL Roman, acolo unde a preluat șefia organizației. Din anul 2000, a ajuns vicepreședinte al organizației județene PNL Neamț, iar ulterior a ajuns președintele acesteia. În urma alegerilor parlamentare din 2004, Ursărescu a fost ales deputat pe listele PNL. Aflat pe final de mandat, liberalul acuza PSD de fraudă electorală în timpul alegerilor locale. „Acum (...), reprezentanții aceluiași FSN, regrupați în PSD și PD-L, au utilizat la maxim, pentru a obține cât mai multe mandate de primari și consilieri, arma pe care o mânuiesc cel mai bine: frauda electorală, sub diferitele ei forme", urla Ursărescu în Parlament, pe 28 iunie 2008.

În legislatura 2012-2016 a mai prins un mandat de parlamentar. A luat cuvântul o singură dată și a vorbit fix 31 de secunde. Între timp, la nivel național, s-a format Uniunea Social Liberală (USL), ocazie cu care Ursărescu a făcut echipă cu Ionel Arsene. Și a rămas în barca lui Arsene, chiar dacă a cochetat pentru scurt timp cu partidul lui Tăriceanu și Daniel Chițoiu.

TRANSFER
Înainte să ajungă în tabăra lui Ionel Arsene (stânga) de la PSD, Dorinel Ursărescu a făcut o haltă pe la ALDE, pentru că-i știa bine pe Călin Popescu-Tăriceanu, și pe Varujan Vosganian.

A luat șpagă pentru o numire în funcție

În timpul ce era președinte al PNL Neamț, în 2012, lui Ursărescu i s-a cerut, de către un prieten (un afacerist evazionist, Marius Crăciun), să facă toată diligențele necesare pentru a-l instala șef la Vama Neamț pe un cetățean pe nume Valentin Grosu. Iar acesta din urmă ar fi trebuit să protejeze afacerile cu motorină ale lui Crăciun. Din această înțelegere, Ursărescu s-ar fi ales cu partea sa, una deloc de neglijat.

Toată istoria s-a transformat într-un dosar penal instrumentat de DNA. Conform unui comunicat de presă al procurorilor, la dosar existau „probe că în perioada iunie-august 2012, la solicitarea lui Crăciun Marius, inculpatul Ursărescu Dorinel și-a folosit influența și autoritatea decurgând din funcția de președinte al organizației județene

FOTO: INQUAM PHOTOS; FACEBOOK

Neamț a unui partid politic (PNL - n.r.), pentru numirea, în funcția de director executiv al DJAOV Neamț, a unei persoane agreate de Crăciun Marius, în scopul facilitării afacerii pe care acesta din urmă intenționa să o deruleze. Pentru acest serviciu, inculpatul Ursărescu Dorinel a acceptat promisiunea formulată de Crăciun Marius, constând în remiterea unei sume de 100 euro pentru fiecare tonă de motorină vândută".

În acest caz, anchetatorii au stabilit că prejudiciul adus statului depășește 4,5 milioane de lei.

Pentru contribuția sa la fraudarea bugetului de stat, Ursărescu s-a pricopsit cu acuzația de folosire a influenței sau autorității în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani. Judecătorii de la Înalta Curte de Casație și Justiție l-au condamnat la un an cu suspendare.

A dat șpagă pentru contracte

Dar acesta nu este singurul dosar de corupție în care a fost implicat Ursărescu. În decembrie 2017, procurorii DNA Bacău l-au trimis în judecată pentru infracțiunea de cumpărare de influență. Practic, Ursărescu l-a mituit pe deputatul Mihai Banu pentru a obține contracte publice. Conform DNA, Ursărescu a dat 824.000 lei, aproximativ 200.000 euro, pentru ca deputatul Mihai Banu să îi ceară unei firme să subcontracteze lucrările de îndiguire a râului Siret. „În perioada iulie 2010 - noiembrie 2011, inculpatul Banu Mihai, în calitate de deputat în Parlamentul României, a pretins și primit pentru partidul din care făcea parte, prin intermediul unei societăți comerciale, de la ceilalți doi inculpați, suma totală de 1.264.000 lei (824.000 lei de la Ursărescu Dorinel și 440.000 lei de la Rotaru Ion)", potrivit unui comunicat al DNA. Ursărescu este acum judecat pentru cumpărare de influență.

Și-a pus un fiu șef la Sare

Fiul lui Ursărescu, Andrei George Ursărescu, pare că își urmează tatăl îndeaproape. Pe 23 octombrie 2018, Ministerul Economiei l-a propus pe Ursărescu Jr. pentru funcția de administrator provizoriu al Societății Naționale a Sării, pentru o perioadă de patru luni. În aceea perioadă, ministerul era condus de Dănuț Andrușcă, ministru inventat de baronul Arsene. Nu a apucat să își ducă mandatul la final, a fost schimbat din funcție pe 6 decembrie 2018. În toată această perioadă, a ocupat funcția de administrator în mod ilegal: avea cazier fiscal. Motivul: anterior numirii pe funcție, Ursărescu a fost administrator și asociat unic al firmei Civica Construct SRL, companie intrată în insolvență în 2013. Lichidatorul judiciar a constatat că Ursărescu Jr. este responsabil pentru o pagubă de peste 3,3 milioane lei.

Contracte de la Arsene pentru alt fiu

Celălalt fiu al lui Ursărescu, Vlad, deține 95% din societatea Laurian Design Construct SRL, firmă abonată la contractele publice de la instituțiile din subordinea Consiliului Județean Neamț, condus de Ionel Arsene. În anul fiscal 2016, firma a avut o cifră de afaceri de 328.382 de lei și un profit de peste 266.000 de lei. Adică de 80%, cu numai doi angajați. În 2017, au început să curgă contractele publice. Primul, de la Fundația de Îngrijiri Comunitare Piatra Neamț, în valoare de 160.000 lei. Apoi, un contract de 252.000 de lei pentru consolidarea și reabilitarea Centrului Școlar pentru Educație Incluzivă Roman (CSEIR). Tot de la CSEIR a mai primit alte trei contracte, în valoare cumulată de aproximativ 470.000 lei. În total 882.000 de lei din banii alocați de CJ Neamț. Contractele de la CSEIR au curs și în 2018. Firma lui Vlad Ursărescu a prins două contracte în valoare de 181.000 de lei, respectiv 167.000 de lei, pentru igienizări și reparații curente.

Ambii fii ai lui Dorinel Ursărescu au primit ceva de la stat: unul o funcție, celălalt niște contracte

Misterul stabilirii prețului la gaze

În vara anului 2017, ANRM a primit de la specialiștii de la Universitatea Petrol și Gaze din Ploiești două variante de calcul a prețului de referință la gaze. Ulterior dezbaterii publice preliminare cu industria, s-a făcut și o a treia variantă de calcul. Apoi, trebuia să aibă loc dezbaterea finală, acceptată - în principiu - de industrie. Însă dezbaterea nu a mai avut loc. Pentru că ANRM a venit cu o nouă formula de calcul. Surse guvernamentale au explicat pentru *Newsweek România* că „Dorin Ursărescu împreună cu Darius Vâlcov au venit cu o nouă formulă de calcul, variantă neasumată prin niciun document de Universitatea de Petrol și Gaze. Din formula lor de calcul a rezultat un preț de referință de aproximativ 110-120 lei pe megawatt. În aceea perioadă, tranzacțiile pe Bursa de Valori București și OPCOM erau de 80-90 lei pe megawatt. Nu s-a mai făcut niciun fel de dezbatere și a fost direct publicată prin ordin".

Dorinel Ursărescu a refuzat să facă orice comentariu, deși inițial a fost de acord cu un interviu.

Arsene - doi miniștri

Liderul PSD de la Neamț, Ionel Arsene, este președintele Consiliului Județean Neamț din 2016. Anterior, fusese deputat (2012-2016). Pe 3 aprilie 2014, Ionel Arsene a devenit cunoscut publicului larg după ce o televiziune locală a prezentat un video în care Arsene putea fi văzut gol pușcă, dar cu șosete albe în picioare, alături de o tânără. Tot nud. Arsene a negat verdicitatea imaginilor.

Pesedistul, cu sau fără legătură cu filmul menționat, a ajuns unul din oamenii de bază ai liderului PSD Li-

FOTO: INROMAN.RO; FACEBOOK

LOIALI
Dorinel Ursărescu (jos), Răzvan Cuc (stânga sus) și Dănuț Andrușcă sunt, toți, doar marionete ale baronului Arsene de la Neamț.

viu Dragnea, dar și al lui Darius Vâlcov. Drept răsplată, organizația PSD Neamț a primit dreptul de a numi ministrul Economiei. Rezultatul: Dănuț Andrușcă. La ultima remaniere guvernamentală, Arsene s-a ales cu Ministerul Transporturilor (în loc de cel al Economiei), la conducerea căreia l-a repus pe Răzvan Cuc, un alt ministru demis anterior pentru incompetență.

Trimis de DNA în judecată în două dosare

La începutul anului trecut, Ionel Arsene a fost reținut de procurorii DNA pentru că ar fi primit în 2013, în mandatul de deputat, o șpagă de 100.000 euro pentru a rezolva un dosar aflat la Agenția Națională de Integritate. Ulterior, acuzațiile au început să curgă. În februarie 2018, DNA l-a acuzat pe Arsene că a cerut un comision de 5% unei firme care avea în derulare un contract 60.000.000 lei cu Administrația Națională Apele Române. „În schimbul acestui comision, în perioada iulie – septembrie 2015, suspectul Arsene Ionel și-a exercitat influența asupra unui coleg de partid, la vremea respectivă secretar de stat în cadrul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, pentru a-l determina să facă demersuri în vederea alocării de către A.N.A.R. a sumei anterior menționată, demersuri rămase însă fără rezultat", spun procurorii.

La finalul lunii februarie, a fost trimis în judecată pentru trafic de influență. Tot pentru trafic de influență a mai fost trimis în judecată într-un alt dosar de corupție. Se întâmpla în iulie 2018. Conform rechizitoriului, „în luna iunie 2015, inculpatul Arsene Ionel (...), lăsând să se înțeleagă că are influență asupra unui primar de comună din jud. Neamț, membru al aceluiași partid, a pretins de la un alt edil (martor), în schimbul atribuirii contractului (...) către firma administrată de soția acestuia din urmă, o parte din lucrări (cele de tâmplărie), să fie subcontractate unei societăți agreate de inculpat".

BOGĂȚIE

Bratul baronului ajunge la Guvern

Fosta asistentă personală a lui Ionel Arsene este acum consilier al premierului Viorica Dăncilă.

IONEL ARSENE A GĂSIT REPEDE un înlocuitor pentru a prelua postul lăsat liber de tânărul Ursărescu. Nu a căutat prea mult și a dat peste Oana Geanina Bulai, fostă Afetelor. Cine este Oana Bulai? A fost membră PDL, consilier local în Roman, iar, din 2016, a ajuns consilier județean. De la PDL a preluat-o Ionel Arsene, care a decis să o angajeze consilier personal la cabinetul său de președinte al Consiliului Județean Neamț. Tot el a promovat-o în funcția de administrator public al CJ Neamț.

O declarație de avere complexă

Din declarația de avere din 2016, depusă în calitate de consilier județean, rezultă că deține câte o pătrime din patru terenuri diferite situate în comuna Dulcești, din Neamț. Fiecare teren are o suprafață de aproximativ 940 mp. În 2008, a cumpărat două terenuri agricole de 3.000 de metri pătrați împreună cu Gheorghe Afetelor, soțul ei la vremea respectivă. Un an mai târziu, a mai cumpărat un teren de 3.090 de metri pătrați, tot împreună cu Afetelor. Separat, avea un apartament în Roman, cumpărat în 2005.

În perioada 2015-2016, a vândut două terenuri cu 4.750 euro, dar și un BMW X3, cu suma de 55.000 lei. Mașina a fost cumpărată de firma Echipa OK SRL, patronată de Margareta Bulai, mama sa. Oana Bulai era angajată la Echipa OK pe funcția de director general. Totodată, a dat și bani cu împrumut: 42.000 de euro Margaretei Bulai și 20.000 de euro lui Gheorghe Afetelor.

Oana Bulai a declarat un credit de 150.000 de lei, scadent în 2021, plus aproape 65.000 de lei către un birou jucătoresc. În noiembrie 2016, a decla-

NARCISISM
Oana Bulai folosește orice prilej să se pozeze și apoi să posteze fotografiile pe Facebook.

FOTO: FACEBOOK

rat că a primit un salariu de aproximativ 12.000 lei de la firma Echipa OK, 223 lei ca formator la RGIC Consultanta SRL, 7.068 lei ca expert coordonator la Kubert HPS SRL și 2.089 lei pentru funcția de consilier județean. Totodată, era asociată la trei firme: Modeling & Media Services, Tara lui Nita și Romtel Media Consulting.

Nicio justificare pentru 130.000 de euro

În 2017, Oana Bulai a depus declarații de avere în calitate de consilier județean, de administrator public și administrator la compania locală Troleibuzul SA Dumbrava Roșie. Nicio schimbare, însă, față de declarațiile anterioare, în afara faptului că a menționat angajarea pe postul de consilier personal al lui Ionel Arsene. Pe 20 aprilie 2018, a depus o nouă declarație de avere, în calitate de consilier de stat la Secretariatul General al Guvernului. Conform acestui document, au dispărut firma Țara lui Niță SRL, creditul de 150.000 de lei, dar și datoria de aproximativ 65.000 de lei datorată executorului. În plus, s-a trezit cu suma de 79.000 de euro într-un cont deschis în 2016, cont nemenționat în declarațiile de avere din 2017. Asta în condițiile în care a declarat venituri de 12.739 de lei pentru funcția de consilier al lui Arsene, plus 79.469 de lei pentru postul de administrator public. Conform datele de la Ministerul de Finanțe, firma Țara lui Niță SRL a intrat în proprietatea lui Gheorghe Bulai, tatăl său.

Aproape 130.000 de euro s-au cuibărit în declarația de avere a Oanei Bulai, fără să existe o sursă

Însă în ultima declarație de avere, depusă pe 28 decembrie 2018, tânăra Bulai menționează că și-a vândut apartamentul cu suma de 279.000 lei la cinci zile după ce a depus declarația de avere la SGG. Cumpărătorul apartamentului este firma OK Society Club, societate patronată de un fost consilier local din Roman, liberalul Vasile Bogdan Savin, și soția acestuia, Livia Elena Savin. Tot atunci, a mai vândut și partea sa dintr-un teren arabil, contra unei sumei de 1.500 de euro. Contul din 2016 a crescut la 80.500 euro, dar și-a mai deschis unul în care a depus aproximativ 60.000 euro. Practic, nu există nicio justificare pentru modul în care și-a plătit datoriile de 215.000 lei și nici pentru suma de 80.000 euro pe care o are în cont.

„Am o carieră politică de la 16 ani"

La solicitarea *Newsweek România,* Oana Bulai a explicat că banii din cont sunt proveniți din vânzarea apartamentului, ceea ce înseamnă că a încasat banii cu cel puțin un an înainte de a se efectua tranzacția. „Nu am în acest moment declarația de avere în față ca să vă spun exact. Cei 79.000 euro provin din vânzarea apartamentului. Cei 60.000 euro din restituirea împrumuturilor. Datoriile erau pe firmă. Când s-a plătit datoria, s-a ridicat ipoteca", a declarat Oana Bulai.

Întrebată care a fost motivul pentru care a fost susținută pentru această funcție de Ionel Arsene, ea a precizat că numirea a făcut-o premierul Viorica Dăncilă: „Politic m-a pus. Cine să mă pună, PDL? Nu e normal să te susțină partidul? Am o carieră politică de la 16 ani".

Oana Bulai a plecat din PDL și a ajuns membră a PSD Neamț, face parte din Comitetul Executiv al Organizației Femeilor Social Democrate Neamț, dar are și calitatea de membru în Biroul Permanent Municipal al Organizației PSD Roman – Neamț. Practic, este subordonata directă a lui Arsene pe linie de partid.

RĂZVAN CHIRUȚĂ

Anul întâi. Mergem înainte!

Am scris acest editorial pe 3 mai. Fără să-mi fi dat seama că e chiar Ziua Mondială a Libertății Presei. Pur și simplu am uitat... Într-o atmosferă politică și mediatică sumbră, noi, jurnaliștii, ne-am obișnuit să lucrăm în cele mai grele condiții. Uneori, sub presiunea unor oameni politici care te pot strivi, la o adică, în orice moment. Și atunci, aniversările de acest gen, fără efect în realitatea imediată, ajung să te lase rece. Pe de altă parte, asta se întâmplă și pentru că o mare parte a publicului român nu înțelege cât de importantă este o presă puternică. Mulți citesc, dar puțini plătesc. Nu sunt nici primul, nici singurul din industria presei și a cărții care își exprimă acest of. Cititorii s-au obișnuit să creadă că informația e gratis. Lucru cât se poate de fals: informația costă, iar cineva plătește pentru producerea ei.

Pentru o presă independentă și corectă, trebuie să plătească fie cititorii, prin achiziționarea de abonamente, fie oamenii de afaceri, prin publicitate transparentă și pe bază de contract. Pentru o presă supusă, care nu e în slujba cetățeanului, plătesc politicienii corupți, diverși penali și venali, prin contracte dubioase, sifonate din bani publici, sau direct la pungă.

Între cele două opțiuni, alegeți dumneavoastră care credeți că e corectă.

Noi, jurnaliștii de la *Newsweek România*, am ales.

Și iată că împlinim un an de când suntem în slujba cititorului – și doar a lui. Am făcut-o și înainte, fiecare dintre noi, pe oriunde am lucrat. O vom face și de acum încolo, împreună, indiferent de obstacolele care ne ies în cale. Pentru că nu știm altfel.

S-a împlinit un an, iar bilanțul nostru este, deja, impresionant. Nu e laudă de sine. Este realitatea în fapte și date.

Investigațiile noastre s-au transformat în dosare penale, după ce procurorii s-au autosesizat citindu-ne. Analizele noastre au arătat de ce nu funcționează cum trebuie societatea în care trăim și ce ar trebui schimbat. Reportajele și interviurile noastre au prezentat și partea bună, rareori mediatizată, a acestei țări, cu oameni care au reușit și modele de succes.

Am încercat de fiecare dată să ieșim din paradigma presei facile, care trăiește în bula audienței cu orice preț și care nu știe să ridice capul din pământ. Ne-am străduit să fim mai buni în fiecare zi, iar dacă am greșit, uneori, n-am făcut-o cu vreo intenție ascunsă.

Nu e ușor să scoți o revistă tipărită în România zilelor noastre. Spre deosebire de alții, însă, noi nu ne plângem. Pentru că am știut de la început că va fi greu. Dar, în egală măsură, am știut că asta trebuie să facem.

Chiar dacă prezentul pare sumbru, noi credem într-un viitor mai bun. Credem într-o Românie trezită, așa cum am transmis în campania noastră de promovare. Pentru că impostorii și ticăloșii de astăzi nu sunt veșnici. Pentru că evoluția nu poate fi oprită, ci cel mult încetinită. Pentru că, așa cum spunea cândva un mare președinte american, îi poți păcăli pe toți oamenii din când în când și pe unii oameni tot timpul, dar nu îi poți păcăli pe toți tot timpul.

Newsweek România împlinește un an. Este doar primul...

RĂZVAN CHIRUȚĂ
este redactor-șef al Newsweek România

MIRCEA MARIAN

Tudorel Toader trebuie dat afară din Universitatea Iași

Dacă studenții de la cea mai importantă universitate din Moldova, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iași, ar avea ceva mai multă demnitate decât oile duse zilnic la pășune, azi, numitul Tudorel Toader n-ar mai fi rectorul acestei instituții de învățământ superior.

Și, nu, nu regret cuvintele dure.

Nu am niciun fel de așteptări de la profesorii universității, am înțeles de mult că acolo – ca în multe alte universități – e un clan de rude, amantlâcuri, pile și prietenii. Dar studenții au fost mereu o forță a schimbării, niște cetățeni cu idealuri, care s-au bătut să schimbe lumea în bine. Piața Tiananmen, revoluția de catifea din Cehoslovacia, protestul umbrelelor din Hong Kong... Și nu este nimic neobișnuit ca studenții să ia atitudine împotriva unor profesori care au încălcat etica profesională și s-au pus în slujba unui regim rău și corupt.

Nu sunt defel un admirator a ceea ce se întâmplă acum în unele universități de vârf din Statele Unite, unde grupuri violente de studenți blochează orice dispută politică, îi dau afară pe profesorii pe care îi suspectează că nu sunt suficient de „corecți politic" și îi trolează pe colegii care au opinii diferite de cele ale majorității. Acolo e vorba de faptul că studenții refuză dezbaterea și diversita-

tea de opinii.
Dar cazul Tudorel Toader este altceva: individul, care a predat și vrea să mai predea studenților, a fost timp de 26 de luni placa turnantă a unei grupări mafiote care a distrus statul de drept din România. Răul făcut de el este fără precedent.
Desigur, deasupra lui Toader erau niște șefi de la care primea ordine și pe care acum îi denumește tandru „centre de reflecție". În jurul lui Toader era un întreg mecanism care-i punea sub nas ce trebuie să semneze: deciziile tehnice erau luate în casele conspirative al PSD, unde Iordache se întâlnea cu oameni din CSM și CCR. Dar asta nu-l scutește pe Toader de răspunderea morală, cel puțin.
A dezertat din gruparea infracțională care-l dirija după ce, timp de 30 de luni, a slujit-o cu sârg. Dacă Tudorel Toader dorea să arate un minim semn de căință, colecta toate documentele compromițătoare - mailuri, mesaje pe Whatsapp, Telegram sau Signal - se ducea la Parchet, cerea să fie martor protejat și începea să scrie tot ce știe.
Ce face însă acum fostul ministru este să arunce o perdea de fum ca să se uite faptul că, de mulți ani, a fost instrumentul bine plătit al unei grupări pe care chiar postul public de radio din Germania o califică drept mafiotă.
Așa că, revin: dacă studenții de la Iași aveau măcar un milimetru de coloană vertebrală, îi închideau drumul spre clădirea rectoratului și-i cereau să nu mai intre niciodată în acea instituție de învățământ superior.
Nu au făcut-o, afară e soare, berea e rece și viața e frumoasă și cu Tudorel Toader. Nu vreau să mă gândesc ce fel de judecători și procurori vor ieși de la cursurile fostului ministru al regimului Dragnea.

MIRCEA MARIAN
este senior editor al *Newsweek România*

CUVÂNTUL SĂPTĂMÂNII

CRISTIAN PREDA

Liste

A început campania. Partidele se bat pe mandatele din Parlamentul European. Numărul acestora nu-i clar. Dacă britanicii fac alegeri, atunci vom avea 32 de deputați în PE. Dacă e Brexit înainte de 22 mai, vor fi 33 de români la Strasbourg.
În cursa electorală au fost acceptate 12 partide, o coaliție și trei independenți. Sunt mai multe candidaturi decât la cele trei scrutine anterioare. Ceea ce surprinde, însă, e faptul că identitatea europeană a participanților este incertă.
O duc bine PNL, UDMR și PMP, care sunt în familia Partidului Popular European, chiar dacă acasă, în politica națională, prima formațiune e în opoziție, a doua susține guvernul, iar cea de-a treia e ca o giruetă.
Pesediștii sunt membri ai familiei socialiste, dar au fost amenințați cu excluderea, din pricina derapajelor anti-justiție ale guvernelor perindate la putere din 2016 încoace.
La fel stau lucrurile și cu ALDE, afiliat la grupul cu același nume, dar avertizat că-și va pierde statutul, dacă nu respectă deciziile Comisiei de la Veneția privitoare la statul de drept.
Vin apoi alt fel de incertitudini. Alianța 2020, alcătuită din USR și PLUS, a anunțat că e tentată să se alieze unui grup politic ce ar putea fi format după alegeri în jurul lui Macron. Unii dintre membrii USR speră pur și simplu ca rețeaua europeană ALDE să-l excludă pe Tăriceanu, ca să-i ia locul în grupul condus de Verhofstadt. Dar „judecarea" fostului premier va avea loc după alegeri, la finele lui iunie.
Și mai neclară e situația PRO România, partid format de fostul premier pesedist Ponta. Acesta cocheta anul trecut cu conservatorii, dar acum și-a declarat interesul pentru Macron, apoi pentru socialiști, unde le-ar putea regăsi pe tovarășele Plumb și Grapini.
Lista PRODEMO e condusă tot de un fost pesedist, C. Ivan. UNPR, care a candidat în alianță cu PSD, l-a pus pe unul dintre euro-deputații săi – C. Tănăsescu – după Ilie Năstase și Anghel Iordănescu. Formațiunea numită România Unită are și ea o legătură cu un fost deputat pesedist, S. Ghiță, care zicea că va candida, dar a renunțat.
România Mare e din nou în competiție, după ce i-a avut în PE și pe amintitul Tănăsescu, dar și pe V.C. Tudor sau Becali: formațiunea nu aparținea niciunui grup. În fine, după nume, Partidul Socialist Român și Partidul Social-Democrat Independent par să aibă de-a face cu stânga, iar Blocul Unității Naționale – cu naționalismul.
Cu mici excepții, listele propuse alegătorilor români au o identitate doctrinară confuză sau asumă partizanate contestate la nivel european.
Ca unul care a fost din 2009 în 2019 membru al PE, vă spun că incertitudinea aceasta e un handicap pe care deputații aleși pe 26 mai îl vor resimți imediat ce ajung la muncă. Dacă ajung...

CRISTIAN PREDA
este europarlamentar și profesor de științe politice la Universitatea București

Dosar

A TRIȘAT LA CĂRȚI
MĂȘTILE LUI ASSANGE
WHO'S YOUR DADDY?
EPIDEMIA NEPĂSĂRII
OMAGII ÎNTRERUPTE
Cooperativa anti-UE
Teleorman Arena
MIRCEA CĂRTĂRESC
NE-AU STORS
EuroKOvești
BNR sunt eu!
Dosarul lui Daea: COMUNIST ZELOS
JUSTIȚIA ÎN VREMEA INFRACTORILOR
PSD
Aici sunt banii dumneavoastră
ULTIMUL MOROMETE
TREIMEA COPY-PASTE DE LA C.C.R.
Familia care ne dezbină
DEMONIZAȚII LUI DRAGNEA
SPERIETOAREA SOROS
STATUL PARALEL
MANUAL ROMÂNESC DE MANIPULARE
AUTOSTRADA LUI MANOLE
MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE
UN PREȘEDINTE BUN PENTRU ROMÂNIA
ROMÂNUL LUI DALAI LAMA
JANDARMERIA

Newsweek România. PRIMUL AN

Pe 11 mai, revista noastră împlinește un an. Și, ca la orice aniversare, simțim nevoia să facem bilanțul.

A fost un an greu. În care presa independentă a fost mai încercată decât oricând în istoria recentă a României. Poți număra pe degetele de la o mână publicațiile care mai rezistă în fața tăvălugului actualei puteri. Ne mândrim că *Newsweek* se numără printre acestea.

Cea mai mare satisfacție pentru noi este să le putem oferi cititorilor articole de calitate, dezvăluiri muncite și opinii libere. Puțini se mai pot lăuda cu asta într-o țară în care jurnalismul a ajuns să se reducă deseori la rostogolirea știrilor de peste zi. Și în care totul, până și adevărul, trebuie prețăluit.

Newsweek a încercat altceva.

Să informeze fără patimă, dar nu fără personalitate. Să pună în pagină subiecte incitante și inedite. Să vină cu exclusivități și cu o altă abordare. Să promoveze repere într-o lume aflată în confuzie. Să informeze și, dacă nu este prea mult, să schimbe lucrurile.

O investigație precum aceea despre banii sifonați din subvenția primită de partidul de guvernământ – investigație care a dus la declanșarea unei anchete penale fără precedent – arată că presa rămâne totuși o forță. Una de care țin cont, în cele din urmă, și cei mai mari dușmani ai ei.

Pentru asta, niciun efort și niciun sacrificiu nu sunt prea mari.

Miile de oameni care ne citesc, oameni educați și implicați, nu reprezintă doar o cifră. Sunt motivul pentru care ne trezim în fiecare dimineață încercând să le oferim cele mai relevante informații. Și ceea ce ne dă speranța că viitorul este mai bun decât prezentul.

SABIN ORCAN

Anchetele care au schimbat viața publică

Cele mai complexe investigații realizate de *Newsweek România* au produs dosare penale și reacții vehemente.

DE

CĂTĂLIN PRISACARIU
catalin.prisacariu@newsweek.ro

Pionii lui Putin

Sub aparența unor dealeri de softuri inclusiv americane se ascund, de fapt, infiltrați ai Moscovei care și-au plasat produsele chiar și în sistemul Serviciului Român de Informații sau în cel al Nuclearelectrica.

Și alte instituții strategice, ca Ministerul de Interne, de exemplu, sunt parazitate de ruși care nici măcar nu se ascund când iau contracte de milioane de euro pentru a ține vie tehnica sovietică de zbor într-un stat membru NATO, în anul de grație 2018. Alții lucrează sub culori mai vest-europene, ca cele austriece sau ungare, când încheie parteneriate de infrastructură de sute de milioane de euro cu statul român. Ba chiar vârful de lance al diplomației de stat, Ministerul Afacerilor Externe, este controlat în străinătate de către un braț al unei companii petroliere moscovite.

În prezent, mai mult de zece ambasade ale României în lume nu au ca șef de misiune un ambasador, ci câte un funcționar diplomatic cu rang inferior. Iar din cei 80 de ambasadori trimiși pe glob, 17 au devenit diplomați prin lucrarea pilelor politice.

Externele și Armata, sabotate de interese politice

În consulate, însă, dezastrul e plenar: doi din trei consuli generali ai României în lume sunt personaje provenite din rândul prietenilor de politicieni, rude, diverse cunoștințe ale nevestelor, socrilor, amicilor. E vorba de personaje fără nicio pregătire în diplomație, ajunse la consulate din firme private, din joburi obscure asigurate anterior tot de către partid, din facultăți private fără speranță, bifate exclusiv pentru un CV rahitic care să dea impresia unei educații.

Prin opt programe de înzestrare ale Armatei, de zece miliarde de euro, primele F-16 au intrat în dotarea Forțelor Aeriene, au fost încheiate contracte pentru rachete performante, se lucrează la procedura pentru construirea a patru corvete.

În spatele tuturor acestor programe, însă, stau interese subterane: avioanele F-16 nu participă la misiuni, rachetele „Patriot" ar fi ușor depășite, iar licitația pentru corvete este pur și simplu sabotată de puterea politică de la București.

Masonii impostori și Vlase plagiatorul

Deputatul PSD Gabriel Vlase este titularul unei teze de doctorat care abundă în exemple de plagiat grosolan. Scuzele actualului șef al SIE: ba rectorul Academiei Naționale de Informații i-ar fi spus că lucrarea lui este în regulă, fiind verificată în contextul acuzelor repetate de plagiat la adresa altor lucrări, ba or fi greșit cei de la editura care i-a publicat doctoratul (RAO), ba că „în 2010 nu era atâta atenție pentru punctuleț și virguliță".

În masoneria - cu multiplele ei încrengături – constituită după 1990, apar personaje care pendulează între ridicolul butaforic, uneori grotesc, și mafiotismul tipic societăților post-comuniste din fostul bloc sovietic. Tabloul este completat de tot felul de masonerii de provincie, mici întreprinderi private consituite de potentați locali care nu au prins loc în față în lojele mai întremate și au decis să rezolve problema pe cont propriu. După principiul țărănesc „câte bordeie, atâtea obiceie", au apărut masoneriile județene și chiar orășenești, înregistrate ca asociații non-profit.

Anchetele *Newsweek România* au pătruns adânc în subiecte strategice precum înzestrarea Armatei și pilele din MAE

Dragnea Jr., cu firmele în casa parohială a BOR

Valentin Ștefan Dragnea, fiul președintelui PSD, și-a înregistrat domiciliul într-o casă parohială din centrul Bucureștiului nu doar cu voia preotului care slujește la biserica din apropiere (devenit între timp și socrul său), ci și cu a mai-marilor Bisericii. Ca urmare, casa parohială a Bisericii Ortodoxe Române a devenit un element esențial din angrenajul de firme ale lui Ștefan Valentin Dragnea: orice se întâmplă în SRL-urile și SA-urile fiului lui Dragnea, casa parohială este menționată în Registrul Comerțului și „Monitorul oficial".

Valentin Ștefan Dragnea este proprietar de vilă cu etaj nu departe de București, la Voluntari. O vilă pe care a primit-o cadou de la bunicii materni, adică de la părinții mamei, un plocon de cam 300.000 de euro.

PERSONAJE
De la Vladimir Putin (sus), la trezorierul PSD, Mircea Drăghici (stânga jos), și fiul lui Liviu Dragnea, *Newsweek România* a abordat subiecte de investigație cu personaje puternice

Cumătrul Stănescu, stăpânul ANSVSA

Sorin Paul Stănescu, nașul de căsătorie al fiului lui Liviu Dragnea, și Geronimo Brănescu, directorul Autorității Naționale Sanitar-Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor (ANSVSA), și-au construit în comun un pâlc de vile.

După dezvăluirile *Newsweek România*, Stănescu ne-a amenințat cu plângeri penale invocând, în mod aberant, o conspirație care ar fi menită să-i distrugă afacerile. Cumătrul șefului PSD a apelat nu doar la o casă românească de avocatură (Mușat & Asociații), ci și la una londoneză (Taylor Wessing LLP), care a notificat și ediția americană, respectiv pe cea britanică, a *Newsweek*.

Sorin Paul Stănescu are legături mult mai profunde în PSD. Și mai vechi, încă de pe vremea când actualii lideri social-democrați erau funcționari fără vizibilitate. Unul dintre acești actuali politicieni este Șerban Nicolae, acum om de încredere al actualului șef al PSD.

Cumătrul lui Dragnea are mai mulți specialiști pe funcții cheie în ANSVSA.

Afaceristul Sorin Paul Stănescu și-a dezvoltat un imperiu în domeniul veterinar după ce a preluat de la stat Institutul Pasteur și compania Farmavet. Printre clienții companiei se află Direcțiile Sanitar Veterinare din subordinea ANSVSA, cărora Stănescu le-a vândut dezinfectanți pentru a combate pesta porcină africană.

Subvenții pentru lux și imagine la PSD

O parte din subvențiile pentru PSD s-au dus în bolizi de lux precum Mercedes V Class, Mercedes GLE Coupe 350 D și Mercedes GLK 250, folosiți în interesul deputatului Mircea Drăghici și al soției acestuia, Georgiana.

În cinci luni din 2018, 380.000 de euro au plecat din subvenția primită de PSD în contul unei persoane fizice, echivalentul a 20 de luni de chirie pentru o vilă în Pipera.

Pentru a-și încasa „onorariile" cât mai discret, propagandiștii media foloseau o schemă financiară simplă: PSD plătea, în baza unor contracte, două firme deținute de consultanții de casă ai lui Dragnea, iar acestea virau banii către firmele „jurnaliștilor" și „analiștilor" (precum Doru Bușcu sau Bogdan Chirieac). Unii dintre jurnaliști, însă, luau bani direct de la social-democrați.

Dezvăluirile *Newsweek România* au dus la deschiderea unui dosar la DNA.

Dăncilă, bolidul de la „Doi și-un sfert" și aurul

Unul dintre consultanții firmei Deva Gold, Bogdan Găbuneanu, a fost angajat prin detașare tocmai la Secretariatul General al Guvernului. Acolo s-a ocupat de noua a lege a minelor - un conflict de interese evident. Cea mai controversată modificare prevede exproprierea proprietarilor pentru realizarea proiectelor miniere de „interes public național". Printre beneficiarii legii: Roșia Montană Gold Corporation sau Deva Gold. Premierul României este plimbată într-o mașină de peste 100.000 de euro pe care nu a plătit-o Guvernul, dar este cumpărată tot din bani publici. Însă pe ocolite, prin „Doi și-un sfert".

Ministerul de Interne a confirmat pentru *Newsweek România* că a plătit bolidul și l-a transmis în folosință, cu titlu gratuit, Guvernului.

FOTO: DE SUS: EN.KREMLIN.RU; FACEBOOK; G4MEDIA.RO

PSD își respectă promisiunile: crește pensiile! Doar pe cele speciale

Guvernarea PSD a excelat în majorarea pensiilor speciale: a crescut atât numărul beneficiarilor, cât și suma alocată de la buget pentru plata lor.

***NEWSWEEK ROMÂNIA* A MAI SCRIS,** în anul care a trecut, despre modul în care liderii PSD s-au folosit de stat pentru a majora beneficiile clientelei: subvențiile pentru partide au explodat, fosta gospodărie a PCR, denumită acum RA-APPS, a devenit agenția imobiliară a noii nomenklaturi, iar posturile de vârf din administrație au fost date rudelor și apropiatelor baronilor.

Fără precedent în Europa

„Pensii speciale mai există și în alte țări, dar sistemul nu este atât de extins și de costisitor. Și peste tot, inclusiv în Franța, publicul este indignat. Doar în România, acest sistem de pensii este consolidat de PSD", scria *Newsweek România*, în octombrie 2018. Potrivit calculelor făcute de *Newsweek România*, în 2017, contribuabilii români au plătit 1,5 miliarde de euro pentru pensiile speciale. În 2018, s-a ajuns la 1,8 miliarde. În 2019, subvenția pentru aceste pensii va sări de două miliarde de euro. Legea a permis ca de pensia specială să beneficieze și șoferii sau femeile de serviciu din Parlament. În afară de câteva zeci de mii de foști militari (aici fiind incluși și foștii securiști și milițieni), mai beneficiază de pensii speciale: peste 800 de foști diplomați, circa 1.400 de aviatori, peste 3.300 de magistrați, aproximativ 1.700 de pensionari din „personalul auxiliar al instanțelor judecătorești" și peste 500 de angajați ai Curții de Conturi.

Partidul politic, cea mai bună afacere

În 2018, *Newsweek România* a arătat că subvenția pentru partidele parlamentare a explodat: doar PSD a primit de cinci ori mai mult decât în 2017. Inițiativa legislativă prin care subvenția către partide a crescut de la maximum 0.04% din veniturile din bugetul de stat la minimum 0.01% din PIB îi aparține deputatului PSD Mircea Drăghici, trezorierul acestui partid. Modul de cheltuire a acestor bani este verificat de către Autoritatea Electorală Permanentă (AEP) și Curtea de Conturi, ambele instituții fiind conduse de oameni apropiați actualei coaliții majoritare.

Șeful Curții de Conturi, Mihai Busuioc (PSD), este fost secretar general al guvernărilor pesediste de după 2017. El a absolvit în 1993 Școala de subofițeri de poliție de la Câmpina. Fostul șef al AEP, Daniel Barbu (ALDE), acum candidat la Parlamentul European, este urmărit penal de DNA pentru că, în perioada în care conducea această autoritate, nu a controlat nici măcar anual modul în care PSD cheltuia subvenția de la buget.

DE

MIRCEA MARIAN
mircea.marian@newsweek.ro

Pitzi.guv: Noul val al pițibugetarilor

Administrația publică din România a fost mereu ocupată de rude și de clientela politică a celor aflați la putere, dar niciodată n-au fost alocate atâtea poziții de vârf unor personaje a căror calitate unică este legătura cu liderii PSD. Revista noastră a arătat că, pentru a-și fideliza baronii, Liviu Dragnea le-a permis să-și aducă la București, la conducerea unor instituții sau companii de stat, apropiatele sau apropiații. Cele mai scandaloase numiri: Adriana Cotel, un personaj obscur numit în fruntea CNAS, unde gestionează un buget de circa 35 de miliarde de lei, și Mihaela Triculescu, ajunsă la conducerea ANAF. Ambele numiri ar fi fost intermediate, politic, de Darius Vâlcov. Mai puțin cunoscute sunt numirile în conducerile companiilor de stat. *Newsweek România* a arătat că Niculae Bădălău a plasat în consiliul de administrație al Romarm o fostă asistentă medicală, care însă conducea organizația de femei din Giurgiu. Spitalul Universitar de Urgență este condus de Adriana Nica, iubita fostului primar și șef al acestui spital, Sorin Oprescu.

Judecătorii condamnați de completul academic

Membri ai Curții Constituționale și judecători în cazuri grele au probleme grave de integritate.

DE

CĂTĂLIN PRISACARIU
catalin.prisacariu@newsweek.ro

Hoții academici de la CCR

CV-ul academic al lui Valer Dorneanu (foto sus) se bazează pe lucrări copiate cu nerușinare. Președintele Curții Constituționale a recunoscut pentru *Newsweek România* că, în trei dintre cărțile sale, s-a autoplagiat. Dorneanu susține că sursele ar fi fost precizate în manuscris, dar că toate citările „s-au pierdut" pe drumul de procesare al manuscrisului între autor și tipar.

Newsweek România a descoperit că nici judecătorul Petre Lăzăroiu nu își merită locul în CCR. Din trei motive.

Primul: în lucrarea de doctorat, Lăzăroiu a plagiat fără rușine. „Recordul" îl reprezintă un articol de zeci de pagini publicat acum aproape 85 de ani.

Al doilea: judecătorul s-a aflat într-o situație de incompatibilitate - a donat un teren Arhiepiscopiei Bucureștilor pentru ca, după câțiva ani, să judece o cauză în care aceeași Arhiepiscopie era pârâtă.

Al treilea: pentru un concurs de avansare de la lector la conferențiar universitar, Lăzăroiu și-a completat fișa de candidat cu două minciuni colosale.

„Udișteanu" de la Securitate, azi judecător militar

Judecătorul Constantin Udrea (foto jos) de la Curtea Militară de Apel București era cunoscut, înainte de 1989, drept Constantin Udișteanu. Dar nu pentru toată lumea, ci doar pentru ofițerii de Securitate. Udrea, cu nume de cod "Udișteanu", a fost încadrat în Centrala Informațiilor Externe până în ultimele zile ale lui 1989.

Azi, Constantin Udrea este ofițer al Ministerului Apărării și judecă spețe penale cu militari.

Prezent într-o emisiune a TVR în iunie 2018, judecătorul nu și-a ascuns părerea (foarte similară cu a politicienilor PSD – ALDE și a propagandiștilor lor) în ce privește protocoalele încheiate de diverse instituții publice cu Serviciul Român de Informații: „Nu am crezut că voi trăi aceste vremuri. Sper ca tinerii să înțeleagă ce pericol paște țara și statul de drept, dacă un serviciu de informații conduce activitatea judiciară. Este un semnal de alarmă pe care vreau să-l tragem împreună".

Magistrați care ar trebui să fie deasupra oricărei suspiciuni de lipsă de integritate au cel puțin câte un schelet în șifonier

Soția îl judecă pe Dragnea, soțul e troll pesedist pe Facebook

Alexandru Nicolae Encean, soțul judecătoarei de la Înalta Curte de Casație și Justiție care are în față unul dintre cele mai importante dosare din ultimii ani, cel al lui Liviu Dragnea, a postat ani la rând pe Facebook comentarii parcă desprinse din discursurile pesediștilor Codrin Ștefănescu, Șerban Nicolae sau Cătălin Rădulescu. *Newsweek România* a arătat că Encean critica feroce măsurile luate, în trecut, de guvernarea Băsescu - PDL, credea în varianta răului cel mai mic la putere – PSD, era convins că președintele Iohannis și familia sa sunt protejați în dosarele privind retrocedările unor case în Sibiu și era adeptul existenței unor ilegalități comise de „instituțiile de forță". Judecătoarea Encean a admis că soțul ei a vulnerabilizat-o și a făcut cerere de autorecuzare la ultimul termen al dosarului lui Dragnea, dar cererea i-a fost respinsă.

Guvernul studiilor „după ureche"

Newsweek România a demonstrat că majoritatea covârșitoare a miniștrilor PSD nu sunt înzestrați pentru a administra domeniile care le revin.

UNII ȘEFI DE MINISTERE NU AU studii în domeniul pe care îl conduc. Alții și-au primit diplomele prin corespondență sau în timp ce erau politicieni importanți. Au frecventat universități private, cotate modest, iar câțiva au fost îndoctrinați de Partidul Comunist Român.

Poștașul bate la DĂNCILĂ, cu diploma

Viorica Dăncilă are un parcurs educațional care nu o îndreptățește să fie premier. O nebuloasă este diploma de master obținută la Școala Națională de Studii Politice și Administrative, facultatea de Administrație Publică – București. Ea a fost obținută în timp ce actualul premier muncea cu normă întreagă la Videle. Toate sursele *Newsweek România* indică faptul că masterul „Spațiu public european" urmat de premier a fost în trecut și poate fi urmat și astăzi doar la modulul „cu frecvență/la zi". *Newsweek România* suspectează că Viorica Dăncilă a primit diploma de master prin poștă, fără să fie prezentă la cursuri.

ZEUS DIN SLATINA: zboară zilnic 200 km

„Premierul din umbră" Darius Vâlcov se angajează în anul 2000 pe o poziție executivă de director la Slatina, cu normă întreagă. Concomitent, urmează Facultatea de Drept la Universitatea Spiru Haret în București, oraș aflat la 180 de kilometri depărtare de Slatina. Vâlcov se aliniază unei practici curente în PSD: să îți faci școala în timp ce muncești cu normă întreagă într-un oraș aflat la mare depărtare. La Spiru Haret în aceea perioadă era posibil orice. Era suficient să ai bani de taxă.

Dacă începuse cu 30.000 de studenți, la mijlocul anilor 2000, Spiru Haret ajunsese să școlarizeze 300.000 de studenți. Darius Vâlcov a prins, ca student, exact anii în care „fabrica de diplome" Spiru Haret duduia.

Cine i-a citit OLGUȚEI cărțile?

Lia Olguța Vasilescu a dovedit și apoi a recunoscut că nu cunoaște absolut deloc limbile engleză și franceză. Acest lucru nu a împiedicat-o pe Olguța Vasilescu să susțină că a aprofundat peste o mie de pagini în aceste două limbi străine pentru documentarea la teza sa de doctorat intitulată „Contribuția lui Vilfredo Pareto la dezvoltarea sociologiei moderne", susținută în anul 2007. În scenariul optimist, ministrul Muncii dezbătea, ziua, legi în Parlament, iar seara cineva îi citea cărți complexe în engleză și franceză în vederea documentării pentru lucrarea sa de doctorat.

Cadou academic pentru CARMEN DAN

Newsweek România a aflat că ministrul de Interne, Carmen Dan, a absolvit, la vârsta de 29 de ani, o facultate privată, la fără frecvență. Licența a primit-o doi ani mai târziu. Ministrul de Interne a început cursurile de Drept cu cel puțin un an înainte ca Universitatea Ecologică să obțină autorizarea provizorie de funcționare. Dan a urmat facultatea în timp ce era secretară la Videle.

DE

PETRE BĂDICĂ
petre.badica@newsweek.ro

DAEA, propagandistul lui Ceaușescu

După ce a studiat cinci ani la Academia Ștefan Gheorghiu, școala de partid și de cadre a PCR, Petre Daea a devenit specialist în agricultura socialistă, ideolog și propagandist al regimului comunist. Pentru a fi admis, Daea a arătat că are o origine sănătoasă, a dovedit devotament față de Partidul Comunist, a fost propus de organizațiile muncitorești ale PCR și, în final, a primit binecuvântarea lui Nicolae Ceaușescu. În perioada 1976 – 1979, Petre Daea a urmat „cursurile universității politice și de partid (Ștefan Gheorghiu - n.r.)".

România, un dezastru social

Drama copiilor din centrele de plasament, violența domestică, în floare în România, copiii nevaccinați din familiile sărace, răpuși de rujeolă, amenințarea unui nou Decret 770 și referendumul pentru redefinirea familiei sunt câteva dintre subiectele care au frământat societatea românească în ultimul an.

DE

FLAVIA DRĂGAN
flavia.dragan@newsweek.ro

ÎN SERIALUL UCIȘI PRIN GRIJA STATULUI, *NEWSWEEK ROMÂNIA* a dezvăluit cum 362 de copii au murit în centrele de plasament și în școlile speciale, între 2013 și 2017. Mulți dintre ei s-au sinucis de dorul părinților sau pentru că se simțeau singuri și neiubiți, închiși în clădirile proaspăt modernizate, de care șefii de centre sunt atât de mândri. *Newsweek România* a mers pe urmele copiilor care și-au pus capăt zilelor sau care s-au stins măcinați de boli cumplite în Neamț și Dolj, cele două județe cu cel mai mare număr de decese – 21. Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului nici măcar nu centralizează date despre decesele copiilor instituționalizați, de după anul 2015. Sistemul consideră că s-a achitat de responsabilitate dacă le oferă copiilor mese calde, haine și un pat unde să doarmă; de sufletele lor nu-i mai pasă nimănui.

Poveștile copiilor abandonați a doua oară arată cum cei aproape 3.000 de tineri care ies anual din sistemul de protecție sfârșesc, adesea, în stradă, dependenți de droguri, trăind din cerșit. Protecția Copilului nu monitorizează cazurile copiilor care pleacă pe porțile centrelor, iar cei aproape 1.000 de lei și un curs de o săptămână nu sunt suficiente pentru un tânăr dezinstituționalizat ca să se descurce în lumea reală.

Până în prezent, 62 de vieți a luat epidemia de rujeolă. În dosarul **Epidemia nepăsării**, *Newsweek România* a arătat că cele mai multe victime ale rujeolei sunt copiii din comunitățile sărace, nevaccinați, pe care chiar și medicii le evită. Boala a reizbucnit în 2017, când guvernarea PSD a rămas fără vaccinul ROR, dar, luni întregi, Ministerul Sănătății a refuzat să recunoască situația.

Documentarul **Familia care ne dezbină** și analiza **De ce a eșuat referendumul** tratează unul dintre subiectele care au divizat cel mai adânc societatea românească post-decembristă. Referendumul pentru modificarea definiției căsătoriei în Constituție, inițiat de Coaliția pentru Familie, un grup de ONG-uri conservatoare și religioase, s-a transformat într-o vânătoare a comunității gay, acuzată că unelteste să fure copiii familiilor tradiționale. Eșecul referendumului se explică prin asocierea cu șeful PSD, Liviu Dragnea, amenințarea cu un RoExit și implicarea politică a Bisericii Ortodoxe.

Încă o palmă peste fața femeilor abuzate prezintă epopeea închiderii singurului centru pentru victimele violenței domestice în regim de urgență, deschis nonstop, din București, după ce Primăria Capitalei a anunțat mai întâi că nu mai sunt fonduri, apoi că are propriile centre. În primele trei luni din 2019, s-au emis 234 de ordine de protecție provizorie doar în București. La nivel național, în 2018, 23.000 de oameni au fost victime ale violenței, dintre care peste 1.000 de copii. Au fost 171 de violuri în familie, potrivit datelor IGPR, obținute de centrul Filia.

O nouă epocă pentru Decretul ceaușist 770? a atras atenția asupra numărului în creștere de spitale județene care refuză să facă întreruperi de sarcină la cerere, invocând motive religioase. Situația este cunoscută la nivelul Ministerului Sănătății,care nu centralizează spitalele care nu mai fac avorturi, iar Colegiul Medicilor este de părere că „a întrerupe o sarcină la cerere înseamnă a curma o viață".

MAMA ȘI SURORILE lui Vasile Alecsa, unul dintre cei 21 de copii morți în Neamț, în satul Stejaru. Copilul de 11 ani s-a înecat când fugise din centru spre casă

FOTO: NEWSWEEK ROMÂNIA / FLAVIA DRĂGAN

„Revoluția" și „Mineriada", trei decenii de diversiune și de nedreptate

Două dintre momentele-cheie ale României ultimelor trei decenii, Revoluția din 1989 și Mineriada din 13-15 iunie 1990, ambele scrise în numele unei democrații pătate cu sânge, au fost subiectele unor ample documentare realizate de *Newsweek România*.

INTITULATE „COMPLICII" ȘI „CINE A TRAS ÎN NOI", DOSARELE realizate de revista noastră, legate de cele două evenimente, au răscolit o istorie de care până și oamenii legii s-au ferit zeci de ani. O istorie pentru care unii au plătit cu viața ca să aducă România pe șinele libertății. O istorie pe care un Sistem criminal rămas în picioare și după '89 luptă cu toată forța ca să o distrugă, pentru a-și acoperi, în vitrina țării, chiar crimele comise.

Cele două documentare au prezentat mărturii tulburătoare ale victimelor, dar și ale „călăilor", precum și documente inedite și dezvăluiri ale procurorilor care au lucrat, de-a lungul anilor, în cele controversate dosare ale României postdecembriste, „Revoluția" și „Mineriada". În documentarul dedicat Revoluției, *Newsweek România* a arătat cum a funcționat, în decembrie 1989, binomul Securitate-Armată, responsabil, în egală măsură, pentru crimele de atunci. Printre cei intervievați au fost și oameni din „lotul Iliescu", printre care Răzvan Theodorescu, Gelu Voican Voiculescu și Virgil Măgureanu. Teoriile lor despre ceea ce s-a întâmplat la Revoluție sfidează realitatea, rezumându-se la o înșiruire de manipulări și de diversiuni.

De exemplu, Răzvan Theodorescu este de părere că România ar trebui să le mulțumească pentru libertate lui Ion Iliescu (judecat pentru infracțiuni contra umanității atât în dosarul „Revoluției", cât și în cel al „Mineriadei") și generalului Iulian Vlad, ultimul șef al Securității, decedat în 2017. În decembrie 1989, Vlad a fost arestat și condamnat la 25 de ani de închisoare, însă Iliescu l-a grațiat în 1993, iar ulterior s-a pus în mișcare o adevărată mașinărie prin care imaginea lui Iulian Vlad să fie spălată. Pe de altă parte, istoricul Mădălin Hodor a descris în detaliu diversiunea pe care fosta Securitate, prin reprezentanți de bază, a continuat să o pună în practică, pe pe tema Revoluției, și în ultimii 29 de ani. Iar actorul Ion Caramitru, una dintre figurile reprezentative ale revoluționarilor, a dezvăluit, pentru *Newsweek România*, cum „șase oameni din fosta Securitate au ajuns în fruntea PSD".

Cât privește „Complicii", revista noastră a publicat, în cadrul documentarului, și un interviu cu Petre Roman. Judecat pentru infracțiuni contra umanității în dosarul „Mineriadei", Roman îi consideră și acum pe „golani" doar niște „nemernici din Piața Universității".

„Trenurile morții", o pată pe istoria României

O parte din poveștile cutremurătoare ale evreilor deportați din România au fost strânse, timp de câțiva ani, de Mugur Vărzariu, într-un fotoreportaj-document de excepție, publicat de *Newsweek România*.

Stăpânii scenei globale

Președintele SUA, Donald Trump, miliardarul amerian George Soros și fondatorul Wikileaks, Julian Assange, sunt trei mari personalități care domină de ani buni scena internațională.

DE

SILVIU SERGIU
silviu.sergiu@newsweek.ro

DONALD TRUMP, GEORGE SOROS ŞI JULIAN ASSANGE au multe lucruri în comun. Trump și Soros sunt miliardari, locuiesc și fac afaceri în New York.

„The New York Times Magazine" a scris, în vara anului trecut, că George Soros este al doilea cel mai detestat miliardar al momentului. După Donald Trump. Care îi este cel mai mare adversar.

Cei doi reprezintă două ideologii antagonice: conservatorismul tradiționalist și patriotic vs. internaționalismul liberal. Dreapta creștină naționalistă vs. Stânga internaționalistă.

De cealaltă parte, George Soros și Julian Assange sunt lideri iconici ai Stângii, susțin o agendă progresistă, în care efectele libertății necondiționate nu sunt, întotdeauna, cele mai benefice pentru societățile pe care le influențează. Primul este cel mai înverșunat suporter al „societății deschise", al doilea este un „înger căzut al libertății de exprimare".

Toți trei sunt demonizați și apreciați în aceeași măsură. Trump este detestat de globaliști pentru izolaționismul și naționalismul său, Soros este dușmanul politicienilor autocrați, populiști și extremiști, iar Assange este spaima guvernelor obsedate să-și protejeze secretele.

„Agent al Istoriei"

George Soros a fost un investitor rapace, a falimentat indivizi și țări, dar și un filantrop politic, ce a scos popoare întregi din bezna dictaturilor. „Sunt o singură persoană, care, la un moment dat, este angajată într-o activitate imorală, iar în restul timpului încearcă să fie moral", se confesa Soros la postul de televiziune CBS, în 1998. De-a lungul vieții a alocat 32 de miliarde de dolari din averea sa personală pentru cauze filantropice.

Numele său este cunoscut în peste 100 de țări, inclusiv în România.

Îi place să se autocaracterizeze drept un „agent al istoriei".

George Soros a vrut să facă bani sau istorie?

A făcut și una, și alta.

Un showman eficient

Al 45-lea președinte al SUA este extrem de controversat, o țintă predilectă a presei de orientare liberală, care bifează punct cu punct promisiunile făcute în campania electorală Americii și lumii.

Inițiativele de politică internă și externă îl poziționează deja drept un președinte eficient. Desigur, comportamentul său public și maniera în care-și atinge scopurile au rămas perfectibile. Scandalurile care-i însoțesc mandatul sunt dintre cele mai răsunătoare din istoria Americii.

„Make America Great Again" a fost sloganul lui Donald Trump în campania electorală. Ce înseamnă „Great Again"? Înseamnă revitalizare economică internă și extinderea influenței globale a SUA, prin recucerirea unor zone pierdute în timpul Administrației lui Barack Obama. Filosofia lui Donald Trump e simplă, dar nu simplistă: relansarea economică întărește SUA și îi oferă resursele pentru a-și păstra rolul de hegemon global, contestat tot mai vehement de Rusia și China.

Unealta Rusiei

Ce este frapant la un personaj notoriu precum Julian Assange, fondatorul Wikileaks, arestat recent la Londra, este că, în mai puțin de un deceniu, s-a metamorfozat din eroul antisistem la nivel global, în unealta Rusiei și dușman al democrației liberale. Dintr-un veritabil erou al libertății de exprimare, speranța jurnalismului, Assange a devenit un personaj cu foarte multe pete.

Julian Assange (47 de ani) trebuie să răspundă în fața autorităților americane pentru divulgarea de informații secrete și a celor suedeze, pentru cele de agresiune sexuală aduse de două femei.

Un personaj pe care mulți dintre suporterii săi au ajuns realmente să-l deteste, în primul rând pentru legăturile cu hackerii ruși și cu serviciile de informații ale Moscovei. N

De ce nu vor să părăsească țara intelectualii României

Newsweek România a publicat, pe parcursul unui an, interviuri cu unii dintre cei mai cunoscuți intelectuali români.

HORIA-ROMAN PATAPIEVICI, MIRCEA CĂRTĂRESCU, Radu Paraschivescu, Radu Vancu, Ana Blandiana sunt printre personalitățile provocate la dialog.

Horia-Roman Patapievici: „Mă urau de moarte"

„Toate minciunile, calomniile și aberațiile vărsate cu iresponsabilitate și ticăloșie seară de seară peste public de Antena 3, România TV și care or mai fi fost îmi erau acum aruncate în față, ca și când ar fi fost adevăruri. Exceptându-i pe cei care m-au agresat fizic ori care m-au înjurat, am stat de vorbă cu toți, cu toți, încercând să-i conving că nimic din ce îmi reproșează nu e adevărat, argumentând cu fapte, cu date și cu citate. Pe niciunul însă nu am reușit să îl conving. Mă urau de moarte. (...) Asta este țara mea, asta este limba mea. Dacă Dumnezeu a avut vreun gând cu mine, probabil că aici a avut". *(Pasaj din interviul cu Horia-Roman Patapievici, publicat de* Newsweek România *în mai 2018)*

Mircea Cărtărescu: „O clică de proști, analfabeți, incompetenți a lua puterea"

„România e, it goes without saying, țara din care trebuie să pleci. Cei mai înțelepți români au făcut-o de mult, ceilalți stăm aici și suferim, încălecați de ticăloși. Anii din urmă au arătat că o clică de proști, analfabeți, incompetenți a putut lua puterea prin metode mafiote: agresivitate fără limite și intimidare. Și atunci cum să nu te gândești: ce fac eu, până la urmă? Mor cu ei de gât sau îmi trăiesc în liniște și creativitate, într-o lume civilizată, ultimele decenii din unica mea viață? (...) Răspunsul meu acum e: nu știu". *(Pasaj din interviul cu Mircea Cărtărescu, publicat de* Newsweek România *în februarie 2019)*

DE

RAMONA URSU
ramona.ursu@newsweek.ro

Radu Paraschivescu: N-aș pleca din România altfel decât ca turist

„Nu din patriotism, ci din pură convingere, declar și acum că n-aș pleca din România altfel decât ca turist. Mi se pare o țară fascinantă din multe puncte de vedere, lamentabilă din altele, pe care o iubești ca pe copilul tău. (...) Dacă alegi să pleci, atunci nu mai poți să deschizi gura fără să roșești. Sigur, o să vii la alegeri, o să agiți o periuță de dinți, o să stai într-o poză frumoasă pe Facebook, dar ai avut ocazia să rămâi aici și să faci masă critică. N-ai profitat de ea, din păcate. Unii dintre cei care au plecat sunt niște sufletiști uriași, dar nu e suficient. De aici, din interior, se rezolvă lucrurile". *(Pasaj din interviul cu Radu Paraschivescu, publicat de* Newsweek România *în iulie 2018)*

Radu Vancu: „Efectul psihologic va fi îngrozitor, dacă PSD rămâne la putere"

„Sunt oameni care spun: «Nu plecăm din România, stăm aici până în 2020, votăm, scăpăm de ăștia și construim România noastră. Dar dacă tot PSD va rămâne la putere, plecăm din țară». Este un pact, un termen limită pe care ei și l-au fixat. Efectul psihologic va fi îngrozitor, dacă tot PSD rămâne la putere în 2020. Va fi comparabil cu efectul mineriadelor de la începutul anilor '90. Se va pleca masiv, va fi o închidere a speranței". *(Pasaj din interviul cu Radu Paraschivescu, publicat de* Newsweek România *în februarie 2019)*

Ana Blandiana: „Absolut totul se poate spera de la vot și numai de la vot"

„Acum, absolut totul se poate spera de la vot și numai de la vot. Dar dacă cumva tinerii vor zice că sunt deprimați sau că nu le mai pasă și nu se vor duce la vot, atunci chiar avem cu toții ceea ce merităm. Atunci, oamenii ca mine rămân niște personaje ridicole, care și-au dat o parte din viață închipuindu-și că își slujesc poporul și descoperind în cele din urmă că poporul e doar o populație". *(Pasaj din interviul cu Ana Blandiana, publicat de* Newsweek România *în martie 2019)*

PROFESORUL ANDREI LUDU
în laboratorul său din SUA

Diaspora
Români care schimbă lumea

Specialiștii noștri sunt apreciați în întreaga lume, iar poveștile lor, publicate de *Newsweek România* arată potențialul uriaș la care țara a renunțat prea ușor.

Legătura dintre tornade, torsul pisicilor și un cercetător român

Un român este gata să găsească o metodă de încetinire a tornadelor. Profesorul Andrei Ludu, doctor în matematică și în fizică, se ocupă în special de înțelegerea și prevenirea dezastrelor naturale provocate de ape: uragane, tornade, valuri spontane și invaziile de alge toxice. Totul se întâmplă în cadrul laboratorului său de cercetare de la cea mai importantă universitate aeronautică din SUA, Embry-Riddle Aeronautical University din Daytona. Mai multe proiecte se derulează în colaborare cu profesorul Mihai Ganciu și echipa lui de la Măgurele. Printre altele, cele două echipe încearcă să folosească tehnicile de vizualizare a curgerii fluidelor cu nano particule iluminate de pulsuri de laser, la procesul de respirație al mamiferelor. Profesorul Ludu a fost premiat, anul trecut, la categoria Știință, în cadrul galei Top 100 Români de Pretutindeni, organizate de RePatriot la Alba Iulia.

MARIUS FRĂȚILĂ
(dreapta) în timpul operațiunilor de salvare – căutare de după atacul terorist din 11 septembrie 2001

Povestea românului care a ajuns polițist la New York

Marius Frățilă era în armată în decembrie 1989. Imediat după ce și-a încheiat stagiul militar, a plecat în SUA, unde a încercat mai multe meserii. Ulterior, a ajuns la NYPD, poliția new-yorkeză, după ce a absolvit celebra „Police Academy". Acolo avea să prindă evenimente care i-au marcat viața, precum operațiunile de salvare și căutare după atacurile teroriste din 11 septembrie 2011. A lucrat și sub acoperire în cele mai rău famate cartiere din New York.

Din simplu muncitor, patron de firme de construcții în Italia

Valentin Făgărășian a plecat în Italia ca să-și găsească de muncă fără să știe vreo meserie și fără să cunoască limba. Când voia să renunțe, și-a găsit de lucru ca simplu munictor. După trei luni, avea să preia controlul asupra șantierului, iar după șase ani își înființa propria firmă de construcții. Acum are peste 120 de angajați și se ocupă de orice fel de construcții, civile sau industriale. În paralel, are și o societate, tot de construcții, în România. Făgărășian este și Ambasador RePatriot și nu ratează nicio ocazie pentru a arăta oportunitățile de afaceri din România.

DE

MIHAI DUȚĂ
mihai.duta@newsweek.ro

Excepțiile care confirmă performanțele în sport

Povestea rugby-stului venit din prima divizie a campionatului din Africa de Sud și care a devenit unul dintre cei mai apreciați „Stejari" arată că România poate fi o atracție pentru atleți de top. Pe de altă parte, acolo unde există pasiune, vin și rezultatele.

DE

MIHAI DUȚĂ
mihai.duta@newsweek.ro

Sud-africanul care abia așteaptă să cânte „Deșteaptă-te, române!"

Johan van Heerden, uriașul de 1,96 m și 120 kg, avea 26 de ani când a început să joace pentru echipa din Baia Mare, iar asta se întâmpla în 2013. Din 2015, a devenit „Stejar", adică membru al echipei naționale de rugby a României. De anul trecut, joacă la Perpignan, în Top 14 din Franța, cel mai puternic campionat din emisfera nordică. A învățat limba română în mai puțin de un an și o vorbește cu accent maramureșan. Știe toate strofele de la „Deșteaptă-te, române!" și le cântă din tot sufletul la fiecare meci al națională de rugby. Iubește România și își dorește să se stabilească aici după încheierea carierei de jucător.

Corporatista campioană mondială la MMA

Raluca Dinescu (32 de ani) a absolvit Facultatea de Relații Europene, lucrează la Oracle și a câștigat locul 1 la cea mai importantă competiție a lumii, la cel mai dur sport de contact. Ea a devenit astfel cea mai titrată sportivă de MMA din România, având în palmares încă 2 medalii de argint la Campionatele Europene și una de bronz la Mondiale. Practică sporturile de contact de la 14 ani, iar cea mai bună parteneră de antrenament este chiar sora sa geamănă, Roxana, și ea o luptătoare cu multe competiții câștigate.

Sportivul care joacă baschet la Steaua și rugby la Dinamo

La 15 ani, Petre Urs a fost selecționat în ambele loturi naționale, de rugby și baschet. A mai făcut și box, în vacanțe, la Steaua, Dinamo și Rapid. Vorbește fluent engleză știe să cânte bine si la pian, instrument pe care l-a studiat de la 6 la 12 ani.

De curând a învins, la rugby, Steaua, el jucând la Dinamo. Apoi a avut meci de baschet, în campionat, fiind titular în formația Stelei.

Face 10 antrenamente pe săptămână, iar primul semestru din clasa a IX-a l-a încheiat cu media generală 9.05.

FOTO: DE SUS: DRAGOȘ PĂSCĂNEANU; INQUAM PHOTOS / RAUL STEF

Flashback auto. 365 de zile cu cheia în contact

Cum industria auto este una dintre cele mai importante, mai dinamice și mai efervescente din punct de vedere tehnologic la nivel mondial, iar mobilitatea este crucială pentru dezvoltare în secolul XXI, autovehiculele și lumea care le înconjoară au beneficiat și vor beneficia de o atenție aparte în fiecare număr al revistei *Newsweek România*. Fiți în continuare pregătiți pentru teste & review-uri ale ultimelor modele, analize și comentarii pertinente!

➤ **28.000 km** am parcurs, în 17 teste simple și patru teste de anduranță, cu un Opel Astra Caravan 1.6 BiTurbo și trei SUV-uri Opel Grandland X (1.6 Turbo D / 120 CP, 2.0 Turbo D / 180 CP și 1.5 Turbo D / 130 CP), de-a lungul celor 52 de ediții ale revistei *Newsweek România*.

➤ **Salonul Auto de la Geneva** - Cel mai important salon auto din Europa grație caracterului său anual a fost acoperit de la fața locului de *Newsweek România*, atât în 2018, cât și în 2019.

➤ **„Realitatea din spatele lentilei: Ce înseamnă să fotografiezi o mașină"** – Am fost invitați de BMW România pentru a lucra ca fotografi amatori și a fi inițiați în tainele fotografiei auto de presă tipărită, în cadrul Festivalului Internațional de Arte Vizuale VSLO 2018.

➤ **„Alternativa la diesel"** – Modelul plug-in hybrid BMW 530 e iPerformance (G30) a demonstrat că este o alternativă viabilă la un diesel echivalent, în urma unui drum de 1.700 de kilometri.

➤ **„De la șoferul fantomă, la mașina autonomă, în 50 de ani"** – Astăzi, majoritatea constructorilor se laudă cu sisteme de condus mai mult sau mai puțin autonome. Dar primii pași au fost făcuți de Continental în urmă cu 50 de ani.

➤ **„Electrificarea, automatizarea și plăcerea de a conduce"** - Am profitat de vizita la Salonul Auto de la Geneva pentru a sta de vorbă cu Dr. Andreas Aumann, vicepreședinte BMW i - Product Management & Electromobility, despre electro-mobilitate și dilema conviețuirii plăcerii de a conduce cu bateriile și tehnologiile de condus autonom.

➤ **„În sufletul fabricii de bijuterii pe patru roți"** - *Newsweek România* a fost la Newport Pagnell, în centrul istoric al Aston Martin, și la fabrica modernă Aston Martin din Gaydon, pentru a vedea cum, în epoca roboților, încă se mai construiesc mașini cu suflet.

➤ **4,4 litri/100 km** a fost cel mai mic consum înregistrat în test drive-urile *Newsweek România*, cu Opel Astra Caravan 1.6 BiTurbo.

➤ **100% electric** am parcurs 212 kilometri prin traficul infernal din București, la volanul unui Vokswagen e-Golf, cu un cost de 17 lei.

➤ **„Puterea voinței"** - Un material special dedicat fenomenalului Allesandro, pilotul care la 35 de ani și-a pierdut picioarele pe circuit, dar nu a cedat. Pilotează în continuare doar cu mâinile și „aleargă" cu handbike-ul în curse paralimpice de top.

➤ **Interviu exclusiv cu Erich Weber, Opel Astra TCR** – „Sunt implicat în motorsport de când mă știu (...) Conceptul de Super Rally este impresionant. Aduce emoția motorsportului direct în fața fanilor (...) L-aș importa în Austria, dacă am primi autorizațiile".

➤ **„Zi de instrucție"** – Am testat la limită, pe circuitul Academiei Titi Aur – ATA, cea de-a șaptea generație BMW Seria 3 și cea de-a treia generație BMW Z4.

DE

RĂZVAN SCĂEȘTEANU
razvan.scaesteanu@newsweek.ro

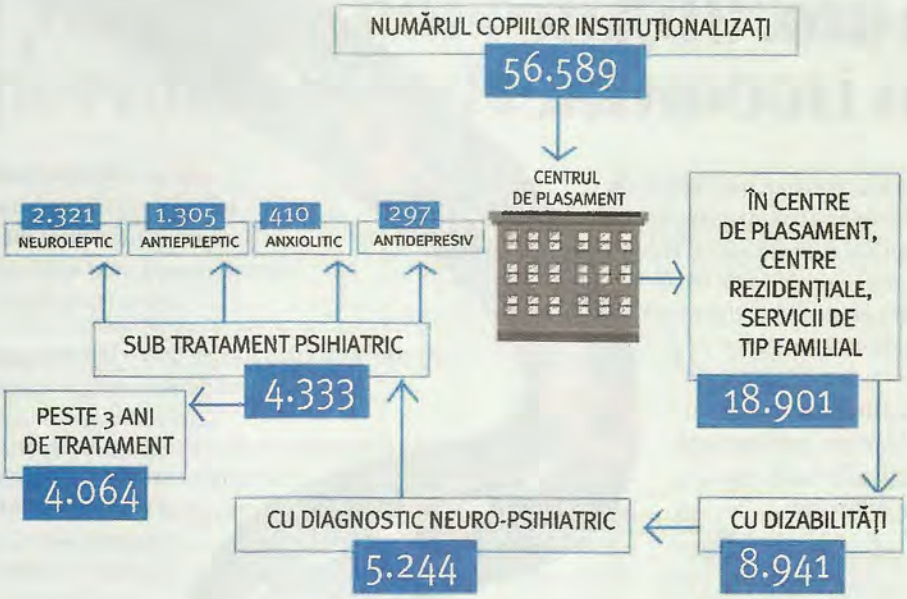

COPIII INSTITUȚIONALIZAȚI
care primesc tratament psihiatric, date din 2018.

SOCIAL

Mii de destine ratate

PRIMUL RAPORT PARLAMENTAR despre situația copiilor instituționalizați din ultimii 20 de ani prezintă mărturii șocante ale copiilor din centre și scuze ale unor angajați care dovedesc nepăsarea totală pentru viețile de care sunt răspunzători.

„Și mor, până la urmă mor. De-asta și suntem făcuți, domnule, pe pământ", este viziunea unui tânăr de 17 ani asupra vieții sale, odată ce va împlini 18 ani, vârsta la care va ieși din sistemul de protecție, alături de alți 3.000 de tineri. Băiatul de la centrul Pinocchio I, din Capitală, se raportează la anii de experiențe ai colegilor săi, care îl fac și pe el să considere că, odată ieșit din sistem, va dormi în scări de bloc, va cerși, poate va deveni o victimă a traficului de carne vie. Mărturia sa este consemnată, alături de alte 225 de voci, în cel mai recent raport asupra sistemului de protecție a copilului, realizat de senatorul USR Vlad Alexandrescu.

Raportul, intitulat „Copiii lui Irod", prezintă abuzurile observate în cele 17 centre din București, Brașov, Ilfov, Prahova, Sibiu, Vrancea, vizitate de parlamentar în decurs de un an, zeci de mărturii ale copiilor instituționalizați, precum și o analiză a sistemului de protecție, despre care spune că este „netransparent". Senatorul a povestit cum i-a fost refuzat accesul într-un centru din Sectorul 5, unde la sfârșitul anului trecut a murit o fetiță, după ce a căzut un dulap peste ea, iar, într-un centru din Sectorul 4, i-a fost refuzată o a doua vizită, șeful centrului spunându-i că „ceea ce ați văzut acolo n-a fost de natură să vă încânte, așa că nu mai este nevoie să mai veniți o dată".

„Prima grijă a angajaților din centre este să nu intre înăuntru persoane străine, jurnaliști, în special, televiziuni, pentru că ei știu că pot surprinde imagini deosebit de răvășitoare pentru oamenii care le privesc", a acuzat senatorul.

DE

FLAVIA DRĂGAN

flavia.dragan@newsweek.ro

Aruncați în școli speciale, bătuți și sedați

„«Mergem la psihiatru să te cuminți». (...) Mi-a făcut carnet de handicapat, scria acolo în fiecare lună ce medicație iau. Am început treptat cu medicamentele, am luat vreo doi ani și jumătate și eram legumă", este mărturia unui tânăr de 21 de ani, consemnată în raport, care a fost sedat timp de doi ani, în adolescență, pentru că nu era „cuminte".

Din cei 53.393 de copii aflați în grija statului, 5.485 de copii îngrijiți în regim rezidențial și alți 2.335 de copii în grija asistenților maternali primesc tratament psihiatric, iar, potrivit raportului, în multe cazuri, le este administrat doar ca să-i „cumintească". Circa 4.000 de copii urmează tratamentul psihiatric de peste trei ani, în condițiile în care medicamentele de acest fel se administrează cel mult câteva săptămâni. Raportul arată și că prelungirea tratamentelor pe o perioadă mare de timp este făcută fără ca vreun specialist să consulte copiii, practica fiind ca o asistentă medicală din centru să meargă la psihopediatru cu fișele.

Explicațiile unor asistente de la centrul Sf. Stelian din Ghimbav, unde se află copii care nu răspund penal pentru faptele săvârșite, consemnate în raport sunt halucinante: „Pentru că ăștia se bat între ei, se taie, deci sunt cazuri extreme (...) nu totul se rezolvă prin medicamente, dar este un adjuvant, pentru că nu putem să-i lăsăm să se bată, pentru că ăștia

FOTO: RAPORT „COPIII LUI IROD"; NEWSWEEK ROMÂNIA.

au crescut pe stradă în bătaie, în violență și este modul lor de a dobândi ce vor".

O altă practică pe care senatorul a descoperit-o în sistemul de protecție a fost încadrarea unor copii în grad de handicap și înscrierea lor în școli speciale, uneori pentru a „nu perturba activitatea centrului". Potrivit datelor Institutului Național de Statistică, în 2017, 6.126 de copii instituționalizați au cerințe educaționale speciale și 3.678 învață în școlile speciale, adică circa 21 la sută dintre copiii instituționalizați. Totuși, aceștia reprezintă doar 1,51 la sută din totalul copiilor din România. În aceste condiții, raportul atrage atenția că angajații din sistemul social „par a fi mai atenți să fie acoperiți de lege și să reziste în sistem cât mai mult cu putință".

Raportul descrie și disciplinarea copiilor prin închiderea în izolator – o încăpere fără ferestre, unde sunt ținuți și până la patru săptămâni, drept pedeapsă pentru că nu au fost „cuminți". Bătăile sunt frecvente în sistemul de protecție, în multe cazuri fiind „administrate" chiar de către șefii centrului, potrivit mărturiilor consemnate în raport.

Alexandrescu a criticat și rețeaua de asistenți maternali, care, de multe ori, iau în grijă copii doar ca să aibă o sursă de venit (pentru fiecare copil, un asistent primește 600 de lei pe lună - indemnizație de plasament) și mână de lucru necalificată. În cazurile prezentate în raport, asistenții nu îi lăsau pe copii să meargă la școală, îi abuzau sexual sau îi băteau, îi înfometau sau îi obligau să-și schimbe religia.

Raportul vorbește și despre copilele devenite mame. Singura cifră menționată în raport, comunicată de Ministerul Muncii, este din anul 2014: 97 de mame minore. Tinerilor li se transmite că relațiile sexuale sunt interzise în centre și că trebuie să poarte prezervativ. Neoficial, îngrijitorii i-au povestit senatorului că, de regulă, cazurile sunt mușamalizate, prin trecerea fetei instituționalizate într-un centru de tipul „mama și copilul", dacă vrea să păstreze sarcina. Totuși, de regulă, îngrijitorii le sfătuiesc pe tinere să facă întrerupere de sarcină.

SENATORUL ALEXANDRESCU, alături de filosoful Gabriel Liiceanu, președintele editurii Humanitas, la lansarea raportului. Banii obținuți din vânzarea cărții vor fi donați unui ONG pentru copiii orfani.

MĂRTURIE

Tortură cu urzici

Tânăr: „Aveau ritualuri foarte ciudate, luau de exemplu urzici și i le băgau în pantaloni, noi trebuia să mergem să luăm urzicile și ne puneau să ni le băgăm în pantaloni, era oribil și trebuia să stăm cu ele câteva ore. După aceea, ne băteau cu lingura de lemn, până ne curgea sânge.

Senator: Pe mână?

Tânăr: Da, pe mână, cu coada de la mătură ne băteau în talpa piciorului și mai multe.

Senator: Și ziceau lucruri urâte?

Tânăr: „Nesimțitule", „prostule", „porcule", asta a fost foarte demult, ne făceau să ne simțim josnic".

Sursa: Raport „Copiii lui Irod"

46 de sesizări pentru încălcarea drepturilor copiilor

În urma vizitelor, Alexandrescu a depus 46 de sesizări pentru încălcarea drepturilor copiilor, 16 la direcțiile generale de protecție a copilului, 10 la Avocatul Copilului, 10 la Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului (ANPDCA) și 10 plângeri penale. Până la închiderea ediției, senatorul nu a primit niciun răspuns oficial la sesizări, dar nici la scrisorile deschise adresate Ministerului Muncii, Educației, Sănătății și prim-ministrului Dăncilă, în care a descris abuzurile găsite în centre și a oferit posibile soluții. „De la DGASPC-uri, am avut răspunsuri foarte vagi, iar de la Avocatul Copilului, mi-a răspuns o singură dată că vor lua în studiu ce le-am semnalat, dar n-am primit niciodată vreo concluzie", a declarat Alexandrescu, pentru *Newsweek România*. De asemenea, nici ANPDCA nu a răspuns solicitării *Newsweek România* de a oferi un punct de vedere despre raport.

Măsuri propuse în raport

- Vizite inopinate ale ONG-urilor în centrele de plasament
- Publicarea periodică a datelor despre copiii din sistemul de protecție
- Programe de formare profesională pentru asistenții maternali și pentru îngrijitorii care lucrează cu copiii din centre
- Audituri periodice ale centrelor de plasament și asistenților maternali
- Instituționalizarea – ultima soluție pentru copii, sistemul ar trebui să țină cont de relațiile afective pe care le leagă copilul
- Diversificarea hranei, hainelor și reconfigurarea spațiilor de locuit (doar căsuțe de tip familial)
- Copilul instituționalizat să își poată folosi alocația lunară de stat (în multe județe, alocația este strânsă și i se dă copilului la ieșirea din sistem; lipsa banilor îi împinge adesea pe copii la furturi, potrivit raportului)
- Monitorizarea post-instituțională timp de trei ani, sprijin pentru găsirea unui loc de muncă și a unei locuințe pentru tânăr (la ieșirea din sistem, primește valoarea unui salariu minim brut pe economie; în unele județe, tânărul primește o locuință socială, dacă își găsește loc de muncă)
- Crearea unui comitet interministerial de către premier, care să monitorizeze și să implementeze măsurile.

INTERVIU

Vlad Alexandrescu: E cutremurător să vezi copii care îți spun că sunt condamnați să moară

VLAD ALEXANDRESCU cere responsabilități clare și sancțiuni mai aspre pentru îngrijitorii care comit abuzuri asupra copiilor.

VLAD ALEXANDRESCU, SENATOR USR și profesor la Universitatea din București, acuză, într-un interviu pentru *Newsweek România*, că în sistemul românesc de protecție, copiii sunt tratați „ca niște numere", sunt „liniștiți" cu medicamente ca să fie „cuminți", iar sistemul se laudă cu centrele de plasament modernizate „în beneficiul unor firme".

Newsweek România: **Ați vorbit cu peste 200 de copii pentru acest raport. Care este impresia generală cu care ați rămas? Afirmația șocantă a unuia dintre ei, că sunt condamnați să moară, oglindește felul în care gândesc cei mai mulți?**

Vlad Alexandrescu: Toți mi-au cerut ajutorul când am vorbit cu ei; unii, în mod explicit, mi-au zis „ajutați-mă", „duceți mai departe acest mesaj", în vreme ce alții sunt într-o opacitate a nădejdii, cred că nu se va face niciodată nimic, sunt resemnați și spun: „Degeaba, oricine ar veni aici, nu se va schimba nimic. Noi rămânem între aceste ziduri, cu aceleași probleme, nu se va schimba nimic pentru noi". E cutremurător să vezi că la 12, 14, 16 ani niște copii pot să spună asta - la vârsta la care lumea este infinită pentru un copil, iar luna de pe cer ar trebui să fie aproape, atunci să ți se spună că nu se poate schimba nimic.

La unul din cele 17 centre vizitate ați arătat în raport că jumătate dintre copiii din centru lipseau.

Da, nu erau acolo de săptămâni întregi, iar centrul nu făcea nimic. Deci ai în plasament 17 copii cu dizabilități - așa-zis cu dizabilități -, pentru că unele erau fictive, îți fug jumătate și tu continui să raportezi aceeași rație de hrană, de medicamente, deci centrul încasa banii, nu anunța că acei copii dispăreau cu săptămânile. Copiii plecau la o stână din apropiere, unde nu știu exact ce se petrecea, putem doar presupune – de exemplu, că putea să fie o rețea de prostituție infantilă. Păi tu, centru pentru copii cu dizabilități, nu te îngrijorezi că ți-au dispărut copiii? Sunt minori, beneficiază de o protecție a statului.

Ați vorbit în carte și despre practica izolatorului, pe care v-au povestit-o mai mulți copii – cum sunt închiși în camere fără geamuri, pentru că nu au fost „cuminți". Cum explică situația șefii de centre? De ce recurg la asemenea metode?

Da, la Ghimbav, în județul Brașov. Nu există. Nu recunosc: „Nu s-a întâmplat la noi". Dar copiii povestesc asta. Copiii au dreptate, evident, și mărturiile lor erau confirmate de colegi ai lor, care au spus că și ei au trăit asta. Între șeful de centru și copii, îi cred în general pe copii, deși

FOTO: NEWSWEEK ROMÂNIA.

şeful de centru a spus că copiii cerşesc atenţie şi să nu-i ascult. Dacă nu-i ascult pe copii, înseamnă că nu mai există martori. Cine sunt martorii? Asistentul medical şi educatorul? În anumite situaţii, ei sunt chiar personalul represiv, care intervine pentru a-i „potoli".

Cum vi se pare faptul că DGASPC-urile nu ţin niciun fel de evidenţă cu ceea ce se întâmplă cu cei circa 3.000 de copii care părăsesc anual sistemul?

O lipsă totală de răspundere asupra acestor copii. Nu poţi să pui un diagnostic asupra întregului sistem, câtă vreme nu cunoşti care este outcome-ul, succesul ieşirii din sistem. Tu trebuie să ai o imagine foarte clară asupra a ceea ce au devenit aceşti copii, cel puţin trei ani după ce au părăsit acest sistem, trebuie să vezi mai departe de cei 18 ani, să vezi dacă ceea ce ai făcut tu cu ei timp de 18 ani a produs efecte. Şi trebuie să fii sigur că se integrează în societate. Şi dacă nu se integrează, să-i ajuţi, pentru că ei sunt în continuare dependenţi de un sistem pe care îl părăsesc brusc. Mai ales, trebuie să intervii ţinând cont de eşecul tânărului şi, ţinând cont de acest eşec, trebuie să schimbi ceva în interiorul sistemului, cât mai este timp pentru copii, începând de la cea mai fragedă copilărie. Există o fragilitate psihică care apare din tulburarea de ataşament, care se dezvoltă în primele luni de viaţă. Aceste lucruri declanşează depresii, sinucideri, mai târziu, o mefienţă faţă de societate, ataşament fără discernământ. Din lipsa normală de atenţie şi ataşament, ei se pot ataşa de nişte oameni care poate le vor răul sau să-i folosească ca pe nişte intrumente de făcut bani. Asta nu se poate rezolva decât cu o atenţie foarte mare acordată fiecărui copil. Copilul trebuie pus în centrul sistemului.

Una dintre concluziile pe care le-aţi avut în raport se referă la „debirocratizarea răului".

Consideraţi că aceasta ar fi metoda prin care sistemul ar putea fi reformat?

Debirocratizarea răului este, în primul rând, necesitatea de a elimina obstacolele administrative din calea dezvoltării firești a unui copil. De pildă, atunci când îţi vine indicaţia ca unui copil să-i fie administrate neuroleptice, să fie psihiatrizat masiv sau trimis în învăţământul special, iar tu, centru, vezi că acest copil este normal, este prezent în conversaţia cu tine, te înţelegi cu el şi, din pricina acelei ştampile, tu hotărăşti mai departe pentru el să îl „parchezi" într-o formă de reducere, de izolare de societate.

Din păcate, este un fenomen pe care l-am întâlnit în tot sistemul de protecţie. Debirocratizarea răului ar însemna să vedem mai sus de aceste ştampile, să vedem ce nevoi reale au aceşti copii. Nu banii sunt cei care lipsesc în acest sistem, sistemul beneficiază cam de 1,5 la sută din PIB. Sunt foarte mulţi bani în sistem, tocmai din această cauză au venit tot felul de servicii adiacente şi de firme care „sug" aceşti bani. Birocratizarea este una dintre probleme, pentru că ascunde de ochii vigilenţi ai oamenilor nevoile reale ale copiilor.

Credeţi că demersul dvs. va zgudui ceva în sistem? Vedem că, totuşi, de 30 de ani, sistemul nu s-a schimbat din temelii.

Eu mi-am urmat datoria mea de senator, aflat în serviciul cetăţenilor. Cetăţeni sunt şi aceşti copii şi, conform Convenţiei Drepturilor Copilului, copiii au nevoie să fie ascultaţi. Eu n-am vrut altceva decât să devin vocea lor, o voce cu discernământ, care a încercat să evalueze sistemul. Mai departe, cred că dacă noi, ca societate, nu ne autosesizăm în urma acestui raport, înseamnă că nu se poate schimba nimic în România. În anii 1990-2000, a fost baroneasa Emma Nicholson, care a venit şi a zis: „Domnilor, aceste lucruri nu mai pot continua. România nu va intra în UE până nu va rezolva această problemă". A fost o formă de presiune foarte dură asupra României. Acum nu mai suntem în situaţia să vină cineva de afară să ne spună; suntem destul de „mari", de „adulţi" şi de responsabili ca să ne putem face propria noastră gospodărie. Să ne administrăm ţara aşa cum ne dorim să fie. Avem modele de bune practici din alte ţări, ştim cum se pot organiza lucrurile, problema este dacă vrem s-o facem, dacă acceptăm că aceste lucruri există. E o problemă de acceptare, de recunoaştere şi de bunăvoinţă. Încă o dată: nu e o problemă de resurse. Şi mai este şi privirea copiilor, care pe mine mă urmăreşte. M-a urmărit în tot acest timp. Copii care sunt nişte victime. Şi este foarte greu să suporţi privirea unei victime, atunci când ştii că are dreptate. N

Cine sunt copiii instituţionalizaţi

- 53.393 de copii în sistemul de protecţie
- 36.080 de copii în grija serviciilor de tip familial (asistenţă maternală, rude);
- 17.313 copii în centre rezidenţiale;
- 8.941 de copii cu dizabilităţi, din care 5.244 de copii cu diagnostic neuropsihiatric (2018); 603 copii internaţi în spitale de psihiatrie (în 2017);
- 3.678 de copii din centre învaţă în şcoli speciale;
- 3.150 de copii declaraţi adoptabili;
- 50 de copii abuzaţi în sistemul de protecţie, 49 de copii abuzaţi în şcolile speciale; în total, 16 copii abuzaţi sexual;
- 97 de mame minore (date 2014);
- 621 de copii în cele patru centre de detenţie pentru minori (date via Autoritatea Penitenciarelor, Ministerul Justiţiei a transmis numărul de 255 de copii);
- 362 de copii instituţionalizaţi au murit în ultimii cinci ani (date DGASPC-uri, via *Newsweek România*).

Sursa: Raport „Copiii lui Irod", 2018

TUPEU

Cum au furat Dragnea și Dăncilă Mondialul de Fotbal

PSD a ajuns cu promisiunile în 2030, an în care visează că România poate organiza Campionatul Mondial de Fotbal. Riguroasă, FIFA impune țărilor candidate sute de condiții legate de infrastructura rutieră, stadioane, cazare, mobilitate. Pe care România nu le poate îndeplini nici într-un secol.

ÎN NOIEMBRIE 2018, VIORICA Dăncilă a participat la summit-ul de la Varna alături de președintele Serbiei, Aleksandar Vucic, premierul grec Alexis Tsipras și prim-ministrul bulgar Boyko Borisov. La finalul reuniunii, s-a anunțat că există un proiect pentru o candidatură comună la organizarea Campionatului Mondial de Fotbal în Bulgaria, România, Serbia și Grecia.

Corijenți la europene, vrem la Mondial

Premierul grec Alexis Tsipras a explicat de ce s-a decis ca cele patru țări să își depună candidatura comună pentru a găzdui Cupa Mondială din 2030. „Trebuie să avem în vedere și faptul că politica și economia au multe puncte comune și cu sportul, astfel ca Balcanii să nu fie priviți ca o regiune de tensiuni, ci a prieteniei dintre statele situate aici", a spus Tsipras. Boiko Borisov a confirmat: „Propunerea de a candida la Campionatul Mondial de Fotbal, în 2030, este foarte bună". Dăncilă a tăcut, dar a confirmat informația la revenirea în țară.

Este ridicol și o dovadă de neseriozitate că România își asumă candidatura pentru Campionatul Mondial când nu a reușit să îndeplinească nici măcar criteriile minime pentru un eveniment mult mai mic, precum Campionatul European. Țara noastră urmează să fie gazda a patru partide de la Campionatul European din 2020. România nu a reușit să realizeze o conexiune rapidă între aeroport și centrul orașului București. De asemenea, ne-am asumat modernizarea a patru stadioane. Cel mai probabil, doar stadionul Ghencea va fi terminat la timp. Stadioanele Giulești și Arcul de Triumf nu sunt nici măcar complet demolate, iar stadionul Dinamo nu se va mai moderniza. Organizarea Campionatului Mondial din 2030 se anunță și mai dificilă, dat fiind că numărul echipelor prezente va crește la 48.

Necesar: minim 5 miliarde euro

Și apoi să discutăm pragmatic. De unde va face rost România de sumele de bani necesare pentru a investi în organizarea Campionatului Mondial din 2030, când există temeri că nu se pot plăti pensiile? În 2012, Brazilia a investit 11 miliarde de euro pentru organizarea turneului final.

În 2016, Rusia a investit suma record de 16 miliarde de euro. Aproape 3 miliarde de euro au fost investite pentru construcția sau modernizarea a 12 stadioane.

Peste 8 miliarde de euro au fost cheltuiți pentru infrastructura rutieră care include noi drumuri, autostrăzi, căi ferate și aeroporturi. Și asta în condițiile în care Mondialul din 2030 se va desfășura pe parcursul a 40 de zile (față

DE

PETRE BĂDICĂ
petre.badica@newsweek.ro

DRAGNEA ȘI DĂNCILĂ
promit să aducă la București Campionatul Mondial din 2030

de 28, în prezent). Numărul partidelor va crește de la 64 la 80.

Dacă indexăm cheltuielile cu doar 25%, Mondialul din 2030 ar costa minim 20 miliarde de euro. României i-ar reveni un cost de 5 miliarde de euro, cea mai mare parte din bani fiind „înghițiți" de infrastructura rutieră și de stadioane. România a alocat abia un sfert de miliard de euro pentru autostrăzi în 2019. De obicei, sumele bugetate pentru autostrăzi nu sunt cheltuite din cauza birocrației.

Un eșec financiar

Merită contribuabilul român să suporte o asemenea povară pentru organizarea unei astfel de competiții? Istoria arată că nu. La un an după terminarea Campionatului Mondial din Brazilia (2014), jurnaliștii s-au întors în America de Sud și s-au confruntat cu decepția oamenilor de a se fi cheltuit o sumă uriașă de bani, în timp ce viața lor nu s-a ameliorat. Infrastructura sportivă pe care s-au plătit cu miliardele a început să se deterioreze. Cine să o mai folosească? „Campionatul Mondial din țara noastră a fost mai costisitor decât cel din Germania. Unele dintre stadioanele nou construite au deja probleme și alți bani publici trebuie cheltuiți pentru a le întreține", spune un brazilian. Alte stadioane nici nu mai sunt folosite, deoarece localitățile unde au fost construite nu au echipe în primele trei divizii, astfel încât au fost folosite doar pe durata Mondialului și apoi abandonate.

România ar trebui să cheltuiască 2 miliarde de euro pentru stadioane

Pentru stima lui Putin

Dmitry Oreshkin, expert politic, a declarat că cele 16 miliarde cheltuite de la buget pentru organizarea Mondialului din Rusia (2018) au țintit îmbunătățirea imaginii președintelui Putin și a Rusiei în lume. Nu a contat prea mult profitul, ci trecerea în plan secundar a activității Rusiei în Ucraina, anexării Crimeei în 2014 și a sancțiunilor internaționale la care a fost supusă Rusia.

Și, acum, imaginați-vă două state aflate la periferia economică a Europei: România și Bulgaria, Grecia abia ieșită din recesiune și Serbia, care pendulează între Rusia și Europa, pregătindu-se să cheltuiască zeci de miliarde pe o himeră.

UEFA se opune demagogiei politice

Președintele UEFA, Aleksander Ceferin, a recționat dur la propunerea ca cele patru state să organizeze Mondialul din 2030. Ceferin a taxat faptul că ideea a apărut după o întâlnire între politicieni și a susținut că doar federațiile naționale pot discuta și pot face propuneri. „Cineva ar trebui să le transmită politicienilor că nu e treaba lor să spună dacă vor găzdui Campionatul European, Cupa Mondială. Pentru evenimentele sportive ar trebui să vorbească cu federațiile naționale", a spus Ceferin.

FOTO: INQUAM PHOTOS / OCTAV GANEA

Am construit stadioane prea mici

Documentele oficiale ale FIFA arată că România nu are nici bani, nici capacitatea de a construi stadioanele și autostrăzile necesare organizării Cupei Mondiale din 2030.

DUPĂ ACORDUL POLITIC ASUPRA MONDIALULUI DIN 2030, cele patru federații naționale de fotbal au făcut primele demersuri. Deși nu a fost contactat, direct, de guvernul Dăncilă, președintele Federației Române de Fotbal, Răzvan Burleanu, a fost desemnat de către colegii din celelalte trei federații să facă o prezentare în privința condițiilor care trebuie îndeplinite pentru Campionatul Mondial din 2030.

România ar trebui să propună între 4 și 6 stadioane, toate cu capacitatea de peste 40.000 de locuri (limita minimă pentru meciuri din grupe), iar unul de cel puțin de 60.000 de locuri. În acest moment, doar Arena Națională are o capacitate mare, de 56.000 de locuri, dar stadionul nu este eligibil pentru semifinale. Stadioanele nou construite sau în construcție – Craiova, Ghencea, Târgu Jiu – au o capacitate de mult sub 40.000 de locuri. Nu e clar dacă vor putea fi extinse sau trebuie reconstruite din temelii.

Centrul de presă, la fiecare stadion, trebuie să găzduiască un număr de 260-600 de ziariști. Singura care îndeplinește această cerință este Arena Națională, cu 364 de locuri la masa presei.

Franța, trimisă pe maidan

Numărul de baze de cantonament care ar trebui propuse echipelor participante este 72. Acesta ar putea urca spre 100, din moment ce numărul echipelor participante va crește la 48. De unde va pune România la dispoziție un număr de 25 de cantonamente în contextul în care, în prima Ligă, joacă doar 14 echipe. Iar unele nu au baze care să îndeplinească toate criteriile internaționale.

România trebuie să pună la dispoziție un „sistem de transport modern și bine dezvoltat cu o infrastructură de înaltă calitate care să lege orașele gazdă", a anunțat Burleanu una dintre cerințele FIFA.

PSD nu a deschis niciun nou șantier de autostradă în ultimii șapte ani. În 2017, a inaugurat zero kilometri de autostradă, iar în 2018, în jur de 50 și tot atâția se prognozează pentru anul 2019. Dacă ar fi să propună 5-6 stadioane, probabil România ar putea alege: București (unde există Arena Națională – 56.000 de locuri și Ghencea 32.000 de locuri), Cluj Arena (30.210 locuri), Ion Oblemenco Craiova (30.000 locuri), Iași sau Timișoara (unde ar trebui construite de la zero).

Fiecare oraș cu autostrada lui

Un alt criteriu dificil de îndeplinit este ca: „fiecare oraș gazdă să fie conectat la o autostradă".

În acest moment nu există o autostradă care să străbată România. Pentru a îndeplini acest criteriu ar trebui ca, până în 2030, să se finalizeze Autostrada Culoarul IV Paneuropean din care lipsește bucata Sibiu – Pitești care nu are nici măcar constructor. De asemenea, Șoseaua de Centură a Bucureștiului, care nu are finanțare. Ar trebui ter-

PREȘEDINTELE FRF, RĂZVAN BURLEANU, se îndoiește de capacitatea României de a organiza un Campionat Mondial. Brazilia a pus lacătul pe stadioane după terminarea „Mondialului" din 2012 (sus)

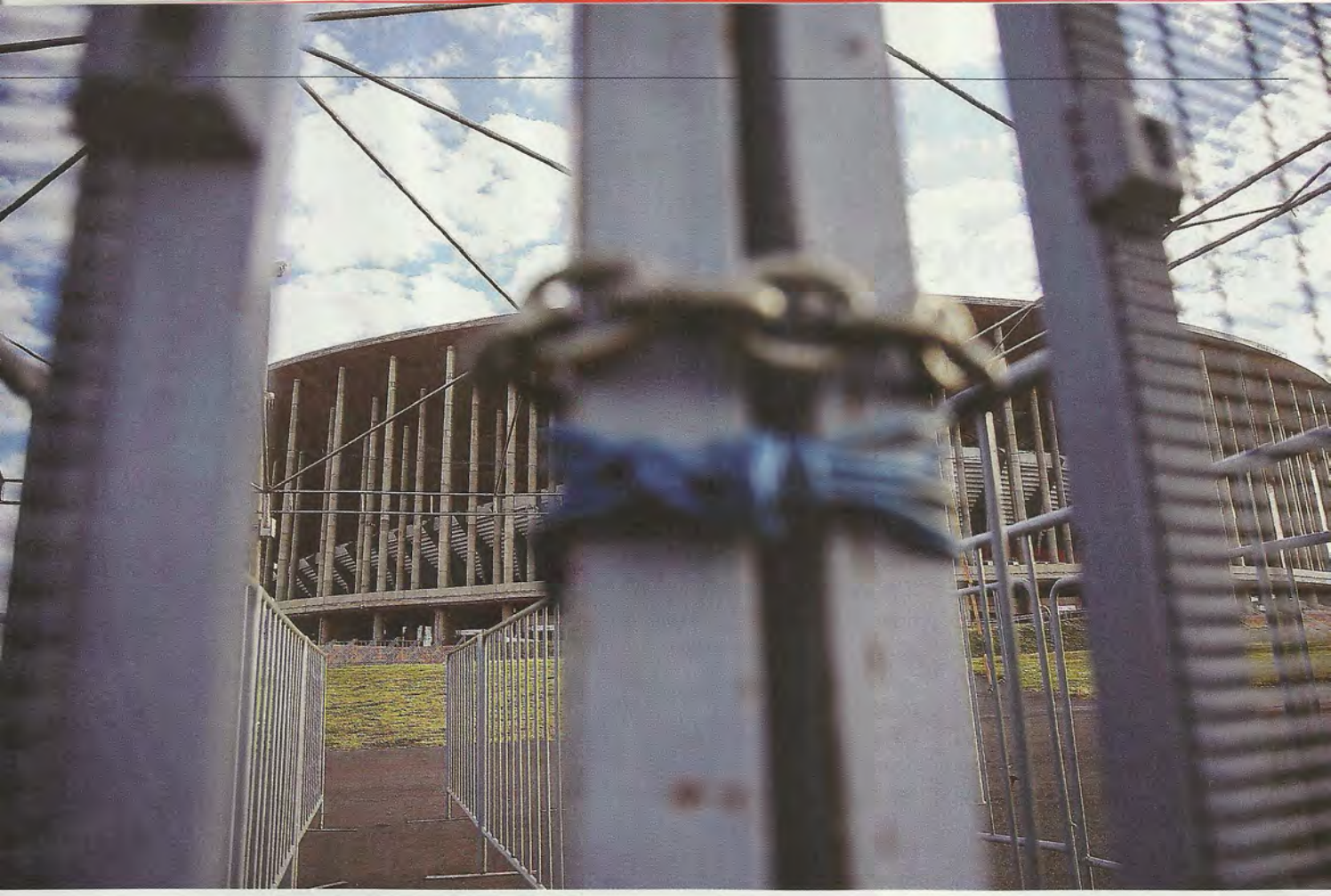

FOTO: INQUAM PHOTOS / MIRCEA ROSCA; GULIVER / GETTY IMAGES

minată Autostrada Transilvania (pentru Cluj-Napoca) care a fost începută în 2004, iar lucrările sunt pe sfert terminate. Pentru Iași trebuie finalizată cel puțin Autostrada Moldova, inexistentă. Pentru Craiova ar trebui terminat Drumul Expres până la Pitești, unde abia a fost desemnat constructorul. Într-un deceniu, România ar trebui să termine în jur de 1.000 kilometri de autostradă. În trei decenii, a terminat 700.

De altfel, Burleanu susține că România ar avea mai degrabă șanse să organizeze Campionatul European din 2028 și nu Mondialul din 2030.

Cum a procedat Qatar

Pentru câștigarea dreptului de a organiza Campionatul Mondial, respectiva țară primește de la FIFA un document amănunțit în care sunt stipulate o serie de condiții ce trebuie îndeplinite. „Informațiile tehnice" pentru „Mondialul" din 2016 au fost cuprinse în aproape 100 de capitole, potrivit documentelor consultate de *Newsweek România*. Printre ele regăsim: „parametrii stadioanelor", „ghidul amenjării locului de disputare a partidei", „ghidul achiziționării de servicii", „procesul de achiziții publice", „procesul de achiziție a zborurilor pentru oficiali" etc.

Doar Raportul de evaluare pe baza căruia Qatar a primit Organizarea Campionatului Mondial din 2022 are 20 de capitole. Qatar a alocat 3 miliarde de euro pentru construcția și renovarea stadioanelor. Peste 84 de mii de locuri de cazare au fost, deja, contractate din cele 60.000 cerute de FIFA. Qatar a pus la dispoziție „o pereche" de 32 de hoteluri de lux cu 32 de terenuri de antrenament. Fiecare hotel trebuie să aibă 316 camere. Ar trebui construit un centru de 23.000 de metri pătrați înălțat pe mai multe etaje pentru întrunirile FIFA, așa cum s-a întâmplat la Doha. În ceea ce privește infrastructura, în Qatar, metroul va lega autostrăzile. Pe o line de tren de mare viteză va circula cu 350 de kilometri pe oră. Deși Qatar și-a construit infrastructura recent, guvernul a fost de acord să mai cheltuiască 20 miliarde de euro, în următorii cinci ani, pentru extinderea rețelei de drumuri.

România are un singur stadion eligibil să găzduiască partide de la Cupa Mondială

Cu cine ne luptăm

Pentru organizarea Cupei Mondiale din 2030 s-a înscris deja grupul sud-american Uruguay - Argentina - Paraguay. Interese pentru găzduirea turneului final și-au mai manifestat și Algeria - Maroc - Tunisia, Coreea de Sud - Coreea de Nord - Japonia - China și Anglia - Scoția - Țara Galilor - Irlanda de Nord - Irlanda.

Întârzierea întârzierii

Dăncilă visează la Mondialul din douăzeci-treizeci, dar lucrările pentru Euro 2020 sunt în întârziere și față de estimările de acum trei luni și jumătate.

LA ÎNCEPUTUL LUNII IANUARIE, am solicitat și primit de la Compania Națională de Investiții (CNI) date și estimări privind stadiul avizelor și lucrărilor pentru cele patru stadioane pe care România s-a angajat să le finalizeze până în iunie 2020, când va începe Campionatul European de Fotbal. Pentru că lucrările păreau că stagnează, am cerut noi lămuriri de la CNI. Am primit răspunsul în 23 aprilie, iar concluzia este că sunt deja înregistrate întârzieri. Unele, de două-trei săptămâni, altele, de peste două luni. În mod normal, o întârziere de o lună-două nu ar fi fost ceva neobișnuit și nici de nerecuperat, dacă lucrările ar fi început acum doi-trei ani.

De această dată însă, până la recepționarea stadioanelor au mai rămas doar 12 luni, în care trebuie să le includem și pe cele din iarna viitoare, în care nu se va putea lucra. De altfel, conform experților, într-un an se poate construi doar în opt, cel mult în nouă luni.

Din acest motiv, vom prezenta diferențele dintre estimările oficiale din ianuarie și cele din aprilie.

DE

MIHAI DUȚĂ
mihai.duta@newsweek.ro

STADIONUL STEAUA
Ianuarie 2019

În 9 ianuarie a.c., CNI susținea: „În data de 07.01.2019 s-au primit avizul ISU și cel de protecție civilă, ultimele avize necesare emiterii autorizației de construire.

Estimăm că până la sfârșitul lunii ianuarie se va obține autorizația de construire.

Ținând cont de acest aspect și corelat cu faptul că lucrările de demolare sunt finalizate, apreciem că la începutul lunii februarie poate începe execu-

STADIU
La stadionul Steaua, lucrările par să avanseze așa cum trebuie (stânga) Pe hârtie, vechiul Giulești este demolat 90%

FOTO: NEWSWEEK ROMÂNIA / MIHAI DUȚĂ

ția lucrărilor de construire în condiții specifice sezonului rece".

Aprilie 2019

În răspunsul primit la 23 aprilie de la CNI se arată că: „În luna februarie, în data de 7.02.2019 s-a emis Autorizația de construire de către Primăria Sector 6 București, iar, în data de 25.02.2019, CNI SA a emis ordinul de începere a lucrărilor de execuție.

De asemenea, a fost predat și aprobat proiectul tehnic de suprastructură de beton. În prezent se execută lucrări de infrastructură și suprastructură și continuă realizarea proiectelor tehnice de execuție – Suprastructură metal și Arhitectură, Instalații și Amenajări Exterioare. Stadiul fizic al lucrărilor este de aproximativ 10%".

Autorizația de construire a noului stadion din Giulești nu a fost încă emisă

Așadar, începutul lui februarie a devenit sfârșitul aceleiași luni, însă lucrările au început într-un ritm susținut.

Lucrările sunt efectuate de asocierea de firme Construcții Erbașu SA, Concelex SRL și Terra Gaz Construct SRL, declarată câștigătoare. Valoarea este de 210.067.331 lei fără TVA, cote și taxe. Noua arenă din Ghencea va avea o capacitate de 30.500 de locuri și va îndeplini criteriile impuse pentru derularea de competiții sportive cu nivelul de clasificare UEFA 4.

STADIONUL RAPID

Ianuarie 2019

În 9 ianuarie a.c., CNI susținea: „Ținând cont de cele menționate mai sus, estimăm ca lucrările de desființare parțială a construcțiilor existente pe amplasament să înceapă la mijlocul lunii februarie a.c. În paralel cu execuția lucrărilor de desființare se va desfășura activitatea de obținere a tuturor avizelor necesare emiterii Autorizației de Construire și în final obținerea acesteia astfel încât lucrările de construire să poată demara imediat ce sunt finalizate cele de desființare".

Aprilie 2019

În răspunsul primit la 23 aprilie de la CNI se arată că: „În data de 26.02.2019, a fost emis ordinul de începere pentru lucrările de demolare. Lucrările de demolare a suprastructurii construcției vechi au fost finalizate. Urmează realizarea incintei de piloni forați care va permite într-o primă etapă demolarea fundațiilor vechi ale stadionului fără a pune în pericol clădirile învecinate, precum și trama stradală a Căii Giulești, inclusiv a rețelelor edilitare pozate sub acesta. Stadiul fizic al lucrărilor de demolare este de 90%. Ulterior acestei etape, se va emite ordinul de începere a lucrărilor de construire. În paralel, la Primăria Sectorului 6 se află în analiză documentația depusă în vederea emiterii autorizației de construire".

În realitate, la începutul lunii mai, partea centrală a peluzei a doua de la Rapid era încă în picioare, iar terenul era ocupat de munți de moloz.

Autorizația de construire nu era încă emisă.

Lucrările sunt efectuate de asocierea de firme Construcții Erbașu SA, Concelex SRL și Terra Gaz Construct SRL, valoarea contractului ridicându-se la 98.318.052,33 lei fără TVA, cote și taxe.

FOTO: FACEBOOK OCTAVIAN BERCEANU; NEWSWEEK ROMÂNIA / RĂZVAN SCĂEȘTEANU

Molozul de la Rapid, aruncat pe lângă Lacul Morii

Între timp însă, la lucrările din Giulești a fost un adevărat scandal privind depozitarea ilegală a deșeurilor rezultate din demolarea stadionului.

În această privință, Compania Națională de Investiții S.A. (CNI) ne-a transmis: „În legătură cu aspectele menționate de dumneavoastră referitoare la depozitarea deșeurilor provenite din demolarea stadionului Giulești în zona Lacul Morii, menționăm faptul că, potrivit prevederilor contractuale, această acțiune cade exclusiv în sarcina constructorului".

Pe același subiect, „Construcții Erbașu SA" ne-a transmis următoarele: „Ca urmare a mesajului recepționat de la dumneavoastră, vă comunicăm că toate informațiile legate de activitățile privind construcția stadioanelor «Steaua» și «Rapid» vor putea fi obținute prin contactarea beneficiarului acestei lucrări: Compania Națională de Investiții S.A. Incidentul privind depozitarea molozului de pe șantierul Rapid în zona Lacul Morii a fost soluționat. Molozul rezultat ca urmare a demolării stadionului Rapid este depozitat, în baza unui contract, la un depozit autorizat pentru colectarea și stocarea deșeurilor rezultate din construcții".

La sfârșitul lunii martie, molozul rezultat din demolarea stadionului Giulești a fost aruncat ilegal pe un teren viran din zona Lacului Morii, după ce constructorii n-au avut succes la gropile de gunoi din zona Bucureștiului, conform Mediafax.

Această practică a fost sistată după ce consilierul general al Municipiului București Octavian Berceanu a sesizat Garda de Mediu și Poliția Locală, iar constructorul s-a ales cu interdicția de a mai descărca molozul în zona respectivă.

Cu toate că și „Construcții Erbașu SA" și CNI au recunoscut incidentul, Garda de Mediu București pare că vrea să-l mușamalizeze. Astfel, la solicitarea *Newsweek România*, a venit următorul răspuns: „La această dată (24 aprilie, n.r.), Garda Națională de Mediu – Comisariatul București desfășoară un control în zona Lacului Morii, urmând ca rezultatele să vă fie transmise la data finalizării controlului".

STADIONUL ARCUL DE TRIUMF
Ianuarie 2019

În 9 ianuarie a.c., CNI susținea: „A fost elaborată documentația pentru obținerea autorizației de construire și documentațiile necesare obținerii acordurilor și avizelor necesare emiterii Autorizației de Construire. Se află în derulare procedura de obținere a avizelor și autorizației de construire.

În paralel, MTS și FRR desfășoară activități de eliberare a amplasamentului (desființarea construcțiilor existente și de deviere a unei conducte de

Au fost deja identificate terenuri de rezervă, fiind evident că promisiunile către UEFA nu vor fi îndeplinite

apă care traversează amplasamentul). Ţinând cont de cele menţionate mai sus, CNI apreciază că lucrările de construire vor demara la începutul lunii martie a.c.".

Aprilie 2019

În răspunsul primit la 23 aprilie de la CNI, se arată că: „Precizăm faptul că MTS şi FRR au finalizat procedura de eliberare a amplasamentului (desfiinţarea construcţiilor existente şi de deviere a unei conducte de apă care traversa amplasamentul). În prezent, se află în derulare procedura de obţinere a avizelor şi emiterea autorizaţiei de construire)".

La faţa locului, tribuna I era încă în picioare, iar pe teren se aflau câteva prefabricate de beton. Lucrările sunt efectuate de asocierea ACI Cluj SA, SC DICO şi Ţigănaş Birou de Proiectare SRL, SC Athenaeum Construct SA. Valoarea contractului este de 78.655.931,11 lei fără TVA, cote şi taxe.

STADIONUL DINAMO

În cazul stadionului Dinamo, situaţia e cam aceeaşi ca acum trei luni: nu s-a mişcat nimic. Răspunsul primit la 23 aprilie de la CNI este aproape la fel ca acela din ianuarie: „Menţionăm că, în prezent, se aşteaptă aprobarea PUZ-ului. Realizarea şi supunerea acestuia spre aprobare cade în sarcina Ministerului Administraţiei şi Internelor prin CS Dinamo".

Obişnuiţi cu modul de lucru „românesc"

Compania Naţională de Investiţii ne-a transmis că execuţia lucrărilor nu a fost etapizată, fiind impus doar un termen final, estimat la nivelul lunilor aprilie-mai 2020. „Precizăm faptul că execuţia lucrărilor nu a fost etapizată, fiind impus doar un termen final, la care lucrările trebuie să fie realizate.

Acest termen a fost estimat la nivelul lunilor aprilie-mai 2020, iar urmărirea respectării acestui termen se va face prin verificarea periodică a stadiului lucrărilor de execuţie în conformitate cu graficele finale de execuţie ce vor fi înaintate de către constructori înainte de începerea efectivă a lucrărilor de execuţie.

Până în prezent, CNI SA a urmărit respectarea termenelor pentru primele etape de proiectare, care presupun obţinerea autorizaţiei de construire, termene ce s-au menţinut potrivit condiţiilor contractuale", susţine Compania Naţională de Investiţii într-un punct de vedere solicitat de *Newsweek România*.

Întrebat dacă suntem în pericol să pierdem organizarea Euro 2020, preşedintele Federaţiei Române de Fotbal, Răzvan Burleanu, a răspuns: „Nu. Şansa noastră este că avem un stadion funcţional, Arena Naţională, şi că toate cele patru meciuri vor fi găzduite acolo. Am identificat deja variantele de rezervă pentru toate terenurile de antrenament ale echipelor care vor veni la Bucureşti. Totodată, vom găzdui, pe 30 noiembrie, tragerea la sorţi. Euro 2020 nu este în pericol chiar dacă nu se vor îndeplini termenele de construcţie. Ne-am obişnuit, totuşi, ca în România să lucrăm în felul acesta".

CONSILIERUL GENERAL
Octavian Berceanu a filmat mai multe basculante care depozitau ilegal molozul provenit din demolarea stadionului Rapid pe un teren de lângă Lacul Morii (stânga sus). Stadionul Arcul de Triumf în ianuarie 2019 (stânga jos).
CNI susţine că la stadionul Arcul de Triumf au fost desfiinţate construcţiile existente. În realitate, tribuna I este la locul ei (dreapta jos)

EUROPARLAMENTARE

Cinci mituri spulberate despre alegerile europene

Un sondaj ECFR/YouGov demontează o serie de ipoteze înșelătoare care domină dezbaterea în UE înaintea scrutinului de la sfârșitul lunii mai.

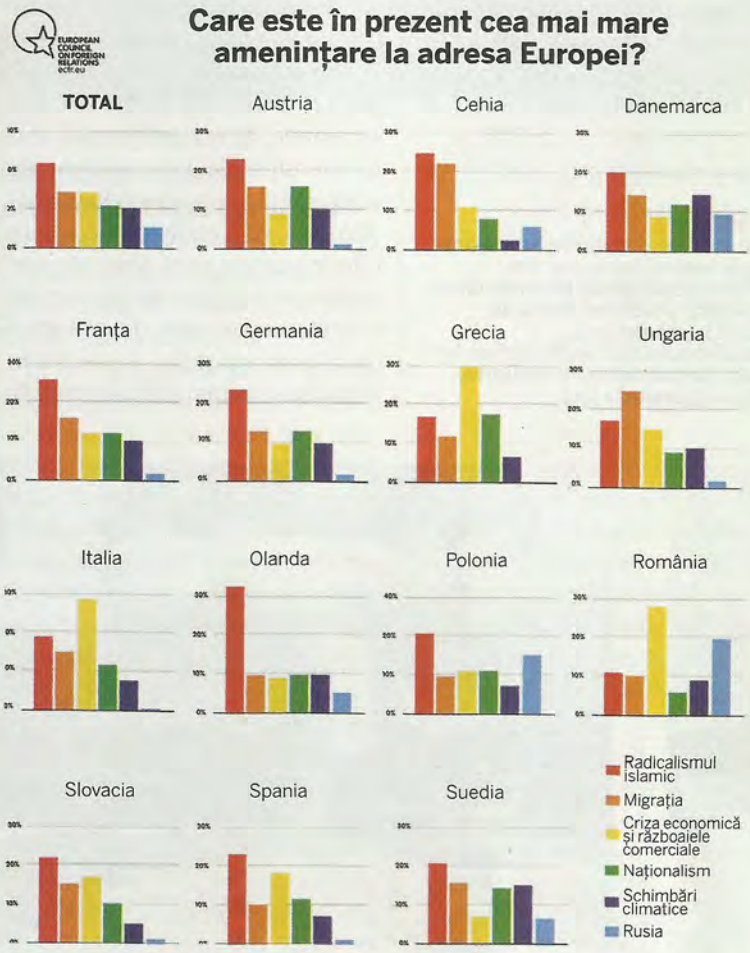

ALEGERILE PENTRU PARLAMENTUL EUROPEAN din 26 mai a.c. nu vor fi un referendum asupra migrației. Acesta este unul din miturile pe care un sondaj comandat de European Council of Foreign Relations (ECFR) și efectuat de YouGov le demontează. Cercetarea relevă o fluiditate uriașă în intențiile de vot: 70% dintre europeni care susțin că vor merge la vot nu au decis pe cine vor sprijini. Este vorba de 97 de milioane de voturi.

Sondajul a fost efectuat între 23 ianuarie - 25 februarie 2019, pe un eșantion reprezentativ de 46.000 de oameni, din Austria (2.000 de respondenți), Cehia (1.000), Danemarca (2.500), Franța (5.000), Germania (5.000), Grecia (500), Ungaria (4.000), Italia (5.000), Olanda (2.000), Polonia (5.000), România (1.000), Slovacia (500), Spania (5.000) și Suedia (4.000).

Principala temă care divide continentul nu este „Europa deschisă" versus „state naționale închise", ci între status quo și schimbare. Sondajul scoate la iveală faptul că, în prezent, un număr foarte mare de oameni sprijină UE, fapt care a determinat partidele eurosceptice să se repoziționeze.

Mai mult, nu există o anumită temă care să domine agenda publică la nivel european. Foarte mulți alegători sunt mai îngrijorați de emigrație decât de imigrație. Și mai mulți sunt preocupați de: radicalismul islamic (22% din populația care votează în UE); creșterea naționalismului (11%) și evoluția economiei (16%). Sub 15% cred că imigrația este una dintre cele mai mari amenințări la adresa Europei.

În tot acest context fluid, evenimente de ultim moment pot influența decisiv configurația viitorului Parlament European.

În momentul de față, cinci mituri înșelătoare despre evoluțiile din politica europeană monopolizează dezbaterea publică, înaintea alegerilor europene. Sondajul ECFR/ YouGov susține că politicienii care se raportează la aceste mituri înaintea alegerilor pentru Parlamentul European vor eșua.

Sondajul indică un lucru foarte important: alegătorii nu marșează la ideea de schimbare promisă de extrema stângă sau de extrema dreaptă, dar vor schimbarea.

DE

SILVIU SERGIU
silviu.sergiu@newsweek.ro

ATÂT DE MULTE CONFLICTE, ATÂT DE PUȚIN TIMP
Legăturile cu Rusia ale procurorului general al SUA » P.28

Mitul 1

Politica Europei devine tribală

Adevărul: Nu există diviziuni bazate pe poziția geografică, vârstă, nivel de educație, ideologie de stânga și dreapta, sau religie.

Evenimentele politice recente din SUA și Marea Britanie au amplificat temerea că oamenii se îndepărtează de partidele tradiționale, bazate pe clase sociale, și se orientează spre cele cu mesaje identitare.

Sondajul a constatat un lucru foarte interesant: deși societățile europene sunt un veritabil vârtej al schimbării, ele nu au atins încă stadiul tribal. Nu există diviziuni evidente bazate pe poziția geografică, vârstă, nivel de educație, ideologie de stânga și dreapta, sau religie. De fapt, sondajul ECFR / YouGov relevă că trăsătura definitorie a peisajului politic european este volatilitatea. Aproximativ 97 de milioane de alegători confuzi și nehotărâți.

Doar 43% dintre subiecți sunt absolut siguri că vor merge la vot. Deși 70% dintre alegători (97 de milioane de votanți) au o preferință de vot, ei nu au luat o decizie fermă în legătură cu partidul pe care-l vor vota și se declară dispuși să-și schimbe opțiunile.

În Danemarca, Franța, Germania sau Ungaria, 6-7% dintre alegătorii unor partide tradiționale sunt tentați să sprijine un partid antieuropean. În Grecia, acest procent este de 9%. Partide cu tradiție, precum Uniunea Creștin- Democrată și Partidul Social-Democrat din Germania, pot conta doar pe 8,6%, respectiv, 3,4% din alegători, cât reprezintă nucleul dur.

Fenomenul este valabil și în sens invers: 6% dintre alegătorii antieuropeni sunt tentați de partidele tradiționale.

Analistul politic Gilles Finchelstein folosește o metaforă inspirată pentru a descrie contextul politic din Franța, care a intrat într-o „eră gazoasă". „O aglomerare fără formă de unități imprevizibile, atomizate, care se pot uni momentan pentru a forma compuși, înainte de a dispărea din nou în eter. Ca orice gaz, poate fi toxic sau cu potențial exploziv. Este foarte dificil pentru partide sau liderii lor să țină situația sub control", descrie situația Finchelstein.

Mitul 2:

Alegerile europene vor fi o ciocnire între cei care cred în Europa (deschisă) și cei care cred în statul național (închis)

Adevărul: ceea ce contează este ca partidele să fie agenți ai schimbării.

UE riscă să alunece într-un „coșmar" populist-naționalist, dacă partidele de centru nu vor câștiga mai mult sprijin public pentru cauza europeană. Acesta a fost avertismentul liderului grupului ALDE al Parlamentului European, Guy Verhofstadt.

În oglindă, extrema dreaptă a susținut un lucru similar: Europa va fi acaparată de globaliști, dacă partidele naționaliste nu vor fi sprijinite de electorat. Este izbitoare asemănarea dintre argumentele pro-europenilor și anti-europenilor.

Sondajul ECFR/YouGov relevă că diviziunea principală în țările-membre nu este cea între suporterii UE și adversarii săi. Pentru majoritatea alegătorilor, faptul că sunt europeni este la fel de important ca identitatea lor națională. Doar 25% nu au fost de acord cu acest lucru.

Majoritatea cetățenilor UE consideră că identitățile europene și naționale sunt mai degrabă complementare decât în conflict. Fără nicio diferență între est și vest, oamenii au ajuns să considere Uniunea Europeană drept parte a sistemului lor de guvernare. Respondenții din Polonia, Ungaria, România și Spania consideră că aderarea țărilor lor la UE îi protejează împotriva exceselor și eșecurilor guvernelor nați-

Care este în prezent cea mai mare amenințare la adresa Europei?

FOTO: ECFR_YOUGOV

onale. Concluzia: falia nu este între pro-europeni și anti-europeni, ci are legătură cu modul în care oamenii percep sistemele politice din țările lor.

Partidele naționaliste și-au învățat lecția. În ultimele luni, au abandonat mesajul potrivit căruia vor să-și scoată țările din UE. Scopul lor nu este acela de a apărea anti-europeni, ci de a oferi o reînnoire a Europei, care va permite țărilor să se opună migrației și să recupereze suveranitatea cedată Bruxelles-ului. Asta le permite să nu-și înstrăineze majoritatea pro-europeană și, în același timp, să se prezinte drept campioni ai schimbării, mai degrabă decât apărători nostalgici ai status quo-ului.

Mitul 3

Alegerile europene vor fi un referendum asupra migrației

Adevărul: Alegătorii sunt preocupați de o paletă mult mai largă de probleme.

Steve Bannon, Viktor Orban și Matteo Salvini au vrut să transforme alegerile europene într-un referendum asupra migrației, încercând să mobilizeze o coaliție a suveraniștilor, care să dezmembreze UE din interior. Ei consideră că fluxul migraționist din 2015 a adâncit criza din politica europeană, a fost începutul unei schimbări permanente, care pune partidele tradiționale în defensivă și alimentează insecuritatea europenilor cu privire la identitate.

Concluziile sondajului ECFR/YouGov relevă că situația din 2019 este radical diferită de cea din 2015. Alegătorii au fost întrebați despre ce cred ei că sunt cele mai mari amenințări la adresa UE. A reieșit că strategia suveraniștilor de a transforma Europa într-o cetate nu va fi câștigătoare din trei motive.

În primul rând, migrația nu este o problemă principală. În majoritatea covârșitoare a statelor-membre, ea nu se plasează pe primele două poziții în preocupările oamenilor. Excepția este Ungaria, singura țară în care imigrația este încă considerată a fi prima amenințare pentru UE. Este firesc având în vedere propaganda regimului Viktor Orban.

O temere importantă în rândul alegătorilor europeni este că naționalismul va distruge Uniunea Europeană

Șase chestiuni, altele decât migrația, îi preocupă pe alegătorii europeni. Interesant că mai mulți europeni se tem de radicalismul islamic decât de orice altă amenințare. Ei nu asociază acest tip de radicalism cu migrația, motiv pentru care partidele anti-imigrație nu punctează electoral.

Interesant este că radicalismul islamic este o preocupare mult mai mare în rândul alegătorilor care votează partide de centru și de centru-dreapta, decât partide antisistem, care sunt mai preocupați de migrație și de numărul de persoane care sosesc în Europa.

O altă temere importantă este aceea că naționalismul va distruge UE. În Austria, Danemarca, Germania, Grecia, Țările de Jos, Polonia și Spania, aceasta este o temă mai importantă decât migrația. În unele țări, respondenții au asociat mai degrabă „migrația" cu emigrația decât cu imigrația.

Cercetarea ECFR / YouGov a evidențiat o diferență semnificativă între cei care se preocupă preponderent de imigrația din țările lor și cei care se tem de emigrare, ceea ce duce la o scădere a populației naționale. În timp ce Nordul și Vestul Europei încă se tem de influxul de străini, majoritatea din Grecia, Italia, Spania, Ungaria, Polonia și România sunt mai îngrijorați de plecarea cetățenilor lor. În România, unul din cinci cetățeni și-a părăsit țara în ultimul deceniu.

Mitul 4

Există o linie de separare din Europa între Est și Vest

Adevărul: Estul și Vestul nu sunt entități omogene. Există diferențe importante între Nord și Sud.

Zuzana Caputova, aleasă președinte al Sloveniei în martie 2019, este o avocată împotriva corupției și a fost aclamată pentru că a stopat ascensiunea populiștilor în Europa Centrală și de Est. Victoria ei a distrus unul din miturile durabile, potrivit căruia statele-membre din Est sunt fundamental mai puțin favorabile valorilor europene decât cele din Vest.

Sondajul ECFR/YouGov demonstrează că o astfel de diviziune nu există în realitate. Întrebați care ar fi cea mai mare pierdere în cazul în care UE s-ar putea prăbuși mâine, participanții la sondaj au indicat protecția drepturilor omului, a statului de drept și a democrației într-o proporție mare: 20%, respectiv 18%.

Nu doar europenii din Vest sunt preocupați de astfel de probleme. 33% dintre maghiari au indicat lipsa de protecție a democrației și a statului de drept ca fiind o mare pierdere, în comparație cu doar 11% în Franța.

La întrebarea despre protecția drepturilor omului, proporția a fost de 33% în Ungaria și 32% în România, comparativ cu doar 17% în Germania, 16% în Italia, 15% în Franța și 13% în Țările de Jos.

Cetățenii din noile state-membre sunt mai puțin îngrijorați decât cei din vechea Europă că Uniunea Europeană este o structură care constrânge statele naționale. Situație explicabilă prin nivelurile înalte de neîncredere în elitele naționale corupte și în instituțiile naționale slabe din Est.

Alegătorii din Polonia, Ungaria și România – dar și din Spania – au susținut cu tărie că aderarea țărilor lor la UE i-au protejat față de excesele și eșecurile guvernelor naționale. Împreună cu

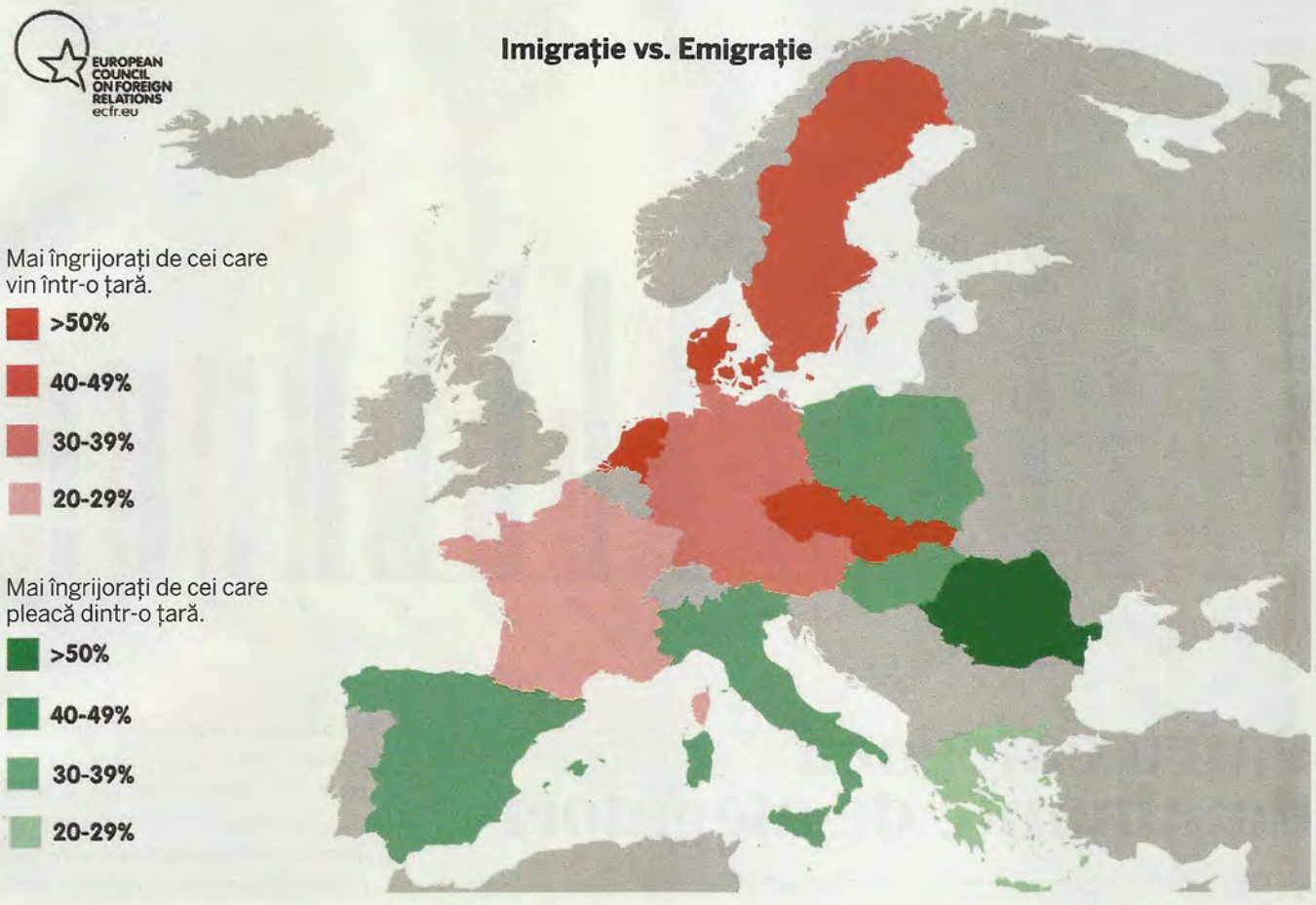

FOTO: ECFR_YOUGOV

alegătorii din Slovacia și Grecia, ei au indicat, de asemenea, că este mai probabil să aibă încredere în Parlamentul European, pentru a le proteja interesele, decât în guvernele naționale. În țări precum Franța, Italia, Germania sau Suedia un răspuns frecvent a fost că UE a împiedicat guvernele naționale să facă ceea ce este mai bun pentru cetățeni.

Pe de altă parte, există o falie semnificativă între Nord și Sud, evidentă în cazul întrebării referitoare la imigrație și emigrație. În Sud, țările sunt mai preocupate de emigrare (interesant, având în vedere că ele sunt prima destinație a imigranților veniți de pe coasta de nord a Africii), în timp ce în Nord imigrația este o problemă mai importantă.

Respondenții din Spania, Italia și Grecia s-au arătat mai îngrijorați în legătură cu faptul că se pleacă masiv din țările lor, decât în legătură cu noii-veniți. În Grecia, proporția a fost semnificativă: 28% la 7%. Total diferit stau lucrurile în Germania, Suedia și Țările de Jos. Cea mai mare diferență a fost în Țările de Jos: 6% preocupați de emigrare și 55% de imigrare.

Mitul 5

Alegerile europene sunt exclusiv naționale

Adevărul: Acest scrutin poate fi primul cu adevărat transnațional

Alegerile europene sunt caracterizate de participare scăzută și sunt folosite de alegători pentru a transmite un mesaj politicienilor naționali. Deși dinamica națională este prezentă și la alegerile de anul acesta, iar desemnarea șefului Comisiei Europene în baza votului popular nu a prins la alegători, scrutinul de la sfârșitul lunii mai promite să aibă o anvergură transnațională mai mare.

Interesant este că ea se datorează suveraniștilor care vor să unească extrema stângă și extrema dreaptă în spatele unor lideri populiști. Viktor Orban sau Matteo Salvini se străduiesc să construiască o alianță populistă pan-europeană.

Această amenințare generează o reacție de sens contrar, respectiv o mobilizare a partidelor și alegătorilor pro-europeni, îngrijorați de supraviețuirea UE.

A fi european este un lucru la fel de important ca și naționalitatea proprie?

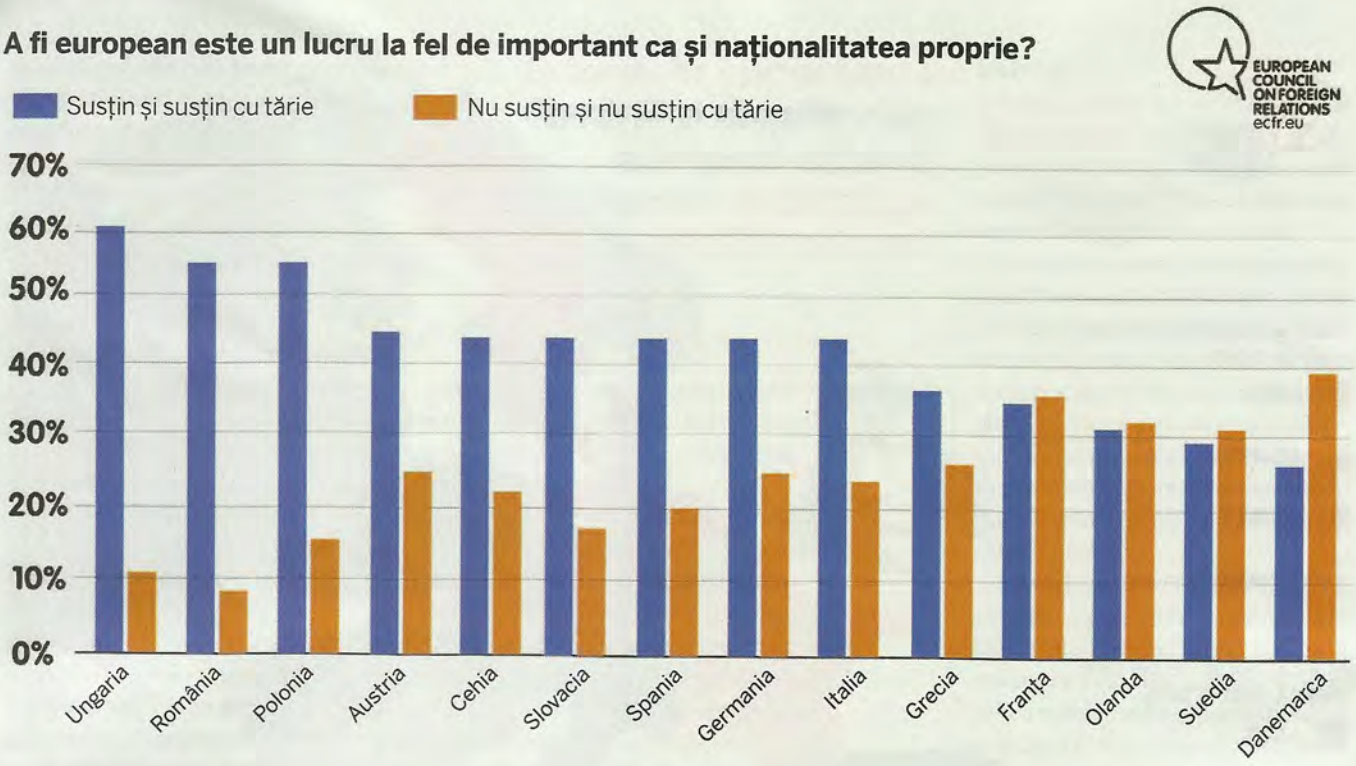

EUROPEAN COUNCIL ON FOREIGN RELATIONS ecfr.eu

Patru categorii dominante de alegători

➤ **Cei care cred în Europa.** Acești alegători constituie aproximativ 24% din electoratul european. Ei consideră că UE funcționează încă atât la nivel național, cât și european. Vârsta lor medie se situează în jurul cifrei de 50 de ani. Cei mai tineri dintre ei nu intenționează să voteze. Sunt în majoritate bărbați, dar femeile sunt și ele bine reprezentate, cu educație medie și superioară. Acest tip de alegători sunt predominanți în Germania, Danemarca și Suedia, dar pot fi întâlniți și în Austria, Ungaria și Republica Cehă.

➤ **Revoluționarii („Gilets Jaunes").** Reprezintă 38% din electoratul UE. Și-au pierdut speranța atât în sistemele politice naționale, cât și în UE. Consideră că toate sistemele politice sunt defecte și nu le pot îmbunătăți viața. Prin urmare, singura soluție este, în opinia lor, revoluția. O revoltă populară de amploare, care să curețe societatea și să restarteze totul. Acest grup folosește violența pentru a umili elitele corupte, care au controlat viața politică timp de secole. Vârsta medie este mai mare de 50 de ani. Bărbații sunt majoritari, cu excepția Franței și Italiei. Această categorie este foarte bine reprezentată în Franța, Grecia și Italia.

➤ **Pro-europenii abandonați.** Constituie 24% din electoratul UE. Ei doresc să-i elibereze pe europeni din închisoarea statelor naționale și caută salvarea într-un proiect transnațional. Consideră că sistemele politice naționale sunt defecte și văd în sistemul politic de la Bruxelles singurul capabil să rezolve problemele din țările lor. Vârstă medie este de 41 de ani, fiind cei mai tineri dintre cele patru categorii de alegători. Au cele mai mici venituri și sunt, în mare parte, Millennials și Generația X. Acest grup este destul de echilibrat în privința numărului de bărbați și femei. În Austria, Cehia, Olanda și Suedia, femeile sunt mai bine reprezentate. Categoria este bine reprezentată în Ungaria, Polonia, România, Slovacia și Spania.

➤ **Euroscepticii naționaliști.** Reprezintă 14% din electoratul UE. Acești alegători consideră că UE este o iluzie periculoasă, care subminează suveranitatea națională. Susțin revenirea la statele autonome. Este cel mai în vârstă grup de alegători. Este echilibrat în mod egal între bărbați și femei, dar bărbații predomină în anumite țări. În Danemarca, bărbații constituie 64% din acest grup, iar, în Austria, 62%. Cu toate acestea, în Italia și Ungaria, femeile sunt mai bine reprezentate. Categoria este răspândită în Austria, Danemarca și Italia. Predominant fac parte din generația „baby-boomers", iar ideologic sunt de dreapta.

FOTO: ECFR_YOUGOV

LIBERTATEA PRESEI ÎN TURCIA SITUAȚIA E MAI REA DECÂT AȚI CREDE...

SCF stockholm center for freedom

LISTA JURNALIȘTILOR ȘI REPREZENTANȚILOR

Abdülkadir Civan (Today's Zaman)
Abdulkadir Turay (Dicle News Agency)
Abdullah Kılıç (Cotidianul Meydan)
Abdurrahim Ersöz (Cihan News Agency)
Ahmet Altan (Cotidianul Taraf)
Ahmet Böken (TRT)
Ahmet Dursun (Anadolu Agency)
Ahmet Gökhan Demir (TRT)
Ahmet Karakaș (TRT)
Ahmet Memiș (haberdar.com)
Ahmet Metin Sekizkardeș (Cihan News Agency)
Ahmet Torun (TRT)
Alaaddin Akkaşoğlu (Cotidianul Karșı)
Alaattin Kaya (Publisher)
Ali Akkuș (Cotidianul Zaman)
Ali Aşikar (Cotidianul Azadiya Welat)
Ali Aslan Kılıç (Today's Zaman)
Ali Demirer (Can Erzincan TV)
Ali Kuș (Cotidianul Sabah)
Ali Özparun (TRT)
Ali Serraç (TRT)
Ali Ünal (Cotidianul Zaman)
Ali Yüce (TRT)
Arafat Dayan (Cotidianul Demokratik Ulus)
Aslı Ceren Aslan (Cotidianul Özgür Gelecek)
Atilla Kurtoğlu (Anadolu Agency)
Ayfer Mallı (Cotidianul Yeni Şafak)
Aykut Yıldır (TRT)
Ayşe Düzkan (Cotidianul Özgür Gündem)
Ayşenur Parıldak (Cotidianul Zaman)
Aytekin Gezici (Consilier Media Primaria Seyhan)
Bayram Kaya (Cotidianul Zaman)
Beytullah Özdemir (Cihan News Agency)
Birol Durak (Cotidianul Zaman)
Bünyamin Aldı (Irmak TV)
Burçin Dokgöz (Çorum Vizyon)
Cebrail Parıltı (Anadolu Agency)
Celal Çakmak (TRT)
Cemal Azmi Kalyoncu (Revista Aksiyon)
Cuma Ulus (Can Erzincan TV)
Cüneyt Arat (Freelance)
Cüneyt Seza Özkan (Samanyolu TV)
Efnan Yılan (TRT)
Emre Kazan (TRT)
Emre Soncan (Cotidianul Zaman)
Enis Öznük (Cotidianul Zaman)
Ercan Baysal (Cotidianul Star)
Ercan Gün (FOX Tv)
Erdal Şen (Cotidianul Meydan)
Erdal Süsem (Revista Eylül)
Eren Erdem (Cotidianul Karșı)
Ergin Doğru (Revista Dersim)
Erol Zavar (Revista Odak)
Ersin Demirci (Cotidianul Zaman)
Ersin Şanlı (TRT)
Ertaş Ekinci (Cotidianul Zaman)
Eyüp Keser (TRT)
Fahri Öztoprak (Cihan News Agency)
Faruk Akkan (Cihan News Agency)
Faysal Ata (TRT)
Ferhat Çiftçi (Cotidianul Azadiya Welat)
Ferhat Durukan (TRT)
Fevzi Yazıcı (Cotidianul Zaman)
Gökçe Fırat Çulhaoğlu (Revista Türk Solu)
Gültekin Avcı (Cotidianul Bugün)
Habib Güler (Cotidianul Zaman)
Hakan Taşdelen (Cotidianul Zaman)
Hamit Dilbahar (Cotidianul Azadiya Welat)
Hamza Güneri Gök (TRT)
Hanım Büşra Erdal (Cotidianul Zaman)
Harun Çümen (Cotidianul Zaman)
Hasan Başer (Cotidianul Zaman)
Hasan Bostan (Cihan Distrubution Co.)
Hasan Çelik (TRT)
Hasan Hüseyin Örs (TRT)
Hasan Taşar (TRT)
Hatice Duman (Revista Atılım)
Hidayet Karaca (Samanyolu TV)
Hüdaverdi Yıldırım (Cotidianul Bugün)
Hüseyin Aydın (Samanyolu TV)
Hüseyin Günel (TRT)
İbrahim Halil Caymaz (TRT)
İbrahim Halil Öztürkeri (TRT)
Ibrahim Yılmaz (Anadolu Agency)
İdris Sayılgan (Dicle News Agency)
İdris Yılmaz (Dicle News Agency)
İhsan Yaşar (Revista Özgürlükçü Demokrasi)
İlhan Toprak (Anadolu Agency)
İsmail Akın (Bugün TV)
İsmail Avcı (Cotidianul Zaman)
İsmail Çoban (Cotidianul Azadiya Welat)
İsmail Efe (Ministerul Culturi și Turismului)
İsmail Evren (Revista Nokta)
Kamuran Sunbat (Dicle News Agency)

MASS MEDIA DIN TURCIA CE SE AFLĂ ÎN AREST

Kazım Canlan (Cotidianul Özgür Düşünce)
Kemal Erdem (TRT)
Kemal Sancılı (Cotidianul Özgür Gündem)
Kenan Karavil (Radio Dünya)
Mehmet Akif Öztürk (TRT)
Mehmet Ali Ay (Cotidianul Bugün)
Mehmet Ali Çelebi (Revista Özgürlükçü Demokrasi)
Mehmet Aygün (TRT)
Mehmet Baransu (Taraf)
Mehmet Bilal Çolak (TRT)
Mehmet Darçin (TRT)
Mehmet Güleş (Dicle News Agency)
Mehmet Gündem (Milliyet)
Mehmet Kuru (Cotidianul Zaman)
Mehmet Öztop (TRT)
Mehmet Salih Helvacı (TRT)
Mehmet Semiz (Irmak TV)
Meltem Oktay (dihaber.net)
Mesut Mercan (Cotidianul Zaman)
Mevlüt Yaman (TRT)
Mikail Barut (Revista Özgür Halk)
Miktat Algül (Mezitli FM Radio)
Mizgin Çay (Radio Karacadağ)
Muhammet Sait Kuloğlu (yenidonem.com)
Mümtazer Türköne (Cotidianul Zaman)
Murat Çapan (Revista Nokta)
Murat Dağdeviren (Cotidianul Demokrat Gebze)
Murat Uçar (Anadolu Agency)
Musa Ayaz (Cihan Distribution Co.)
Mustafa Ergüven (TRT)
Mustafa Erkan Acar (Özgür Düşünce)
Mustafa Gök (Revista Ekmek ve Adalet)
Mustafa Gökkılıç (Cotidianul Habertürk)
Mustafa Öztürk (TRT)
Mustafa Pinar (TRT)
Mustafa Selman Atakul (TRT)
Mustafa Ünal (Cotidianul Zaman)
Mustafa Ünal (TRT)
Mustafa Yazgan (TRT)
Mutlu Çölgeçen (Cotidianul Millet)
Nadir Yücel (Cotidianul Zaman)
Nazlı Ilıcak (Cotidianul Özgür Düşünce)
Nedim Türfent (Dicle News Agency)
Nuh Gönültaş (Cotidianul Bugün)
Nuri Yeşil (Cotidianul Azadiya Welat)
Oğuz Usluer (Habertürk TV)
Ömer Özdemir (Cotidianul Zaman)
Orhan Tokmak (TRT)
Osman Taha Sirkeci (TRT)
Özcan Keser (TRT)
Özden Kınık (TRT)
Özgür Şen (TRT)
Pınar Gayıp (Etkin News Agency)
Reyhan Hacıoğlu (Cotidianul Özgürlükçü Demokrasi)
Sadık Demir (Radio Karacadağ)
Şahabettin Demir (Dicle News Agency)
Sait Gürkan Tuzlu (Cihan News Agency)
Sami Tunca (Revista Yeni Evrede Mücadele Birliği)
Sati Demirci (TRT)
Sedat Laçiner (haberdar.com)
Sedat Onay (TRT)
Selami Karanfil (TRT)
Selman Eştürkler (Journalists & Writers Foundation)
Semiha Mete (Cotidianul Özgürlükçü Demokrasi)
Semiha Şahin (Ekin News Agency)
Şeref Yılmaz (Irmak TV)
Serkan Aydemir (Cotidianul Bitlis Aktüel)
Serkan Sedat Güray (Burç FM Radio)
Servet Dağ (TRT)
Seyid Kılıç (TRT)
Seyithan Akyüz (Cotidianul Azadiya Welat)
Sinan Polat (Anadolu Agency)
Şinasi Gözüm (Cihan News Agency)
Sıddık Damar (Dicle News Agency)
Tahsin Kürklü (Cihan News Agency)
Tuba Ekin (TRT)
Turgut Usul (TRT)
Ufuk Şanlı (Cotidianul Millet)
Uğur Akgül (Dicle News Agency)
Ünal Tanık (rotahaber.com)
Ünsal Sabancı (TRT)
Vahit Yazgan (Cotidianul Zaman)
Vefa İlhan (TRT)
Yakup Çetin (Cotidianul Zaman)
Yakup Şimşek (Cotidianul Zaman)
Yavuz Dümen (Anadolu Agency)
Yetkin Yıldız (aktifhaber.com)
Yılmaz Kahraman (Revista Özgür Halk)
Yunus Gökpınar (TRT)
Yusuf İnan (news2023.com)
Zafer Özcan (Özgür Düşünce)
Ziya Ataman (Dicle News Agency)

Erdoğan a transformat Turcia în cea mai mare închisoare din lume pentru jurnaliști.

191 reprezentanți ai mass media din Turcia sunt în arest, iar alți 167 sunt în exil sau așteaptă condamnare.

Guvernul condus de Erdoğan a întemnițat mai mulți jurnaliști decât toate celelalte guverne la un loc.

În mandatul lui Erdoğan, guvernul turc a confiscat și închis 178 instituții ale opoziției în ultimii trei ani.

Mii de jurnaliști și personal din mass media turcească au fost concediați pe motive politice pentru a asigura controlul guvernului asupra mass media de opoziție.

Instituțiile de presă pro guvernamentale au acuzat continuu jurnaliștii străini și pe cei opozanți regimului că sunt spioni și/sau teroriști.

Turcia se clasează pe poziția 157 din 180 în lume în clasamentul World Press Freedom Index 2019 publicat de Reporters without Borders (Reporteri fără frontiere).

Stockholm Center for Freedom este o asociație de cercetare și sprijin a jurnalistilor turci exilați, stabiliți în Suedia.

SUA

MANDEL NGAN/AFP/GETTY; CU AMABILITATEA TRICIA NEWBOLD

Atât de multe conflicte, atât de puțin timp

Procurorul general Barr are, la fel ca mulți alții din administrația Trump, legături cu Rusia. Ar trebui, asemenea lui Jeff Sessions, să demisioneze?

ȘI IATĂ CĂ O LUĂM DE LA CAPĂT. Procurorul general William Barr a intrat deja în bătaia focului pentru scrisoarea trimisă în luna martie Congresului, care a raportat rezultatele anchetei procurorului special Robert Mueller într-un mod pe care mulți l-au interpretat drept benefic la adresa președintelui Donald Trump.

Acum, democrații au luat în vizor recenta declarație a lui Barr în fața Congresului, în care și-a strecurat opinia personală că oficialii agențiilor federale de aplicare a legii s-ar putea să fi „spionat" campania prezidențială încununată cu succes a șefului său.

Dacă nu era de ajuns, unii experți susțin că angajamentele anterioare ale lui Barr în sectorul privat ar putea intra în conflict cu permanentul său control asupra anchetei privind amestecul Rusiei în campania electorală din 2016.

De ce? O serie de foști angajatori ai lui Barr au legături cu subiecți-cheie din probatoriu. Iar unii sunt de părere că, și dacă Barr nu a încălcat nicio regulă, conexiunile sale financiare cu companii aflate în legătură cu aspecte ale anchetei Rusia ridică întrebarea dacă ar trebui – asemeni predecesorului său, Jeff Sessions – să se recuze.

„Standardul juridic este cât se poate de clar în aceste privințe. Nu este vorba de conflictul de interese în sine, este vorba despre ideea unui presupus conflict, despre o posibilă părtinire", spune pentru *Newsweek* Jed Shugerman, profesor la Facultatea de Drept a Universității Fordham și expert în etică juridică și guvernamentală. „Problema este că avem atât de multe conflicte flagrante extrem de vizibile și suntem distrași de la ceea ce constituie standardul juridic".

Însă știm următoarele: în declarația de avere a lui Barr, acesta recunoaște că a lucrat pentru o firmă de avocatură care a reprezentat banca rusească Alfa Bank și pentru o companie ai cărei co-fondatori se presupune că au vechi legături de afaceri cu Rusia. În plus, a primit dividende de la Vector Group, un holding cu legături financiare adânci cu Rusia.

Aceste amănunte nu au suscitat prea mult interes în timpul audierilor pentru confirmarea lui Barr. Congresul și-a concentrat atenția pe un memoriu nesolicitat pe care Barr l-a scris înainte de nominalizare, în care a criticat ancheta procurorului special - și dacă el ar prezenta Congresului raportul necenzurat al lui Mueller. Mare parte dintre informații sunt publice, dar, până la acest moment, nu au fost prezentate în conexiune cu Barr.

Cu toate acestea, potențialele conflicte ale lui Barr ar putea fi examinate cu mai mare atenție, pe măsură ce democrații din Congres se luptă ca raportul Mueller să fie făcut public.

La momentul la care citiți acest articol, raportul s-ar putea să fie deja

DE

CRISTINA MAZA
@CrisLeeMaza

în mâinile Congresului. Însă sunt de așteptat bătălii juridice pe tema a cât de mult din document va fi cenzurat pentru a proteja materialele Marelui Juriu și alte informații. Și, indiferent ce apare în versiunea pe culori a lui Barr a raportului, motivele lui vor continua să fie puse sub semnul întrebării.

„Toate aceste aspecte sporesc nevoia unei anchete suplimentare a unui organism independent, nu a Departamentului de Justiție", spune pentru *Newsweek* Michael Frisch, consilier pe teme de etică la Facultatea de Drept a Universității Georgetown și expert în etică profesională. Scott Amey, consilier general în cadrul Proiectului pentru Supraveghere Givernamentală, spune că Barr respectă probabil regulile. Dar asta nu înseamnă că nu ar trebui să se recuze.

„Nu face nimic ilegal. [Dar] constituie dovadă de bună practică, având în vedere faptul că ar putea avea legături cu aceste entități din sectorul privat? Probabil că nu", a adăugat Amey.

Departamentul de Justiție nu a răspuns numeroaselor solicitări de comentarii. Iată mai jos un ghid de buzunar al legăturilor rusești ale lui Barr.

Grupul Vector

În declarația sa publică de avere, Barr menționează că a primit dividende între 5.001 și 15.000 de dolari de la Grupul Vector.

Președintele companiei, Howard Lorber, l-a dus pe Trump la Moscova în anii 1990, pentru a căuta acolo proiecte de investiții. Călătoria este considerată de mulți drept prima dintre multele încercări de a construi Turnul Trump la Moscova.

Problema, spune Shugerman, „este existența subiectului privind o potențială părtinire".

A mai adăugat faptul că Donald Trump Jr. „aparent l-a sunat pe Lorber când fixa detaliile unei întâlniri referitoare la Turnul Trump cu un [avocat] rus. Lorber are legături importante cu Rusia și aparent a ajutat la punerea în practică a planului de construcție a Turnului Trump la Moscova. În plus față de celelalte alegeri făcute de Barr, care refectă părtinirea sa partizană, este o eraore de judecată... să ai orice gen de legături financiare cu o persoană atât de clar încurcată cu Trump, Don Jr. și să te afli în mijlocul evenimentelor și întrebărilor privitoare la ancheta Rusia".

Alfa Bank

Fosta firmă de avocatură a lui Barr, Kirkland & Ellis LLP, unde a fost avocat din martie 2017 până la confirmarea sa ca procuror general, în februarie 2019, a reprezentat banca rusească Alfa Bank. (Barr a câștigat mai mult de 1 milion de dolari la Kirkland.)

Barr îl are de asemenea ca angajat, la Justiție, pe un alt absolvent al firmei Kirkland & Ellis cu legături cu banca rusească. La începutul anului trecut, Trump l-a nominalizat pe partenerul Brian Benczkowski de la Kirkland & Ellis pentru departamentul penal din cadrul Departamentului de Justiție. În calitatea sa de angajat al firmei de avocatură, Benczkowski a reprezentat Alfa Bank și a supervizat o anchetă privind comunicări online suspecte între bancă și serverele aparținând Organizației Trump.

Anchetatorii nu au găsit nicio dovadă că Organizația Trump ar fi comunicat cu Alfa. Cu toate acestea, banca este deținută parțial de oligarhul rus German Khan, al cărui ginere, avocatul londonez Alexander van der Zwaan, a fost pus sub acuzare de procurorul special Robert Mueller pentru că a mințit anchetatorii în legătură cu un raport pe care compania sa l-a scris pentru fostul manager de campanie al lui Trump, Paul Manafort.

Benczkowski a fost confirmat în iulie anul trecut ca procuror general adjunct în cadrul departamentului de drept penal din cadrul Departamentului de Justiție.

„În termeni de coduri juridice profesionale, este în mod clar semnificativ din punct de vedere legal dacă [Barr] se află în poziție de consilier", spune Frisch pentru *Newsweek*. „Dacă este consilier al companiei și nu lucrează personal la o speță, dar firma o face, conflictele de interese ale companiei i se impută lui".

„Din perspectiva codurilor juridice profesionale, este în mod clar relevant din punct de vedere legal dacă [Barr] se află în poziție de consilier"

Och-Ziff

Au apărut întrebări legate și de Och-Ziff Capital Management, un fond de investiții în cadrul căruia Barr a fost director al consiliului de administrație între 2016 și 2018. Se pare de asemenea că entitatea ar fi în legături mult prea strânse cu ancheta Rusia.

Miliardarii frați Ziff, Dirk, Robert și Daniel, au furnizat banii pentru înființarea, în 1992, de către managerul Daniel Och, a fondului

FOTO: HARRY BORDEN/CONTOUR/GETTY; VIKTOR DRACHEV/TASS/GETTY; YURY MARTYANOV/AFP/GETTY

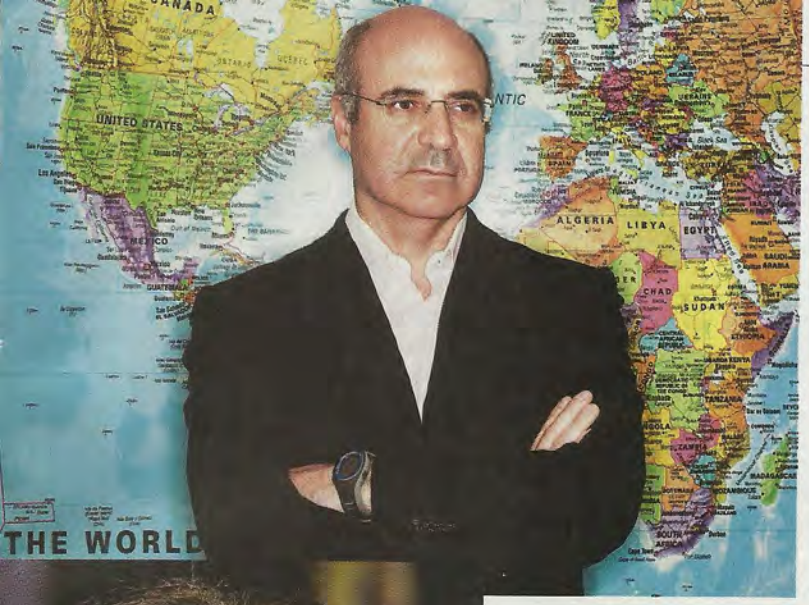

LEGĂTURILE CARE UNESC
De jos: O filială Alfa Bank în Minsk, Belarus; Veselnitskaya, avocata rusă; Browder, un finanțator care a intrat în conflict cu Kremlinul.

de investiții. Și-au păstrat o mică parte dintre acțiuni, după ce fondul a devenit public în 2007.

Frații sunt un subiect de interes pentru guvernul rus grație colaborării lor cu miliardarul William Browder, un finanțator care a intrat în conflict cu Kremlinul.

Natalia Veselnitskaya – avocata rusă care s-a întâlnit cu Donald Trump Jr.; ginerele și consilierul lui Trump Jared Kushner și Manafort în deja infama discuție din iunie 2016 privind Turnul Trump – i-a menționat pe frații Ziff în timpul întâlnirii, drept parte a „mizeriilor" promise despre Hillary Clinton. (Browder a spus pentru *Newsweek* că Veselnitskaya i-a menționat pe frații Ziff doar din cauza legăturii cu el. „Totul era direcționat către mine și ei au avut ghinionul să aibă legături cu mine", a spus Browder.)

Unii experți spun că munca lui Barr în cadrul fondului de investiții Och-Ziff dă naștere aparenței unui conflict de interese, deoarece interesul guvernul rus în ceea ce îi privește pe frați a constituit o componentă a anchetei.

„Faptul că Veselnitskaya ia parte la o întâlnire, întâlnirea referitoare la Turnul Trump, că vorbește despre Browder și asociații lui Browder ridică întrebări privind această întâlnire și accentul pe Browder și frații Ziff. Este punctul de plecare al întrebării privind interferența", a spus Shugerman.

Deutsche Bank

Barr are depozite importante, între 100.000 și 250.000 de dolari la Deutsche Bank, singura bancă care l-a împrumutat pe Trump când celelalte bănci l-au considerat o investiție proastă. Banca a fost de asemenea implicată în scandaluri de spălare a banilor rusești. La ora actuală, există două comisii ale Congresului care investighează legăturile de afaceri ale lui Trump cu Deutsche Bank.

Nu este clar dacă Barr a cesionat fondurile de la Grupul Vector sau și-a retras depozitele de la Deutsche Bank de când a devenit procuror general.

Verdictul?

Deci sunt toate aceste cazuri motive suficiente pentru recuzarea lui Barr? A încălcat limita?

„Depinde de implicarea lui personală. A profitat în vreun fel de pe urma acestei situații?", spune pentru *Newsweek* Larry Noble, expert în democrație și etică și fost consilier în cadrul Comisiei Federale pentru Alegeri. „E un pic îngrijorător, la modul general, în cazul acestei administrații, deoarece toată lumea pare să aibă sau să fi avut un soi de legătură cu oameni implicați în investițiile rusești sau Rusia".

După cum se spune, nu atinge tasta aia.

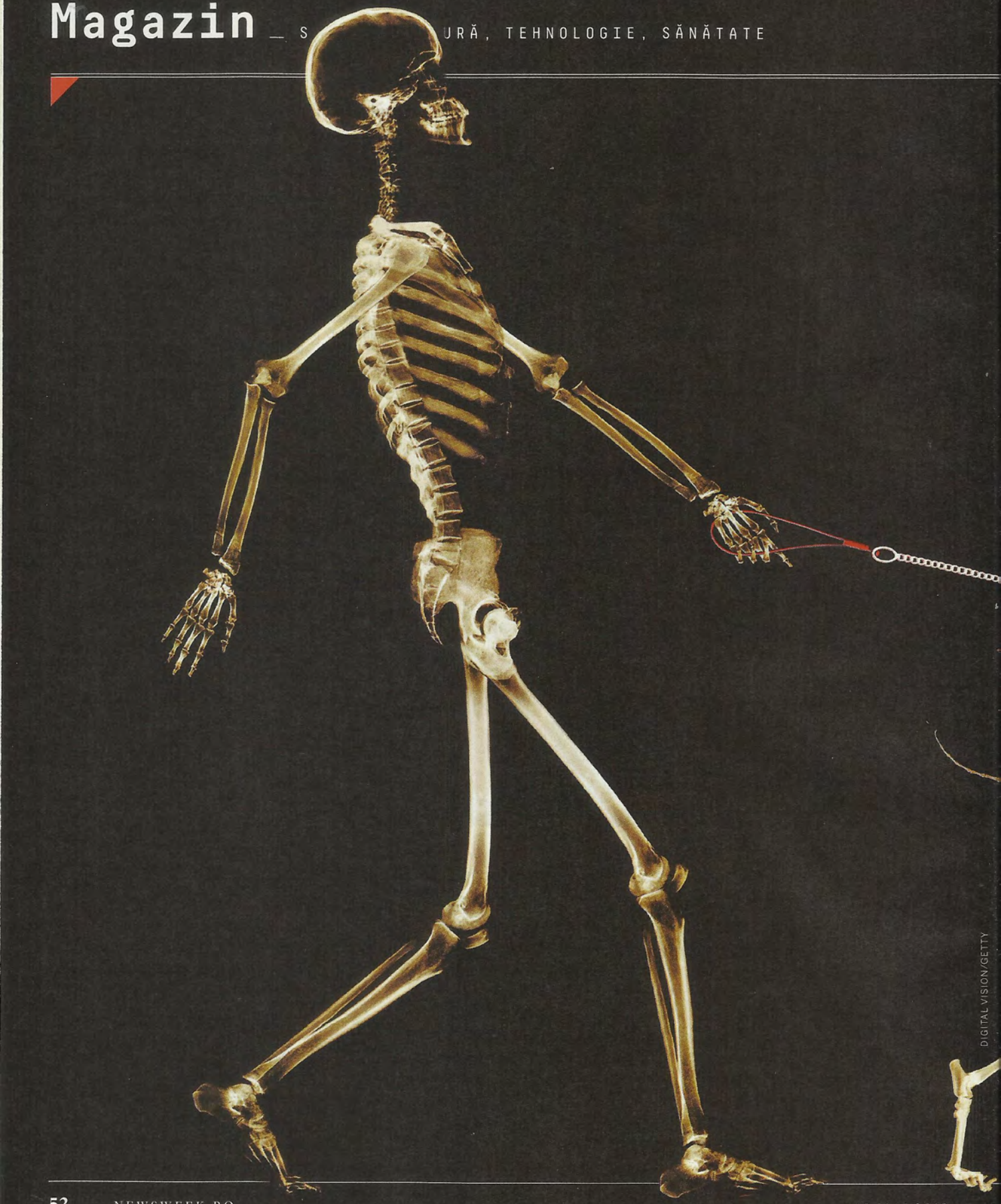

DIGITAL VISION/GETTY

ȘTIINȚĂ

Lupii între noi

Un inovator expert în genetică aruncă, în noua sa carte, *Once a Wolf/Pe vremuri lup*, o nouă lumină asupra bestiilor sălbatice care au devenit cei mai buni prieteni ai omului.

„NE DATORĂM SUPRAVIEȚUIREA CÂINELUI. Iar ei și-o datorează pe a lor nouă".

Asta scrie Bryan Sykes – om de știință, profesor inovator în genetică umană la Universitatea Oxford și autor de best-seller-uri, dar și cineva care știe câte ceva despre oameni și canide și istoria lor. În cea mai recentă carte a sa, face o incursiune în istoria ADN-ului și fosilelor pentru a explica arborele genealogic al câinelui tău.

DE

MICHAEL MERSCHEL

@mmerschel

Pentru Sykes, nu este povestea atât de cunoscută despre „domesticirea" unei bestii feroce, carnivore, pentru a deveni animal de casă. „Este vorba și de cealaltă parte a ecuației. Cum a fost posibil ca specia noastră, carnivore la fel de agresive, să formeze o relație atât de specială cu ceea ce, se pare, este un aliat teribil de improbabil".

Relația, sugerează el, este ceea ce i-a ajutat pe strămoșii noștri să cucerească alte specii umane și, în final, întreaga

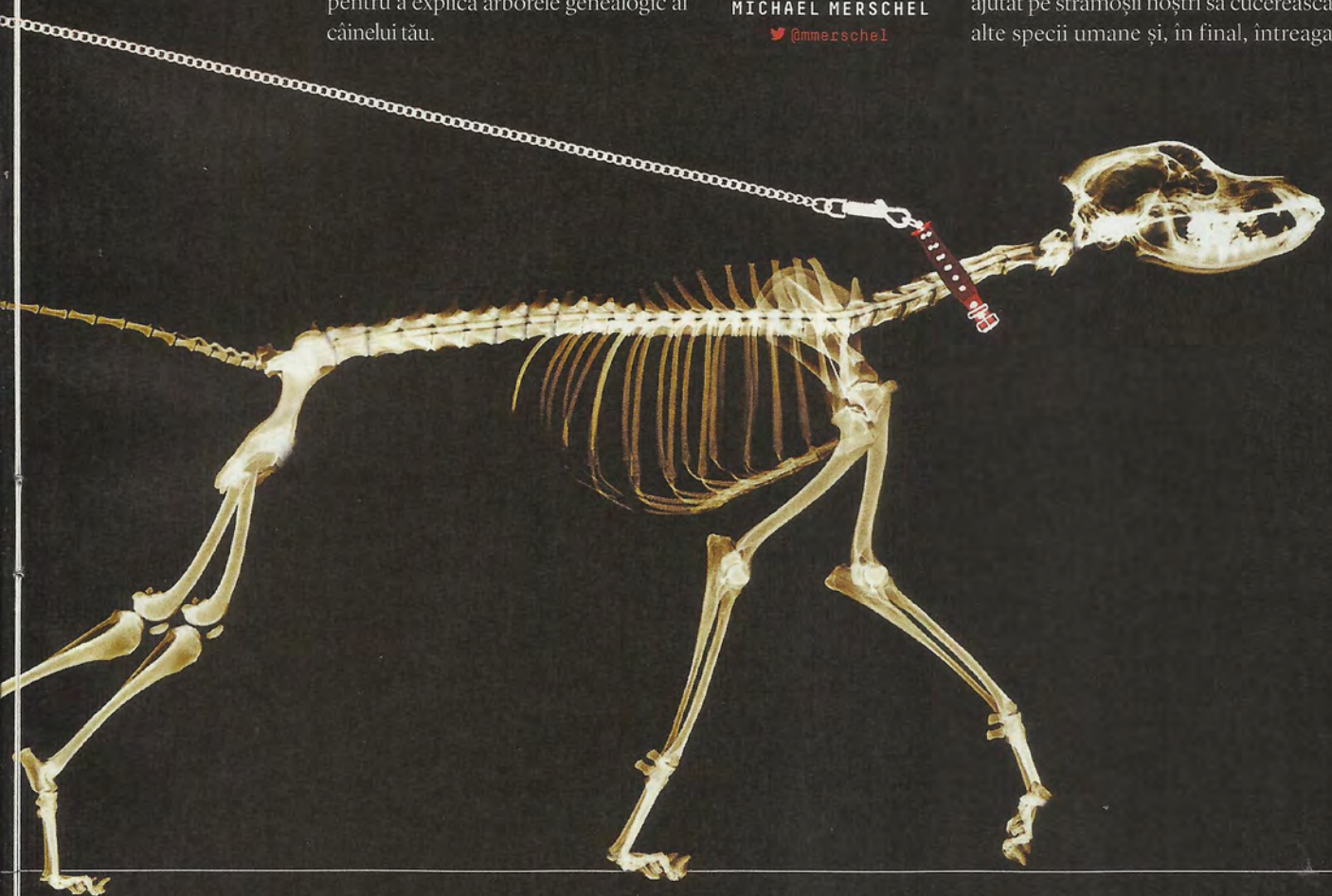

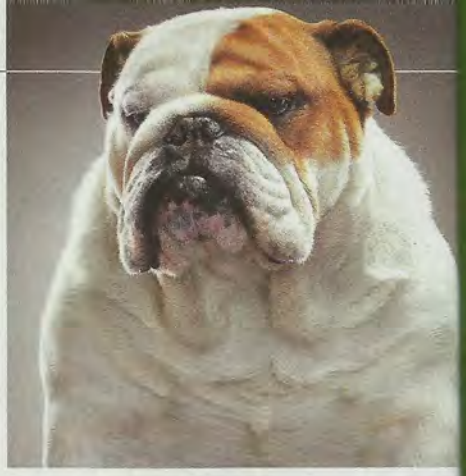

planetă. Dovezile științifice directe despre cum oamenii și lupii au învățat să colaboreze sunt insuficiente, recunoaște el, spunând că „am un sentiment de siguranță că ceva important trebuie să se fi întâmplat în Paleoliticul superior pentru a ne explica supraviețuirea în detrimentul neandertalienilor".

Sykes a discutat cu *Newsweek* despre co-evoluția omului și a celui mai bun prieten al său.

De cât timp sunt oamenii și canidele o echipă?

În ultimii 30.000 de ani, poate și mai demult de atât.

Legătura dintre om și câine merge mai departe de genetică.

Subiectul este foarte interesant, grație legăturii aceleia mistice dintre om și câine. Știința începe să explice unele dintre mecanismele implicate, dar acest lucru nu reduce misterul esențial.

Organizarea socială a haitelor de lupi și a grupurilor de oameni avea asemănări uluitoare. Ambele creaturi erau vânători și își datorau viața abilității de a citi o situație, deși lupii se pricepeau mult mai bine la asta. Stăpânii declară deseori că aceste animale de casă își pot da seama ce gândesc ei – de exemplu, e vremea să ieșim la o plimbare. Este o moștenire a aceleiași relații dintre vânător și pradă. Pentru un lup este important să poată alege cel mai slab membru al unei turme, analizând mici indicii comportamentale. Acest lucru stă la baza observației conform căreia câinii par a ști ce gândesc stăpânii lor.

Care sunt cele mai mari surprize pe care le-au dezvăluit progresele din știința ADN-ului despre strămoșii moderni ai câinilor?

Sunt multe. În primul rând, genetica a arătat fără niciun dubiu că toți câinii au evoluat doar din lupi. În al doilea rând, varietatea uriașă în dimensiunile și aspectul fizic al câinilor este generată de mutații ale unei game restrânse de gene. În al treilea rând, cercetările au arătat că doar de curând caracteristica umană genetică a sociabilității este imitată la câini, dar nu și la lupi, sugerând faptul că „prietenia" manifestată de câini a evoluat prin selecția deliberată a acestora.

„Subiectul este foarte interesant grație legăturii aceleia mistice dintre om și câine"

Ați scris că, din punct de vedere genetic, nu există rasă „pură" de câine. Bănuiesc că informația aceasta șochează unii dintre proprietari.

Este o eroare comună că așa numitele rase pure sunt identice din punct de vedere genetic. Toate rasele au evoluat dintr-un conglomerat de foste rase, care, la rândul lor, au evoluat din lupii sălbatici. Acesta este motivul din care, de exemplu, la rasele închise se manifestă în continuare caracteristici individuale foarte diferite, chiar dacă standardul rasei cere un aspect uniform.

Oamenii s-ar putea să fie surprinși că nu sunteți de fapt un iubitor de câini. Vi s-a schimbat punctul de vedere în timpul redactării acestei cărți?

Este adevărat, nu sunt neapărat un iubitor de câini. Însă poziția de neutralitate mi-a permis să fiu imparțial. Cu toate acestea, pe parcursul cercetării și scrierii, am simțit că devin un admirator al multelor calități ale câinelui. De exemplu, uimitoarea lor loialitate față de stăpânii lor și remarcabila intensitate a legăturii dintre ei. N

TIM FLACH/GETTY [4]

PRIMUL RADIO DE SPORT DIN ROMÂNIA

Bucureşti: 105.8 FM

Botoşani: 91.1 FM

Braşov: 96.4 FM

Drăgăşani: 88.0 FM

Făgăraş: 90.90 FM

Focşani: 102.0 FM

Galaţi: 87.7 FM

Predeal: 101.1 FM

Rupea: 90.3 FM

Severin: 97.9 FM

Slatina: 92.4 FM

Victoria: 92.8 FM

Zărneşti: 88.2 FM

WWW.SPTFM.RO

LEGENDE PE ROȚI

120 de ani Opel

Pionierul european al SUV-urilor compacte

Opel Frontera, străbunicul actualului Grandland X, a fost primul SUV compact european. Când a fost lansat la Salonul Auto de la Geneva 1991, niciun alt producător de pe „bătrânul continent" nu avea în plan un astfel de model.

ISTORIA OPEL ÎN LUMEA AUTOMOBILULUI A ÎNCEPUT ÎN 1899, cu patentarea modelului „System Lutzmann" de patru cai putere. Iar, de 120 de ani, constructorul german din Rüsselsheim și-a creat o adevărată tradiție din introducerea tehnologiilor inovative în producția de serie și crearea de noi nișe în segmentul mașinilor accesibile. „System Lutzmann", de exemplu, utiliza anvelopele pneumatice inventate de Robert William Thomson în 1845, acestea nefiind folosite pe scară largă, la acel moment, în producția de autovehicule. „Suspensia sincronă Opel", prezentată la expoziția din 1934 de la Berlin, a fost o alternativă pentru suspensia față „fără punte", ca la trăsuri, utilizată de mulți producători la acea vreme. Arcurile elicoidale orizontale și amortizoarele hidraulice cu acțiune dublă din carcasa arcurilor (suspensia Dubonnet) preveneau mișcările de tangaj. Împreună cu arcurile lamelare semi-eliptice și amortizoarele hidraulice de pe puntea spate, acestea asigurau „alunecarea" autovehiculului peste denivelări. Comparativ cu modelul Opel de 1.3 litri și 24 de cai putere, care era echipat cu o caroserie convențională cu brațe diagonale și traverse, sistem de transmisie cu patru trepte de viteză și frâne hidraulice, multe concurente ale acestuia cu un design ce data din epoca vehiculelor trase de cai au părut dintr-o dată foarte învechite.

Iar un alt reper important în istoria Opel este „Racheta din Rüsselsheim". În 1975, prin Kadett GT/E, Opel a nișat și a lansat un „model de bază competitiv". Acest autovehicul puternic pentru utilizare zilnică reprezenta pentru clienții obișnuiți pasionați de motorsport ceea ce o mașină de curse reprezenta pentru piloții de raliu și de curse. Motorul cu injecție de 1.9 litri și 105 cai putere, utilizat și pe Manta GT/E, propulsa „Racheta din Rüsselsheim" cu o greutate de numai 900 de kilograme de la 0 la 100 km/h în 10,2 secunde și până la o viteză maximă de 184 km/h.

DE

RĂZVAN SCĂEȘTEANU

razvan.scaesteanu@newsweek.ro

Străbunicul Frontera

În 1991, la lansarea Opel-ului Frontera Sport, niciun alt producător european de volum nu avea în curte un SUV compact, fie că vorbim despre Volkswagen, Renault, Ford, Citroen, Peugeot sau Fiat. Nici măcar în segmentul premium nu prea apăruse noțiunea de SUV, în afară de Land Rover/Range Rover și Mercedes G-Klasse, care erau mai mult off-roadere desăvârșite. Doar japonezii (de ex.: Daihatsu, Suzuki, Nissan, Toyota sau Isuzu) și americanii de la Jeep (Cherokee) începuseră să se joace în această clasă. Și de la japonezi s-a „molipsit" și Opel. Frontera Sport a fost un Isuzu Rodeo rebranduit. Mașina era oferită în două variante de caroserie, cu trei uși și ampatament scurt (soft-top sau hard-top, pentru partea din spate) și „estate", cu cinci uși și ampatament lung. Puterea era livrată de două unități pe benzină, de 2.0 litri (115 CP) sau 2.4 litri (125 CP), și un diesel turbo de 2.3 litri și 101 CP. Iar transmisia era asigurată de un sistem „4x4" nepermanent, cu reductor și sateliți blocabili manual. În 1995, prima generație Frontera a suferit un facelift, primind, pe lângă un design îmbunătățit și noi opțiuni, arcuri elicoidale pe puntea spate, în locul foilor.

A doua generație Opel Frontera a fost lansată în 1998. Versiunea cu ampatament scurt a crescut cu 130 de milimetri, ecartamentul față și spate a fost lărgit cu 60 de milimetri, suspensia spate a primit cinci brațe, iar sistemul de tracțiune integrală a fost digitalizat, modul „4x4" putând fi selectat prin apăsarea unui buton până la o viteză de 100 km/h. Puterea era asigurată de motoare diesel și pe benzină de 2.2 litri, cu injecție directă, sau de un benzinar V6 de 3.2 litri.

Tatăl Antara

A doua generație Frontera a ieșit din producție în 2004, iar în 2006 a apărut Antara, tatăl Grandland-ului X de astăzi. Bazat pe platforma Theta a General Motors, ca și Chevrolet-ul Captiva, SUV-ul compact cu cinci uși Opel Antara a fost prefigurat în 2005, la Salonul Auto de la Frankfurt, de conceptul Antara GTC. Mașina s-a urbanizat, renunțând la arhitectura cu șasiu separat și adoptând un design dinamic și un sistem 4x4 permanent inteligent. Iar dacă interiorul lui Frontera era mai spartan, în cazul Opel-ului Antara s-a pus accentul pe stil, confort și eleganță. Cel mai popular motor a fost diesel-ul 2.0 CDTi de 150 CP, dar Opel oferea și două benzinare, unul de 2.4 litri și 141 CP și un V6 de 3.2 litri și 224 CP.

Grandland X, ediție aniversară „120 de ani"

Povestea de succes a familiei de SUV-uri Opel a început cu lansarea lui Mokka, în 2012, model pentru care, în opt ani, au fost primite circa un milion de comenzi. Micuțul crossover Crossland X a marcat, într-un fel, în 2017, trecerea constructorului german sub umbrela grupului PSA Peugeot-Citroen și dezvoltarea de modele pe platforme comune, fiind „frate" cu Peugeot 2008 și Citroen C3 Aircross. Iar la Salonul Auto de la Frankfurt 2017, familia „Opel X" a primit cel de-al treilea membru - Grandland X, un SUV compact „full-size" făcut pe aceeași platformă cu Peugeot 3008.

Construit pe platforma EMP2 a celor de la PSA, Grandland X este adaptat perfect stilului de viață activ, prin abilitățile sale off-road, poziția de ședere mai ridicată, vizibilitatea optimă, tehnologiile de top de la bord, urcarea/coborârea simplă, în și din autovehicul, și, nu în ultimul rând, prin spațiul generos. Capacitatea de 514 litri a portbagajului este mai mare decât a multor adversari din segment.

Grandland X și-a făcut perfect temele și la capitolul siguranță. Mașina a luat cinci stele în testele EuroNCAP, fiind notată cu 84% pentru protecția pasagerilor adulți, cu 87% pentru protecția copiilor, cu 63% în cazu în cazul pietonilor și cu 60% pentru sistemele de siguranță. Iar ediția aniversară Opel Grandland X „120 de ani" vine cu cu multiple dotări care oferă tehnologii de top, precum tempomat adaptiv cu sistem de frânare de urgență, sistem multimedia Navi 5.0 IntelliLink sau faruri adaptive LED, plus emblemă „120 ani", ediție limitată, jante din aliaj de 17 inch cu design speciale „120 ani" și covorașe „120 ani".

15.970 €

este prețul de bază pentru **Grandland X Selection,** cu motor pe benzină de 1.2 litri și 130 CP, TVA inclusă, prin programul Rabla 2019.

CĂLĂTORII

Trei mii de ani de istorie, în Tunisia

TUNISIA ESTE, FĂRĂ DOAR ŞI poate, una dintre cele mai interesante ţări ale Magrebului şi de pe întreg continentul african, fiind vizitată anual de peste şapte milioane de turişti din întreaga lume.

O trecere în revistă a celor mai importante atracţii turistice ar cuprinde numeroase situri arheologice bine conservate, cadrul natural deosebit, oamenii primitori, cu tradiţii bine păstrate, şi cei aproape 1.300 de kilometri de coastă scăldaţi de Marea Mediterană, unde plajele sunt doar cu nisip fin. Pentru a savura, însă, cum trebuie farmecul Tunisiei, nu este suficientă o vacanţă pseudo-statică, în care să bifaţi câteva obiective importante şi atât. Un ceai tradiţional servit la Cafeaua Sidi Bou Said, într-o casă tipic arăbească, mirosul iasomiei ce se simte pe toate străduţele înguste ale Medinei din capitala Tunis, momentul de linişte interioară simţit la poarta deşertului sau adrenalina unui safari, cu ATV-uri ori maşini „4x4" sunt doar câteva dintre argumentele suplimentare pentru care această ţară merită vizitată.

DE

RĂZVAN SCĂEŞTEANU
razvan.scaesteanu@newsweek.ro

De asemenea, Tunisia are o istorie tumultoasă. Din cauza poziţionării în bazinul Mării Mediterane, dar şi resurselor naturale, teritoriul pe care se află Tunisia astăzi a fost disputat de-a lungul timpului de fenicieni, romani, vandali, bizantini, arabi, turci şi, în final, de francezi. Iar fiecare cultură a lăsat mărturii specifice inegalabile, precum cea mai impresionantă colecţie de mozaicuri romane din lume, care se află la Muzeul Bardo din Tunis, care este amenajat în fostul palat al guvernatorului francez şi al beilor (guvernatorii turci). Primul complex a fost ridicat de sultanul Al Mustansir în secolul al XIII-lea, iar o parte din sălile cu exponate se află în fostul harem, ale cărui plafoane sunt acoperite cu decoraţiuni dintre cele mai rafinate.

Cetatea Cartagina este unul dintre cele mai importante situri. Întemeiată în anul

814 î.e.n de prințesa feniciană Dido Elisa, așezarea fortificată a fost disputată de toate marile puteri ale vremurilor, fiind chiar rasă de pe fata Pământului în secolul al II-lea î.e.n și, apoi, reconstruită. Astăzi, numele de Cartagina este purtat de cartierul de lux al capitalei Tunis, unde se află și Palatul Prezidențial.

La El Djem se găsește al treilea amfiteatru ca mărime și cel mai bine conservat din lume. Acesta a fost construit în prima parte a secolului al III-lea și putea găzdui peste 30.000 de spectatori. Motivul pentru care un edificiu de o asemenea capacitate a fost ridicat în această zonă, teoretic, fără importanță pentru Imperiul Roman, este încă un mister pentru arheologi. Grație gradului excelent de conservare, aici, spre deosebire de Colosseumul de la Roma, vizitatorii pot păși în arena gladiatorilor și chiar pot intra în subteran.

Apoi, puteți merge către Sbeitla, un oraș antic deosebit. Deși doar parțial excavat, situl deține unele dintre cele mai bine conservate edificii romane din Nordul Africii. În cadrul turului se pot vizita Capitoliul, bazinul de acumulare a apei, diferite tipuri de locuințe private, piața publică și teatrul.

TEHNOLOGIE

Mașina „smartphone-ghidată"

Nu, nu vorbim despre un nou tip de mașinuță „teleghidată" pentru copii, ci despre un nou nivel de conectivitate al „jucăriilor" pe roți pentru adulții aflați în posesia unui permis de conducere.

DATE ȘI DOCUMENTE PĂSTRATE în cloud, care pot fi accesate în orice moment, de pe orice desktop, laptop, tabletă sau smartphone conectat. Browsere și aplicații, care, pe baza unui cont, își păstrează setările și, de exemplu, își amintesc parolele sau istoria de navigare indiferent de dispozitivul prin intermediul căruia sunt accesate... Cum conectivitatea, tehnologia prin intermediul căreia gadget-urile ajung să interacționeze, este unul dintre laitmotivele începutului de secol XXI, industria auto urmează acest trend și plusează.

Dacă deja este ceva obișnuit, de pildă, ca șoferul să-și poată conecta telefonul mobil la sistemul multimedia al mașinii, pentru a prelua/iniția apeluri sau a-și asculta online muzica preferată, Grupul Hyundai, sub care activează mărcile Hyundai și Kia, a dezvoltat în premieră în industria auto o tehnologie de control a performanțelor automobilelor electrice prin intermediul unei aplicații de smartphone. Ideea controlului performanțelor de la distanță nu este nouă, ea apărând și fiind folosită în Formula 1, unde, cu ajutorul telemetriei, inginerii de la boxe pot schimba anumiți parametri ai monoposturilor în plină cursă. Dar utilizarea Internetului și a unei aplicații de smartphone pentru controlul setărilor mașinilor de stradă este.

Prin intermediul tehnologiei de „smartphone-ghidare" dezvoltată de Hyundai Motor Group, care încă se află în stadiul de testare și va fi implementată pe viitoarele modele electrice Kia și Hyundai, șoferii vor putea controla șapte funcții de performanță ale automobilului, precum valoarea cuplului maxim al motorului, pornirea mașinii, intensitatea accelerării și decelerării, capacitatea de frânare regenerativă, limita maximă de viteză, gradul de responsivitate al automobilului și nivelul de utilizare al energiei de către sistemul de climatizare. Aplicația oferă și setări optimizate pentru destinația dorită, prin analizarea distanței rămase de parcurs și a energiei electrice necesare. Sau poate susține un stil de condus mai sportiv, prin recomandarea unor setări de performanță personalizate.

Utilizatorii își vor putea descărca de pe server setările personalizate, în cazul unei mașini închiriate sau în sistem car-sharing, de exemplu, sau vor putea încerca setările altor utilizatori ori pe cele recomandate de producător, în funcție de starea și tipul drumurilor. Pentru blocarea utilizării neautorizate a datelor, în timpul procesului de încărcare și distribuire a setărilor personalizate, sistemul criptează parametrii într-o rețea de tip blockchain.

Tehnologia de „smartphone-ghidare" poate fi implementată, teoretic, și mașinilor cu motoare termice. Dar, în acest caz, modificarea parametrilor de funcționare ar schimba și nivelul emisiilor de noxe.

DE

RĂZVAN SCĂEȘTEANU

razvan.scaesteanu@newsweek.ro

TRAVEL MIX
HD
Hai în vacanță!
www.travelmix.ro

EVENIMENT
Inaugurarea scutului de la Deveselu, în prezența premierului de atunci, Dacian Cioloș, și a secretarului general NATO, Jens Stoltenberg.

Scutul de la Deveselu devine operațional

12 MAI 2016: SCUTUL AMERICAN ANTIRACHETĂ DE LA DEVESELU A FOST activat, în cadrul unei ceremonii la care au participat oficiali români și americani, dar și secretarul general al NATO, Jens Stoltenberg. Rusia a criticat puternic lansarea sistemului de apărare antirachetă american din România, denunțând o amenințare directă la securitatea sa și promițând în schimb să își întărească capacitățile militare. Statele Unite au investit circa 800 de milioane de dolari în această bază militară. România a cheltuit circa 11,2 milioane de dolari.

Trei ani de la operaționalizare, acest sistem continuă să fie contestat de Moscova, însă propaganda rusă a primit o mână de ajutor din partea unor oficiali români. „Cum ar putea să fie vreodată președintele Putin încântat de faptul că în România avem baza militară de la Deveselu, cu rachetele balistice", a declarat, în august 2018, ministrul român al Apărării, Mihai Fifor (PSD). El și-a retractat afirmația referitoare la rachetele balistice de la Deveselu, dar era prea târziu: Moscova s-a folosit de ea ca de o confirmare a faptului că această bază vizează Rusia și are caracter ofensiv. Site-ul Sputnik, versiunea în limba română, a titrat: „Fifor recunoaște!". „Fifor «a scăpat porumbelul», iar acum se contrazice afirmând că spusele sale au fost deturnate", a mai scris, ironic, Sputnik. Declarația lui Fifor a fost folosită însă și de europarlamentarul ALDE Renate Weber, care, într-un interviu tot pentru Sputnik România, a criticat dur cooperarea militară dintre România și SUA. „Noi i-am stârnit pe ruși cu instalarea scutului. Apropos, totuși... e defensiv sau cum?", a spus Weber.

10 - 16 MAI

Carol I devine domnitor

10 mai 1866: Carol I este votat de Parlamentul României ca domnitor: „Punând piciorul pe acest pământ sacru, eu am devenit român".
10 mai este o dată extrem de importantă în istoria României: 1877 – proclamarea independenței de stat; 1881 – Carol este încoronat rege, după transformarea țării din principat în regat. 10 mai a fost sărbătorită ca zi națională până la instaurarea deplină a regimului comunist, în 1947.

Primul vaccin contra variolei

14 mai 1796: Doctorul englez Edward Jenner, considerat părintele imunologiei, administrează primul vaccin împotriva variolei unui copil de opt ani, James Phipps. Băiatul este injectat cu puroi extras dintr-o pustulă de variolă a vacii, boală de care se îmbolnăveau adesea lăptăresele, care însă nu mai făceau variolă, boală care ucidea milioane de copii. Experimentul are succes, însă Jenner este luat peste picior de conservatori. Treptat, însă, tehnica vaccinării (inventată de Jenner din latinescul „vacca" – „vacă") devine tot mai populară.

O sufragetă, propusă la cârma SUA

10 mai 1872: Sufrageta Victoria Woodhull este nominalizată de Partidul Drepturilor Egale pentru funcția de președinte al Statelor Unite ale Americii, deși femeile nu aveau drept de vot (îl vor câștiga la nivel național în 1920). Arestată în ziua scrutinului, nu se știe nici până astăzi câte voturi favorabile a primit. Woodhull a fost o figură controversată în istoria mișcării pentru drepturile femeilor, susținea practicile mistice și, la un moment dat, chiar și eugenia.

FOTO: INQUAM PHOTOS - ADEL AL-HADDAD

Magic FM
always great music

magicfm.ro

Download on the App Store

GET IT ON Google Play

ABONEAZĂ-TE!

MODALITĂȚI DE ABONARE:

- Online, prin card, la www.newsweek.ro/abonamente
- Prin ordin de plată în contul S.C. NEWS INTERNATIONAL S.A., Cod Unic de Înregistrare: 38847674, cont nr. RO54RNCB0088157672210001, deschis la BCR Sucursala Calea Moșilor
- La toate oficiile poștale
- La firmele de abonamente:
  - Manpress Distribution București
  - Calliope S.R.L. Ploiești
  - Cuget Liber S.A. Constanța

Pentru informații și reclamații abonamente *Newsweek România*:
- E-mail: abonamente@newsweek.ro.
- Tel.: 0374.00.23.81 / 0374.00.23.82 tarif normal (de luni până vineri între 10.00 și 17.00).

Pentru abonamentele plătite cu ordin de plată este necesar să trimiteți talonul de mai jos completat, împreună cu copia dovezii de plată, la S.C. NEWS INTERNATIONAL S.A., București, B-dul Mărăști nr. 65-67, Pavilion G3, Complex Romexpo, Intrarea B, sector 1, sau prin e-mail la: abonamente@newsweek.ro.

PLATA SE VA EFECTUA PÂNĂ LA DATA DE 25 A LUNII ÎN CURS PENTRU CA LIVRAREA ABONAMENTULUI SĂ ÎNCEAPĂ DE LA DATA DE 1 A LUNII URMĂTOARE. DACĂ PLATA SE EFECTUEAZĂ DUPĂ DATA DE 25, DATA DE ÎNCEPUT A ABONAMENTULUI SE DECALEAZĂ CU O LUNĂ.

Talon de abonament

Newsweek ROMÂNIA

Nume, prenume .....
Str..... Nr....., Bl....., Sc....., Et....., Ap.....
Localitate ..... Județ / Sector .....
Cod poștal..... Telefon..... E-mail.....

Am achitat suma de ..... lei cu ordin de plata nr. ..... din data .....
către S.C. NEWS INTERNATIONAL SA, cod fiscal 38847674, în contul RO54RNCB0088157672210001, deschis la BCR Sucursala Calea Moșilor.

Abonamentul va începe din luna .....

Operatorul NEWS INTERNATIONAL S.A., editorul revistei Newsweek România, prelucrează datele cu caracter personal furnizate de dumneavoastră în scopul abonării la publicație și livrării revistei. Datele vor fi dezvăluite Poștei Române sau firmei de distribuție care livrează revista la adresa dumneavoastră. Pe viitor, aceste date: nume, prenume, adresă, telefon, e-mail, ne permit să vă trimitem revista la care v-ați abonat și să vă ținem la curent cu diverse informații despre abonamentul dumneavoastră.
În cazul în care nu doriți aceasta, bifați ☐ NU

Conform Legii nr. 677/2001, beneficiați de dreptul de acces, de intervenție asupra datelor, dreptul de a nu fi supus unei decizii individuale. Aveți dreptul să vă opuneți prelucrării datelor personale care vă privesc și să solicitați ștergerea datelor. Pentru exercitarea acestor drepturi, vă puteți adresa cu o cerere scrisă, datată și semnată la News International S.A. De asemenea, vă este recunoscut dreptul de a vă adresa justiției.

Prin prezenta sunt de acord ca NEWS INTERNATIONAL S.A. să prelucreze datele mele cu caracter personal și să le dezvăluie terților conform legii nr. 677/2001. Îmi rezerv dreptul să mă opun acestei prelucrări și să solicit ștergerea datelor adresându-mă societății NEWS INTERNATIONAL S.A. printr-o cerere scrisă.

Semnătura abonatului .....

PAȘI PENTRU ABONARE

A) CU CARDUL

1. Intri pe site-ul www.newsweek.ro/login, creezi cont nou și te înregistrezi.
2. Intri în contul tău și alegi varianta de abonare dorită (print / print + digital / digital) și perioada (o lună, 3, 6 sau 12 luni).
3. Dai click pe CUMPARĂ și faci plata cu cardul.
4. Primești factura prin email.

B) PRIN ORDIN DE PLATĂ (OP)

1. Alegi varianta de abonament
2. Efectuezi plata prin OP în contul News International S.A, Bd. Mărăști, Nr. 65-67, Complex Romexpo, intrarea A, pavilion G3 Sectorul 1, București, România, J40/2003/2018, CUI: RO38847674, Cont bancar: RO54RNCB0088157672210001, deschis la BCR Sucursala Moșilor
3. Ne trimiți un e-mail la adresa abonamente@newsweek.ro cu o copie a OP-ului și adresa de livrare a abonamentului, dar și o adresă de e-mail pentru activarea contului de abonament digital.
4. Primești factura prin email.

REDUCERE de până la 20% față de prețul revistei la chioșc

Tip abonament / Perioada	1 lună	3 luni	6 luni	12 luni
PRINT (revista tipărită; acces parțial online; newsletter)		**139lei**	**259lei**	**499lei**
PRINT + DIGITAL (revista tipărită; acces total online, inclusiv arhivă; newsletter)		**169lei**	**319lei**	**619lei**
DIGITAL (acces total online,inclusiv arhivă; newsletter)	**18lei**	**49lei**	**89lei**	**169lei**

Revista *Newsweek România* este distribuită în toată țara, la chioșcurile de presă, în magazinele de presă Inmedio, Relay și Tabac Xpress și în benzinăriile: OMV, Petrom V, Mol, Rompetrol, Socar. Prețurile afișate sunt valabile pentru livrarea revistei pe teritoriul României. Pentru livrarea în străinătate se adaugă taxe poștale, în funcție de zonă. Vă rugăm să ne contactați la adresa: abonamente@newsweek.ro pentru a stabili toate detaliile.

DACĂ NU GĂSIȚI REVISTA ÎN ORAȘUL DUMNEAVOASTRĂ, vă rugăm să ne comunicați telefonic, la numerele **0374.00.23.81 / 0374.00.23.82** sau prin e-mail, la adresa: **abonamente@newsweek.ro.**

ROCK FM

It Rocks!

www.rockfm.ro

CLUB COLECȚIA Povestiri ȘTIINȚIFICO-FANTASTICE

Scanare și prelucrare digitală

de

Anonim

și

CAT Graur

Antwerpen

2026

AVENTURA

SCORPIONUL

COLECȚIA SFINX

fondată în 1895 bpt serie nouă

COLECȚIA SFINX